

PHAN NGỌC QUỐC

CÁCH HỌC TIẾNG ANH THẦN KỲ

Phần 1

**MỞ RA Cánh CỬA TƯƠNG LAI TƯƠI SÁNG
CHO CUỘC ĐỜI BẠN**

<http://tieulun.hopto.org>

Copyright © 2014 by Phan Ngọc Quốc.

Mọi bản quyền nội dung trong cuốn sách thuộc về tác giả Phan Ngọc Quốc.

Tất cả mọi hành động sử dụng cuốn sách này mà không có sự đồng ý của tác giả đều là phạm pháp và nghiêm cấm.

Mọi thắc mắc hay góp ý, bạn đọc có thể liên lạc về địa chỉ:

Facebook cá nhân của tác giả:

<https://www.facebook.com/doremon.nobita.58555>

Website chính: <http://www.cachhoctienganhthanky.com/>

Fanpage cộng đồng:

<https://www.facebook.com/PhanNgocQuoc.fans>

<https://www.facebook.com/cachhoctienganhthanki>

Hoặc email của tác giả Phan Ngọc Quốc:

reviewstrustworthy@gmail.com

Xin trân trọng.

Lớp học think big and live big do chính Phan Ngọc Quốc giảng dạy, mọi thông tin chi tiết các bạn có thể tìm hiểu tại địa chỉ website:

<http://www.cachhoctienganhthanky.com/>

Lớp học think big and live big nơi dành cho những con người:

- Ham học
- Chăm chỉ
- Sống có ước mơ
- Vui vẻ hạnh phúc
- Kiên trì
- Muốn làm giàu

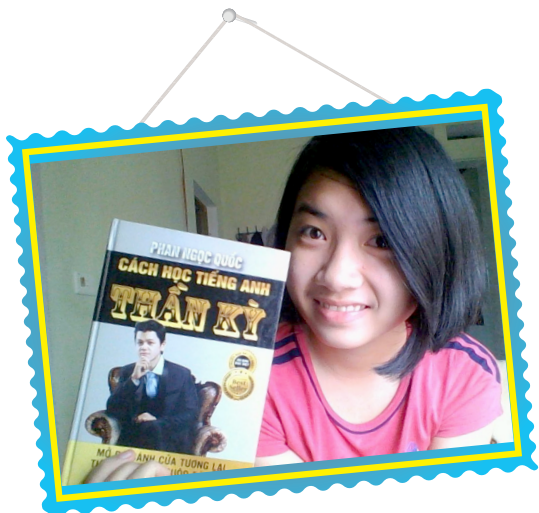

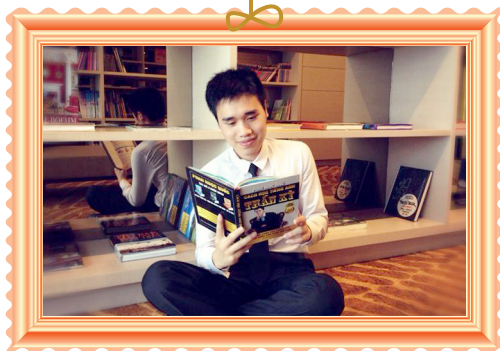
HỌC TRÒ

LỚP HỌC THINK BIG AND LIVE BIG

cachhoctienganhthanky.com

CÁNH CỬA THẦN KỲ

Bạn đọc thân mến!

Nếu vì một lí do hay nguyên nhân gì đó mà bạn nhận được món quà này, thì bạn thật sự rất may mắn hơn phần đông dân số còn lại. Bởi vì những gì mà cuốn sách này muốn truyền đạt sẽ thay đổi cuộc đời bạn mãi mãi!

Thưa các bạn, trong cuộc đời của mỗi chúng ta có biết bao nhiêu khó khăn, gian khổ tưởng chừng như vượt quá sức chịu đựng của con người. Chúng tôi cũng vậy, cũng như bạn, cũng từng có biết bao ước mơ cao đẹp, nhưng rồi

dưới những áp lực cũng như gánh nặng của cuộc đời, nhiều khi chúng tôi đã buông xuôi và bỏ cuộc.

Nhưng rồi như một phép màu, chú mèo máy Doremon thông minh, tốt bụng đã xuất hiện giữa cuộc đời thường, đã mang bảo bối và tài năng của mình ra để giúp đỡ người khác. Chúng tôi như lạc vào thế giới cổ tích mà ngày xưa mình từng khao khát.

Do một phép lạ nào đó mà chúng tôi đã vô tình biết đến topic trên HVA với tựa đề “Cách học Tiếng Anh hiệu quả nhất?” Từ nghi ngờ, đến ngạc nhiên và sau đó là khâm phục, những tri thức vô giá của thành viên với Nickname Doremon - Nobita (chúng tôi gọi thân mật là chú mèo ú Doremon), đã mang lại cho chúng tôi biết bao nhiêu hi vọng, tương lai, cuộc đời và lối thoát.

Vì không muốn ích kỉ giữ lại riêng cho mình, chúng tôi đã liên lạc và được sự đồng ý của tác giả để biên soạn ra hai cuốn sách phục vụ các bạn nhằm giúp bạn đọc biến ước mơ thành hiện thực, hay như thông điệp của chú mèo ú Doremon **“Giúp đỡ người khác sống cuộc đời hoành tráng với Tiếng Anh là công cụ”**. Hai cuốn sách này có tựa đề:

1. Cách Học Tiếng Anh Thần Kỳ.

2. Tư Duy Thiên Tài.

Chỉ khi nào bạn đọc hiểu được và ứng dụng hai cuốn sách trên vào cuộc sống thì khi đó phép màu sẽ xảy ra. Cho nên thật sự là thiệt thòi và đáng tiếc nếu bạn đọc bỏ lỡ một trong hai cuốn sách đó.

Chúng tôi thay mặt tác giả xin gửi lời chúc tốt đẹp nhất đến toàn thể các bạn, và chúng ta hãy cùng nhau phiêu lưu vào một thế giới mới, nơi có những phép màu xảy ra đối với những con người có ước mơ và không bao giờ bỏ cuộc.

*The only thing that stands between
a man and what he wants from
life is often merely the will to try
it and the faith to believe that it is
possible.*

Mục Lục

NHÓM BIÊN TẬP VIÊN..... 14

LỜI TÂM SỰ BẠN ĐỌC GỬI TÁC GIẢ PHAN NGỌC QUỐC 15

PHẦN 1: TỔNG QUAN VỀ PHƯƠNG PHÁP HỌC..... 32

PHẦN 2: CƠ SỞ KHOA HỌC CỦA PHƯƠNG PHÁP 57

. CHƯƠNG 1: WHY IS THAT IMPORTANT? 58

. CHƯƠNG 2: “TAOISM” ĐẠO LÃO-TRANG 64

. CHƯƠNG 3: REPETITION AND DISTINCTION 75

PHẦN 3: CÁCH DÙNG GIÁO TRÌNH EFFORTLESS ENGLISH..... 85

PHẦN 4: CÁCH HỌC TIẾNG ANH THẦN KỲ PHẦN 1 98

PHẦN 5: HƯỚNG DẪN CHI TIẾT VỀ CÁCH HỌC 109

PHẦN 6: LỊCH HỌC CƠ BẢN CHO NGƯỜI MỚI BẮT ĐẦU..... 115

PHẦN 7: NHỮNG CÂU HỎI THƯỜNG GẶP 123

PHẦN 8: LỜI NHẮN NHỦ CỦA BAN BIÊN TẬP..... 139

NHÓM BIÊN TẬP VIÊN

Bạn đọc thân mến!

Chúng tôi, nhóm biên tập tin tưởng rằng tất cả những ai đã, đang và sẽ học Tiếng Anh nên nghiên ngẫm cuốn sách này một cách kỹ lưỡng nhất có thể.

Vì những tri thức được chia sẻ trong cuốn sách này đều là những tri thức vô giá, dựa trên các công trình nghiên cứu của các nhà khoa học uy tín ở nhiều lĩnh vực khác nhau trên toàn thế giới. Nếu bạn từng trăn trở về việc làm sao có thể chinh phục được Tiếng Anh, thì xin chúc mừng cuốn sách này dành riêng cho bạn.

Có bao giờ các bạn tự hỏi, bao nhiêu phần trăm tri thức của nhân loại được viết bằng Tiếng Việt? Và bao nhiêu phần trăm trong số đó có thể giúp bạn thay đổi cuộc đời? Câu trả lời tuy đơn giản nhưng vô cùng tàn nhẫn: chẳng bao nhiêu cả.

Vì vậy, nếu như không biết thêm một ngoại ngữ lớn nào, thì phần lớn các bạn sẽ không thể chống chọi lại được với sự chọn lọc khắt khe của tự nhiên.

Tiếng Anh là một trong những ngôn ngữ lớn đó. Nói không ngoa, nó có thể là ngôn ngữ lớn nhất của loài người. Và việc thông thạo thứ tiếng này đã trở thành một yêu cầu bắt buộc.

Thế nhưng, chắc các bạn cũng biết, để chinh phục được thứ ngôn ngữ này thì này quá thật vô cùng gian nan. Biết bao con người đã bỏ cuộc, biết bao con người đã chấp nhận đầu hàng để con gió của tự nhiên cuốn đi, phó mặc số phận của mình trong bóng đêm ngủ dốt và nghèo đói.

Nhận thức được điều đó, ngày hôm nay, chúng tôi xin được trân trọng gửi tới các bạn cuốn sách này, với mong muốn giúp đỡ các bạn trên con đường chinh phục Tiếng Anh, để có thể tự tay thiết kế cho mình một cuộc sống tuyệt vời nhất.

Hãy tự mình trải nghiệm bằng chính bản thân và bạn sẽ không bao giờ phải hối hận bởi vì cuốn sách này sẽ thay đổi cuộc đời các bạn mãi mãi!

BAN BIÊN TẬP

LỜI TÂM SỰ BẠN ĐỌC GỬI TÁC GIẢ PHAN NGỌC QUỐC

Sau đây là một vài lời tâm sự của bạn đọc gửi Phan Ngọc Quốc, mong rằng khi các bạn học thành công theo phương pháp “Cách học Tiếng Anh thần kỳ” này thì các bạn cũng như chúng tôi và bao nhiêu con người khác, hãy nói vài lời biết ơn tới tác giả của nó là Phan Ngọc Quốc.

PHẠM THỊ HẬU

Một lời cảm ơn chân thành nhất thay cho lời chào Thầy!

Có lẽ không thể dùng lời nào để diễn tả hết lời cảm ơn từ tận đáy lòng mình đối với người thầy vô cùng đặc biệt thầy Phan Ngọc Quốc.

Là một nhà giáo, ngay từ khi bước chân vào ngành sư phạm điều đầu tiên và khát khao có thể giúp có được một thế hệ trẻ thành thạo Tiếng Anh. Em luôn tự mình học hỏi tìm tòi và

luôn mong muốn có một **phương pháp** nào đó để có thể giúp các con em, thế hệ tương lai có được học **Tiếng Anh** và **sử dụng** được nó như **ngôn ngữ mẹ đẻ** của mình.

Đồng thời, luôn luôn với **mong muốn một thế hệ tương lai sẽ là những bạn trẻ sống với khát khao cháy bỏng, biết yêu thương và phấn đấu cho tương lai của mình**. Là một người thầy thì **điều hạnh phúc nhất** là được nhìn học trò mình sau này **giỏi giang, thành đạt và hạnh phúc**.

Đối với em, được đào tạo là giáo viên dạy Tiếng Anh. Bản thân em là **SẢN PHẨM** của một nền giáo dục cũ. Em đã phải tự cải thiện và học hỏi rất nhiều. nhưng điều em phát hiện ra là, các thầy cô mình chỉ dạy mình ngữ pháp và làm sao để vượt qua các kì thi, với những điểm số cao nhất có thể.

Ngày xưa em không hề biết về phát âm chuẩn làm sao? Đối với một ngôn ngữ, điều đơn giản nhất là mình phải nghe được người ta nói gì? Học sau bao nhiêu năm mà thậm chí không giao tiếp một cách tự tin với người nước ngoài. Em suy nghĩ nếu như vậy mà em đi dạy thì sẽ làm hư một thế hệ tương lai của đất nước, lương tâm em không cho phép.

Với khát khao đó, vậy là một cô gái đã lặn lội và quyết tâm xuống đất Sài Gòn này để tìm cho được một con đường sáng. Em quyết định đi tìm cho mình một nơi- đơn giản chỉ để học **PHÁT ÂM**, vì em nghĩ học được theo phương pháp đó thì chỉ cần nghe được sẽ nói được, sẽ viết được và đọc được. Lúc đó, ít nhất mình dạy đúng cho học trò của mình. Em đã tìm và cũng đã được học theo một giáo trình rất hay của Mỹ Master Spoken English và em đã phần nào tự tin đứng trên bục giảng hơn.

Điều quan trọng nhất là đã gieo những hạt mầm đúng cho tương lai mai sau, nhưng dạy các em vẫn theo phương pháp cũ thì cũng chỉ cải thiện được một phần nào đó. Em vẫn thấy rằng với phương pháp dạy và học như hiện nay thì các con vẫn cứ học mà **không biết khi nào** mới giỏi Tiếng Anh và sử dụng như ngôn ngữ mẹ đẻ được.

Khi ra quyết định em thường tự đặt cho mình 2 câu hỏi là **WHY?** Và **HOW?**

WHY là câu hỏi lớn nhất em cần phải tìm được câu trả lời. Vậy nguyên nhân là gì? Tại sao lại không thể giao tiếp, không thể sử dụng Tiếng Anh???

Câu hỏi ấy cứ mãi trong đầu em, và em đã tìm được câu trả lời cho câu hỏi lớn này, như lượt hấp dẫn em được một người bạn giới thiệu cho phương pháp **CÁCH HỌC TIẾNG ANH THẦN KỲ** của thầy Phan Ngọc Quốc.

Em tải tài liệu về, càng đọc, em càng bị cuốn hút và bị thuyết phục bởi những kết quả học tập đáng khâm phục của các bạn. Và phải khẳng định rằng đây là một phương pháp vô cùng độc đáo, vô cùng tuyệt vời, hoàn toàn khoa học, và chắc chắn sẽ thành công nếu mình đủ kiên trì và học đúng phương pháp.

Vậy là **HOW?** Làm cách nào? Thực hiện nó như thế nào? đã có câu trả lời luôn trong phương pháp học này.

Một quyết định quan trọng nhất trong 5 quyết định của cuộc đời đó là **chọn Thầy để học**. Em luôn tin rằng đã không học thì thôi, học thì phải học từ người giỏi nhất. Lúc đó mình sẽ đứng ngay từ đầu, và một điều rất quan trọng đó là em đã chọn đúng.

Thầy biết em mong muốn điều gì nhất không? Em mong được biết tới CHTATK sớm hơn, nhưng thực sự em nghĩ em vẫn còn **may mắn** hơn rất nhiều bạn đang phải loay hoay tìm cho mình một con đường. Em biết ơn CHTATK đã cho em tìm được cho mình câu trả lời cho những lựa chọn quan trọng nhất trong cuộc đời, **chọn** cho mình **Thầy để học**, **chọn** cho mình **lẽ để sống**, **chọn** cho mình **việc để làm**, **chọn** cho mình **bạn để chơi**. Và sau này là **chọn** cho mình **người để lấy**.

Và điều cuối cùng em muốn nhắn gửi tới những ai may mắn được biết đến CHTATK. **Hãy đi tới cùng và nếu bạn đặt niềm tin vào chính mình**, chiến đấu tới cùng với CHTATK bạn sẽ có **tất cả những gì bạn muốn**.

Bạn sẽ tự hào về chính mình. Bạn sẽ sống hạnh phúc hơn, yêu thương hơn, và mỗi ngày trôi qua bạn sẽ đều cảm thấy hạnh phúc với cuộc sống của bạn cùng với CHTATK. Vậy **Bạn sẽ làm gì nếu bạn biết CHẮC CHẮN MÌNH SẼ THÀNH CÔNG?** Câu trả lời ở chính bản thân bạn. Nếu bạn không học thì 2 năm sau, 10 năm sau bạn vẫn vậy và đôi khi còn tệ hơn thế nữa phải không ạ?

Em mong sau này CHTATK sẽ được áp dụng rộng rãi trên toàn Việt Nam đặc biệt trong trường học để giúp đất nước có thế hệ tương lai giỏi, giúp ích được cho cuộc đời.

Em cảm ơn thầy đã giúp chúng em có cơ hội để chia sẻ những gì chúng em được trải nghiệm trong phương pháp CHTATK này.

Thanks a MILLION to "OUR GREATEST TEACHER IN THE WORLD."

LÊ PHƯƠNG THẢO

– Hey, you speak English quite well. How did you learn English?

Một người đồng nghiệp đến từ Srilanka hỏi tôi. Tôi mỉm cười, tự tin trả lời:

– I learn from a method called the Magic English.

Không có gì có thể có thể diễn tả cảm giác sung sướng của tôi lúc đó. Càng vui sướng và hạnh phúc bao nhiêu, tôi càng biết ơn anh Phan Ngọc Quốc - người sáng lập ra phương pháp cách học Tiếng Anh thần kỳ bấy nhiêu. Giờ đây khi ngồi gõ những dòng chữ này, tôi nhớ lại thời gian đã qua cách đây một năm một tháng trở về trước.

Tôi- một cô gái sinh ra ở miền đất miền Trung đầy nắng và gió. Mùa hè, những cơn gió Lào khô và hanh thổi ào vào vùng quê của tôi, mùa đông là những cơn gió lạnh kèm theo mưa ẩm, làm cho thời tiết đã lạnh lại còn buồn hơn. Những người lao động ở vùng quê tôi chịu thương, chịu khó gắn với ruộng đồng quanh năm, hết mùa lúa lại đến mùa khoai, ngô. Gia đình tôi cũng là một trong số những hộ làm nông. Ngoài lúa và ngô khoai, mẹ tôi còn trồng thêm rau muống để bán.

Tôi gắn bó với mẹ tôi làm ruộng, trồng rau muống từ khi còn bé tí. Cấp 1, thay vì bạn bè tôi vẫn tuổi ăn tuổi chơi, tôi rong ruổi theo mẹ trên những cánh đồng rau muống, theo mẹ đi chợ bán rau. Tôi thấu hiểu nỗi khổ của mẹ khi trời nắng chói chang vẫn phải phơi mình để hái rau, rồi những lần mưa to như trút, cả cánh đồng rau vắng teo, chỉ có hai mẹ con tôi còm lụng hái rau muống bởi những lúc đó rau mới bán chạy.

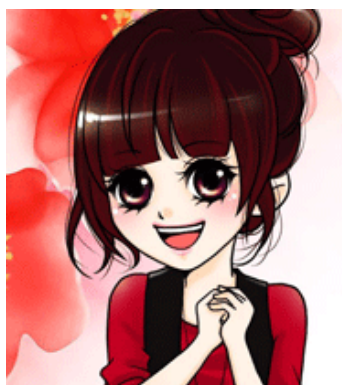
Và có đôi lần trong cơn mưa ào ào mùa hạ, tôi vừa hái rau với mẹ, nước mắt vừa rơi. Tôi thương mẹ và thương chính bản thân tôi. Tôi tự hứa phải học thật giỏi, phải kiếm thật nhiều tiền để mẹ tôi không còn phải khổ như vậy nữa...

Trong các năm học cấp 2 và cấp 3 tôi đều đạt danh hiệu học sinh giỏi, và hơn thế nữa là tôi còn đi thi học sinh giỏi Tiếng Anh. Ai cũng nghĩ là tôi học giỏi Tiếng Anh nhưng thực tế thì chỉ mình tôi biết trình độ mình như thế nào. Cấp 2 và cấp 3, chúng tôi chủ yếu

ngữ pháp Tiếng anh. Các bài kiểm tra đều là chia thì động từ, sửa lỗi sai, rồi viết lại câu sao cho nghĩa không đổi. Kết quả là hết năm học phổ thông, tôi biết được đôi ba cấu trúc ngữ pháp, còn phát âm và nói thì mù tịt. Mặc dù tôi có cái “mác” là học giỏi Tiếng Anh, nhưng sự thật thì...

Rồi bao nhiêu cố gắng nỗ lực của tôi trong quá trình học tập ở phổ thông cũng được đền đáp. Tôi thi đậu đại học và còn dư điểm vào chuyên ngành mình chọn chuyên ngành mà người ta nói sau này sẽ giàu to. Tôi tự hứa rằng phải cố gắng hơn nữa, phải chăm chỉ học hơn nữa để rồi khi ra trường, mẹ tôi không phải làm ruộng, không phải hái rau nữa.

Trong 4 năm học đại học, tôi đầu tư học Tiếng Anh rất nhiều. Nào là những khóa học giao tiếp ở Việt Mỹ, rồi học Tienganh.com.vn, thậm chí tôi còn xin tiền bố cho học khóa ielt để luyện 4 kĩ năng thật tốt. Số tiền bố đầu tư cho tôi học Tiếng Anh rất nhiều- có thể nó bằng số tiền mẹ kiếm được nhờ hái rau mười mấy năm qua. Mùa hè năm nào, tôi cũng xin ở lại Hà Nội để học thêm Tiếng anh, với suy nghĩ ra trường với bằng giỏi và Tiếng anh lưu loát thì một việc công việc ngon lành với tôi không phải là khó.

Rồi bốn năm đại học trôi qua, tôi tốt nghiệp loại Giỏi, cộng với bằng Toeic 800 điểm, tôi nghĩ rằng mình có thể dễ dàng tìm được công việc ở Hà Nội. Nhưng không.

Khi tôi nộp hồ sơ ứng tuyển vào các tập đoàn lớn như Honda, Canon, tôi đều bị bật ra ở vòng thi viết hoặc vòng phỏng vấn bằng Tiếng Anh. Tôi choáng váng vô cùng. Lúc đó tôi nghĩ đến hình ảnh mẹ tôi còm lưng hái rau muống, tôi bật khóc. Tôi thấy mình có lỗi, chẳng lẽ có Tiếng Anh mà tôi không chinh phục được hay sao.

Tôi tìm được một công việc tạm thời với mức lương ít ỏi (3 triệu đồng). Vừa làm tôi cố gắng học thêm Tiếng Anh. Lúc đó tôi học theo phương pháp của thầy AJ. Tôi học được 6 tháng, thấy bản thân có tiến bộ nhưng mà rất chậm.

Sau sáu tháng, tôi nghỉ công việc tạm thời đó. Tôi quyết xách đồ vào miền Nam để tìm kiếm cơ hội cho mình. Tôi nghĩ dù sao mình cũng đã có tiến bộ khi theo học PP của thầy AJ, có lẽ cũng đủ để kiếm một công việc ngon lành rồi vả lại, trong này người ta vẫn nói có rất nhiều cơ hội, nhất định mình sẽ tìm được cơ hội cho mình.

Và những điều tồi tệ trong quá khứ tiếp tục lặp lại với tôi. Tôi không thể vượt qua được các vòng phỏng vấn bằng Tiếng Anh. Tôi đuối sức. Tôi lang thang giữa Sài Gòn, tôi khóc một mình, và thậm chí xin lỗi ba mẹ vì con quá kém.

Tôi ở trong cơn khủng hoảng của tuổi 23. Trong lúc tôi ở trong cơn khủng hoảng đó, tôi lang thang trên facebook, và tôi bắt gặp bài viết của một anh kỹ sư đã tốt nghiệp đại học bách khoa Đà Nẵng chia sẻ về việc học Tiếng Anh và anh có nói đến phương pháp của anh Nobita- Doremon.

Tôi liền lục tung internet, tìm và tải ebook Cách học Tiếng Anh thần kì. Tôi đọc ngẫu nhiên quyển ebook, và tôi như bừng tỉnh. Phải rồi, tôi

đã tìm ra nguyên nhân tôi không học được Tiếng Anh bấy lâu nay. Không phải vì tôi không có năng lực mà vì tôi đã học sai phương pháp ngay từ khi bắt đầu.

Thế là tôi bắt đầu download các tài liệu cần thiết cho việc học Tiếng Anh. Tôi cảm giác mình đang được sống. Phải rồi, mình sẽ kiên quyết theo đuổi việc học Tiếng Anh theo phương pháp này. Rồi mình sẽ trở thành Master English. Rồi tôi sẽ làm chủ Tiếng Anh, và đó sẽ là công cụ cho tôi kiếm được thật nhiều tiền và mang lại hạnh phúc cho ba mẹ tôi, cho ông bà tôi, cho những người tôi yêu thương.

Học theo phương pháp của anh Quốc được 6 tháng, tôi rải hồ sơ tìm việc. Ít ra tôi cần phải có một công việc để nuôi sống bản thân mình và đóng học phí cho khóa học mà anh Quốc sẽ trực tiếp giảng dạy theo Phương pháp Tiếng Anh thần kì.

Và thật bất ngờ, tôi đã vượt qua được bài test và hai cuộc phỏng vấn bằng Tiếng Anh. Tôi vui mừng lắm bởi đó là lần đầu tiên tôi vượt qua được những cuộc tuyển chọn bằng Tiếng Anh như vậy.

Đến giờ tôi đã theo học được Phương pháp cách học Tiếng Anh thần kỳ của anh Quốc đã được 1 năm 1 tháng. Phát âm của tôi đã tiến bộ rõ rệt so với ngày tôi vào phỏng vấn ở chỗ tôi đang làm. Đồng nghiệp khen tôi phát âm khá hay.

Tôi có thể nghe và hiểu rõ xấp xỉ tôi nói gì (sếp tôi đến từ Srilanka), một số người ở bộ phận khác cũng nhờ tôi làm translator cho họ trong một số tình huống. Và không ít người hỏi tôi cách học Tiếng Anh như thế nào. Tôi sẵn sàng mỉm cười và chia sẻ cho họ về cách học mà tôi đang theo đuổi.

Hiện tại tôi cũng đang tham gia khóa học Tiếng anh do anh Quốc và các bạn trợ giảng giảng dạy. Dù công việc áp lực và làm thêm giờ nhiều nhưng tôi luôn cố gắng sắp xếp học một ngày 4 đến 5h.

Những lúc mệt mỏi, tôi nghĩ đến gánh rau muống của mẹ tôi, tôi nhớ đến hơn một năm qua tôi đã nỗ lực thế nào, đã bao lần định bỏ cuộc với cách học này nhưng ý chí tôi không cho phép. Tôi tự nhủ $\frac{1}{4}$ con đường đã trải qua, phải tiếp tục với $\frac{3}{4}$ con đường còn lại. Chị trợ giảng đã nói rằng tôi là một chiến binh thực thụ và đã là chiến binh thì tôi không được phép bỏ cuộc.

Tôi tự đặt mục tiêu đến tháng 6 năm 2018 tôi sẽ trở thành Master English. Và lúc đó, tôi hoàn toàn có thể tiếp thu mọi kiến thức tinh túy của nhân loại.

Và lúc này khi tôi đánh những dòng này, tôi lại nhớ mẹ tôi, nhớ những gánh rau của mẹ. Mẹ ơi, con sẽ không để mẹ phải khổ. Ba năm nữa mẹ sẽ được nghỉ ngơi, an dưỡng tuổi già. Con sẽ tự vươn lên và tỏa sáng...

Gửi anh Quốc,

Có lẽ những lời cảm ơn thì anh đã nhận được rất rất nhiều rồi phải không ạ. Em sẽ không chỉ cảm ơn anh bằng lời văn, mà em sẽ cảm ơn anh bằng hành động của mình. Em đã và đang chăm chỉ học Tiếng anh hàng ngày. Và rồi 3 năm nữa, em sẽ tự tin nói với anh rằng: "Cảm ơn anh giúp em trở thành Master English như hôm nay".

PHẠM KHÁNH VÂN

Thương gửi bố mẹ người con yêu thương nhất!

Bố mẹ à! Người đang viết lá thư này cho bố mẹ không phải là một đứa con gái bé bỏng, yếu đuối như ngày nào nữa. Con gái của bố mẹ giờ đã 18 tuổi, đã có thể tự lập, đã có thể tung cánh bay ra vùng trời xa kia để khám phá thế giới tuyệt diệu. Con giờ đây là một người mạnh mẽ, con có ước mơ của bản thân, con có niềm tin, niềm hi vọng, con đang hành động từng ngày để biến ước mơ của con thành hiện

thực... Rồi mai này con sẽ sống thật hạnh phúc, con sẽ kiếm được nhiều tiền, con sẽ không phải vất vả như bố mẹ trước kia, con sẽ làm cho bố mẹ tự hào về con. Con hứa!...

Bố mẹ còn nhớ không? Chỉ khoảng 5 tháng trước thôi khi con nhận được kết quả thi đại học, cả nhà ta đã vui mừng đến thế nào. Bố mẹ rất hạnh phúc, tự hào về con lắm đúng không? Nhưng sau đó, khi chọn trường để học thì con lại một mực muốn chọn một trường có dạy tiếng Hàn Quốc. Bố mẹ biết lý do vì sao không?... Vì con sợ Tiếng Anh lắm!

Vượt qua bài thi đại học là một thách thức không nhỏ đối với con, có lẽ lúc đó trong đầu con đã nghĩ: "Đây là lần cuối cùng mình phải học Tiếng Anh". Con bắt đầu cảm thấy Tiếng Anh là một ác mộng khi lên cấp 3, mặc dù khi học ở những cấp dưới con học rất tốt và rất thích môn học này. Nhồi nhét vào đầu bao nhiêu từ vựng, cấu trúc ngữ pháp, quy tắc... làm con cảm thấy mệt mỏi, chán nản. Vì chỉ cần vài ngày sau đó không viết lại nó con sẽ quên hết.

Cứ học rồi quên, học rồi quên... sau đó lại học tiếp...con bị lạc vào 1 vòng tròn luẩn quẩn mà không biết lối ra, mọi thứ rối tung lên! Lúc đó con thất vọng về bản thân lắm con đã rất chăm chỉ, con đã rất cố gắng chẳng lẽ con không thể nào chinh phục được Tiếng Anh sao? Con không thể nghe, phát âm thì không chuẩn, đọc được dăm ba câu, nói thì ú ớ cùng lắm là những câu rất cơ bản.

Vậy nên con sợ Tiếng Anh, con sợ khi phải giao tiếp với người nước ngoài. Lắm khi thấy người nước ngoài trên đường, hay gặp họ khi đi tham quan, con cũng muốn chạy ra và nói chuyện với họ lắm chứ, con muốn giao tiếp với họ, cười đùa với họ lắm chứ... Nhưng con lại lảng tránh hoặc nép sau bố mẹ, con muốn họ không nhìn thấy con, con chỉ lắc đầu khi bố mẹ nói: "ra nói chuyện với người nước ngoài đi con"... Và bố mẹ nghĩ con nhát nên vậy. Không đâu bố mẹ à! Thực ra con muốn lắm... nhưng con không thể. Con không thể sử dụng được Tiếng Anh!

Nhưng khi ra quyết định chọn trường, cuối cùng con cũng đồng thuận với bố mẹ chọn một trường dạy Tiếng Anh. Bố mẹ có biết con run sợ thế nào không? Ôm nhiều ngữ pháp lắm, nhiều cấu trúc lắm nhưng chẳng thể vận dụng. Thế nên trước đó con có ý định học tiếng Hàn là vậy. Vì con nghĩ học Tiếng Anh khó lắm, còn học tiếng Hàn chắc

đễ hơn chỉ vì một lí do rất ư trẻ con: con thích xem phim Hàn Quốc, con thích giọng đọc và ngữ điệu của họ...

Nhưng một sự thật phũ phàng không bao giờ thay đổi: “Tiếng Anh được coi là ngôn ngữ chung của toàn thế giới”. Nếu có vốn tiếng Anh vững chắc thì chắc chắn con đường tương lai của con sẽ rộng mở, con sẽ có nhiều cơ hội hơn trong công việc và cuộc sống. Con đã tự hỏi: “Tại sao họ làm được mà mình không làm được? Chẳng lẽ ông trời đã phụ công con sao? Con chăm chỉ, kiên trì vậy mà sao không đạt được kết quả như mong muốn?”...

Và con lúng lúng trên mạng, tìm cách học tiếng Anh hiệu quả với hi vọng: cải thiện được tiếng Anh của mình. Mở bao nhiêu trang, đọc không biết bao nhiêu phương pháp về cách học Tiếng Anh hiệu quả... nhưng con ngày càng thất vọng vì những phương pháp đó cũng như cách học truyền thống trên lớp, con đã thất bại với phương pháp như thế này rồi. Nhưng con không bỏ cuộc, tìm tiếp, tìm tiếp... Đến khi con đọc được: “Cách học tiếng Anh thần kỳ” của tác giả Phan Ngọc Quốc con sướng điên lên, con phấn khích, chỉ muốn hét lên thật to, chỉ muốn học tiếng Anh ngay lập tức. Con biết rằng mình đã tìm ra kim chỉ nam cho bản thân mình, con chỉ cần học theo đúng phương pháp thì chắc chắn sẽ thành công!

Con đã theo đuổi phương pháp được 3 tháng rồi! Con thấy bản thân mình như được lật xác hoàn toàn, con cảm thấy yêu cuộc đời, quý trọng thời gian, con muốn níu giữ từng phút giây để học Tiếng Anh, con hăng hái và yêu Tiếng Anh thực sự, trong người con luôn có nguồn năng lượng mạnh mẽ để học. Con thấy mình thật may mắn khi biết đến phương pháp học này- đúng theo tên của nó **THẦN KỲ**. Quả là một sự thần kỳ, nó nằm ngoài sự mong đợi và tưởng tượng của con.

Bố mẹ biết không, phương pháp này là phương pháp dựa trên cơ sở khoa học duy nhất mà con biết đến. Tác giả đề cập chi tiết tới nguyên nhân khiến nhiều người học Tiếng Anh bị thất bại. Và con đã hiểu vì sao công sức 8 năm con bỏ ra học tiếng Anh lại như muối bỏ biển. Phải thuận theo tự nhiên- nghĩa là phải học nghe, nói sau đó mới bắt đầu đọc và viết. Nhưng khi học trên trường lớp, con lại coi nhẹ kỹ năng nghe và nói, chỉ chăm chăm học mấy cấu trúc chẳng vận dụng được. Nếu học theo kiểu truyền thống có nhiều người thất bại với tiếng Anh thì là điều dễ hiểu vì chẳng dựa vào một công trình khoa học nào để khẳng định: phương pháp này mang lại hiệu quả.

Ngược lại, **CÁCH HỌC TIẾNG ANH THẦN KỲ** được xây dựng dựa trên những kiến thức khoa học rất thuyết phục. Con được biết các quy tắc cơ bản để đạt được thành công trong Tiếng Anh như: hiểu Tiếng Anh bằng chính Tiếng Anh, không được dịch vì sẽ làm cùn mòn phản xạ tự nhiên, phải nghe nhiều, lặp đi lặp lại để lượng kiến thức in xuống tiềm thức... Sau đó mới đủ sức phân biệt và sử dụng tiếng Anh như người bản xứ.

Tất cả điều đó làm con bị thuyết phục, con tự tin bắt tay vào việc học vì biết rằng con đã tìm đúng đường đi cho bản thân mình. Con thấy mình rất tiến bộ dù chỉ mới học 3 tháng theo **CÁCH HỌC TIẾNG ANH THẦN KỲ**. Giờ con nghe rõ các từ hơn, con có thể nghe một đoạn hội thoại cơ bản mà hiểu không cần dịch. Con có thể nghe được những nội dung đơn giản mà MC phỏng vấn người nước ngoài, có thể nghe được vài từ trong một bộ phim hay bài hát nào đó.

Dù đó chỉ là vài từ thôi, nhưng con đã nắm được cách phát âm cũng như từ đó được viết như thế nào. Bằng đó thôi đã làm con hạnh phúc lắm rồi, trước kia tai con ù đặc khi nghe Tiếng Anh, chẳng nghe được một chữ nào, từ nào, tất cả cứ như một thứ hỗn độn, rắc rối. Khả năng nghe tiến bộ, khả năng phát âm của con cũng tốt hơn trước rất nhiều. Con được học cách phát âm những âm cơ bản, cách phát âm một từ sau đó học phát âm câu, đọc 1 đoạn văn ngắn từ người bản xứ.

Con thích lắm, chưa bao giờ con lại nghĩ mình phát âm được như bây giờ. Trước kia việc phát âm con rất coi nhẹ thế nên đọc chẳng bao giờ chuẩn, cứ líu ríu trong miệng. Nhưng giờ con tự tin hơn rất nhiều, con được nhiều người khen phát âm tốt hơn trước. Con chắc chắn sẽ kiên trì, rèn luyện kỹ năng này để phát âm chuẩn như người Mỹ. Khi học con còn được xem phim bố mẹ ạ. Lúc đầu xem phim chưa quen nên con không thích bộ phim giải trí cho lắm, vì nhiều câu mình không hiểu. Nhưng càng xem con càng thấy hay, vì giờ con đã hiểu được nội dung của một cảnh nhỏ trong phim, con cười cùng diễn viên, con hiểu vì sao họ lại cười.

Cảm giác đó thật thú vị, bộ phim giúp con làm quen với tốc độ nói của người nước ngoài, con còn biết thêm nhiều về văn hóa của họ nữa. Nhiều từ không hiểu nhưng qua hành động của diễn viên con có thể đoán được nghĩa. Rồi sau này con còn được đọc những kiến thức vô cùng giá trị được viết bằng tiếng Anh. Còn gì hay hơn, hạnh phúc

hơn khi con được học Tiếng Anh, con yêu Tiếng Anh, có được cảm giác thích học, luôn phấn chấn và nhiều năng lượng. Niềm vui trong học tập của con được nhen nhóm và tiếp thêm sức mạnh là nhờ vào tác giả cuốn sách tác giả Phan Ngọc Quốc đó bố mẹ.

Gửi tác giả Phan Ngọc Quốc!

Cảm ơn tác giả Phan Ngọc Quốc- tác giả cuốn **CÁCH HỌC TIẾNG ANH THẦN KỲ** rất nhiều. Anh đã đem đến cho em phép màu, anh đã thổi bùng ngọn lửa đam mê Tiếng Anh đã bị dập tắt của em, anh đã làm con người em thay đổi từ một đứa yếu đuối, dễ nản lòng trở thành một người chín chắn hơn, một người kiên trì theo đuổi mục tiêu đến cùng. Em có niềm tin, ước mơ, em đang hành động từng ngày để biến ước mơ trở thành Master English thành hiện thực.

Anh đã đem đến cho bao người niềm hi vọng chinh phục Tiếng Anh để sống cuộc sống hạnh phúc, cuộc đời của chúng em thay đổi khi có anh. Cảm ơn anh rất nhiều! Không gì có thể trả ơn một người Thầy đã tiếp thêm sức mạnh và niềm tin, nghị lực cho chúng em. Biết ơn anh nhiều lắm... và chắc chắn em sẽ nỗ lực, em sẽ tiến bộ từng ngày, em sẽ trở thành Master English trong tương lai không xa. Chúc anh thật nhiều sức khỏe để tiếp tục dẫn bước chúng em trên con đường chinh phục tri thức!

Học trò của anh

Khánh Vân

THÙY DUNG

Sau 4 năm “dùi mài kinh sử” các môn học chuyên ngành, tham gia các hoạt động ngoại khóa, rèn luyện kỹ năng. Ngày tốt nghiệp đại học, tôi sướng điên lên như con chim nhỏ đủ lông đủ cánh được mẹ cho cất cánh bay chuyến bay đầu tiên vào bầu trời xanh; tôi vui vì giờ đây tôi đã chính thức là người tự do, tự do với cuộc sống của mình, được thực hiện những ước mơ hoài bão, xây dựng một tương lai mình mong muốn.

Sự tự tin và năng động của tuổi trẻ đã giúp tôi nhanh chóng tìm được một công ty như mình mong đợi.

Với khả năng nắm bắt công việc nhanh, 2 năm sau tôi lên chức và được công ty giao cho dự án quan trọng của một khách hàng ở nước ngoài. Thành thạo trong lĩnh vực của mình nên mọi thứ cũng không có gì khó khăn, tôi làm việc với khách hàng chủ yếu qua email. “Khách hàng rất hài lòng về khả năng và thái độ làm việc của em” – sếp tôi nói: “Tuần tới họ sẽ triển khai dự án ở Việt Nam, em thu xếp làm việc cùng họ nhé”.

Với vốn tiếng anh mà mình nghĩ là “ổn”, tôi như đang bay trên trời cao bất thành linh rớt xuống vực sâu thăm tối sau cuộc gặp đầu tiên với khách hàng. Mắt tôi hoa lên, tai tôi ù đặc, tôi không nghe được họ nói gì cả. Các buổi họp sau tôi phải mang máy ghi âm theo để về nghe lại. Khi gặp khách hàng tôi phải nhờ đồng

nghệp đi cùng phiên dịch. Những lúc không có người dịch, khách hàng nói một đằng, tôi hiểu một nẻo, và làm sai. Nhìn ánh mắt thất vọng của họ, tôi phần nộ thực sự với bản thân mình.

Tại sao tôi lại tồi tệ như vậy? Tôi phải làm sao đây? 4 năm đại học tôi đã vật lộn với các trung tâm tiếng anh lớn nhỏ trong thành phố; các lớp chuyên đề ngữ pháp, giao tiếp, tiếng anh thương mại ...; luyện thi TOEIC, TOEFL không thiếu cái gì. Tôi từng đi thi học sinh giỏi Tiếng Anh; điểm thi ở trường tôi cũng rất hài lòng. Thế nhưng tới thời điểm này tôi chẳng còn gì trong đầu cả. Tôi không thể nghe, không thể nói.

Mỗi lần họ neho mắt căng tai để hiểu những gì tôi nói là tôi lại càng thấy bất lực và thất vọng với chính mình. Tôi phải làm sao đây? Ngữ pháp giỏi, bằng này cấp nọ treo trên tường kia có nghĩa gì khi tôi không thể giao tiếp. Tương lai tôi như bông hoa đang nở đầy rực rỡ nhiều sắc màu trước ánh bình minh bỗng bị vùi dập không thương tiếc bởi hai chữ Tiếng Anh

Xung quanh trở nên tối tăm mù mịt hơn bao giờ hết, tôi tuyệt vọng và mất phương hướng...

...

Hôm nay, sau gần 11 tháng được biết và theo đuổi **Cách học Tiếng Anh Thần Kỳ**, tôi bước đi đầy tự tin và yêu cuộc sống này hơn bao giờ hết. Tôi không còn sợ hãi và quay mặt trốn khi gặp người nước ngoài vì sợ họ hỏi gì đó. Tôi ngẩng cao mặt đầy tự tin cười

với những đồng nghiệp nước ngoài vô tình gặp trong thang máy, bước tới những đám đông, tới những người nước ngoài bất chợt gặp ngoài đường và cười với họ.

Tôi sung sướng như phát điên khi hiểu họ nói và tôi nói họ hiểu – tuy chỉ là những câu đơn giản thôi nhưng khả năng diễn đạt trôi chảy và tốt hơn rất nhiều, thậm chí họ khen phát âm rất tốt nữa. Tiếng Anh đang ngấm dần trong tôi và tôi đang bắt đầu cảm nhận được ngôn ngữ này đẹp như thế nào khi tận hưởng những bộ phim Mỹ hay đọc truyện Tiếng Anh mà không cần dịch.

Đó là một thành công cực kỳ lớn trong đời em, anh Quốc ạ! Chỉ trong một khoảng thời gian ngắn như vậy mà em đã đạt được một kết quả hết sức tuyệt vời hơn hẳn 11 năm học Tiếng Anh trước đây của mình. Với Cách học Tiếng Anh Thần Kỳ, em thấy sự vất vả-học rồi quên, học rồi nghỉ, học rồi nghỉ... tốn quá nhiều thời gian như trước đây của mình thật lãng phí.

Điều tuyệt vời nhất là dường như nó luôn truyền cho em một nguồn năng lượng nào đó, mà làm em thích học Tiếng Anh thật sự, em không học để đối phó như trước nữa; với em không có cuộc vui chơi bạn bè nào bằng việc ngồi ở nhà và được học Tiếng Anh. Em tự hứa sẽ theo đuổi tới cùng để sử dụng Tiếng Anh như Tiếng Việt, hoàn thiện 4 kỹ năng nghe-nói-đọc-viết như người bản xứ giống

các anh chị đi trước; như chị Thùy Linh, Đặng Khoa và Thúy Vân... giọng nói đã đạt chuẩn như người bản xứ. **HỌ LÀM ĐƯỢC, CHẮC CHẮN EM CŨNG SẼ LÀM ĐƯỢC!**

Em xin được gửi lời cảm ơn chân thành sâu sắc tới anh Phan Ngọc Quốc-người đã đưa tới mọi người một phương pháp học Tiếng Anh khoa học; mang lại niềm tin, sức sống thực sự tuyệt vời cho em, dẫn em và các bạn đi trên con đường của ánh sáng.

Cuộc đời em giờ đã bước sang trang mới. Sự tự tin, những ước mơ... đã quay trở lại, kết bạn với những người bạn nước ngoài, đi khắp thế giới học hỏi văn hóa và ẩm thực không còn là ước mơ xa vời với em nữa. Sắp tới đích rồi, tương lai ơi, chờ ta chút nữa nhé!!!

Học trò.
Thùy Dung.

Với mục tiêu tưởng chừng nhỏ nhoi chinh phục Tiếng Anh từ những ngày đầu tiên tôi bước vào đại học. Suy nghĩ của tôi - một cô sinh viên ngây thơ, luôn nghĩ rằng sẽ làm được tất cả chỉ cần mình cố gắng hết sức. Nhưng qua bao lần cố gắng, rồi thất bại, cố gắng rồi thất bại, khi tôi tốt nghiệp đại học, kết quả của những cố gắng trong 4,5 năm còn lại chỉ là những cấu trúc ngữ pháp, và đôi ba từ vựng.

Đến lúc phỏng vấn tại các công ty, sự không tự tin vào khả năng tiếng anh của mình đã đánh gục tôi từ những vòng loại đầu tiên. Tôi muốn hét lên, tại sao? Tại sao chứ? Phải mất bao lâu nữa tôi mới có thể làm được điều mà tôi mong muốn chỉ vì thiếu tiếng anh, có phải bản thân tôi không có khả năng học ngoại ngữ? Hay là do con người tôi chưa đủ bản lĩnh và nghị lực để vượt qua những khó khăn để chinh phục nó. Tôi thất vọng về bản thân, tôi trách mình, tôi bế tắc, không thể tìm ra được lời giải đáp cho mình. Tôi dường như muốn bỏ tất cả!

Nhưng tôi không thể, vì tôi còn tương lai, tôi còn sự nghiệp, tôi còn gia đình... Dù cuộc sống này có khó khăn bao nhiêu đi nữa thì tôi vẫn phải đứng dậy và đi tiếp. Hôm nay thất bại không tới được đích, thì ngày mai, ngày mốt, dù thời gian trải qua chẳng phải dễ chịu gì? Cứ thế những chuỗi ngày sống trong sự cố gắng mệt mỏi, học rồi quên, học rồi quên, học rồi quên. Tôi ngán ngẫm mỗi lần học bài, nhưng tự nhủ không được bỏ cuộc.

Có lẽ, không có sự cố gắng nào là không có kết quả, dù ít hay nhiều. Vào một ngày tình cờ, tôi có được cuốn sách "Cách học tiếng anh thần kỳ" qua lời giới thiệu của một người bạn. Tôi đọc và như có một sức hút từ quyển sách, tôi chăm chú và đọc như sợ từng trang sách vụt mất. Sao mà những gì được viết giống như tôi quá vậy?

Tôi như vỡ òa trong hạnh phúc! Tôi vỡ òa vì bây giờ con đường tôi đi đã có ánh sáng, chứ không phải là đêm tối mịt mù như trước kia. Nhờ quyển sách tôi hiểu được lí do

vì sao tôi thất bại, và nếu có học hoài theo cách cũ thì kết quả cũng sẽ chẳng bao giờ như tôi mong muốn.

Tôi giật mình nghĩ rằng nếu như không đọc được quyển sách này thì không biết bao lâu nữa tôi mới tới được đích mà tôi đã đặt ra, hay là chẳng bao giờ? Những phân tích khoa học đơn giản nhưng đầy thuyết phục đã làm tôi tỉnh giấc.

Và không thể chần chừ thêm giây phút nào nữa, tôi bắt đầu hành động. Tôi đã thực sự bước đi trên con đường chinh phục Tiếng anh, chinh phục những ước mơ. Từ ngày bắt đầu lại với cách học mới, tôi như trở thành một con người mới. Chưa bao giờ tôi cảm thấy thích học tiếng anh như thế. Tôi học bất cứ nơi nào, lúc nào có thể. Tôi học như muốn giành lại thời gian đã bỏ qua ở những năm đại học, như giành lại thời tuổi trẻ đã qua!

Gửi anh Quốc!

Em muốn gửi tới anh lời cảm ơn sâu sắc về những gì anh đã làm với tất cả mọi người trong đó có em. Anh đã mang lại hi vọng, niềm tin, ước mơ cho hàng ngàn, hàng triệu người Việt Nam. Em đã có lúc cố gắng nhưng tưởng chừng không hi vọng gì hơn. Em cũng đã có nhiều ước mơ cho tương lai, cho đất nước nhưng vì không thể chinh phục tiếng anh nên em đã từ từ buông bỏ. Nhưng giờ đây những niềm tin, những ước mơ ấy lại một lần nữa cháy lên vì em đã có trong tay công cụ Tiếng anh để thực hiện được chúng.

Em theo học tiếng anh với anh đã được hơn 8 tháng, 8 tháng trôi qua em đã cảm nhận được bao nhiêu cung bậc cảm xúc. Thời gian như dài ra vì mỗi phút giây trôi qua em đều cảm nhận được ý nghĩa của nó. Nhìn lại bản thân trước kia so với bây giờ, có một sự thay đổi quá lớn. Khả năng tiếng anh của em đã khá lên rất nhanh, em có thể đọc trôi chảy một đoạn văn, hiểu không cần dịch, cảm nhận được ngôn ngữ khi xem phim...

Em vui sướng khi nghĩ về mình sau 2 năm nữa. Em sẽ trở thành master tiếng anh, em sẽ có được công việc tốt, em sẽ kiếm được nhiều tiền, em sẽ giúp đỡ những người từng thất bại như em, em sẽ được đặt chân lên những vùng đất lạ, em sẽ đọc

được những quyển sách hay của nhân loại và biết đâu em sẽ có một công trình hay một tác phẩm mang tầm cỡ quốc tế... Tương lai của em tràn đầy những màu sắc và hi vọng.

Lời cuối, em muốn cảm ơn anh một lần nữa, và muốn gọi anh một tiếng Thầy đúng nghĩa- Người thầy mang đến tri thức thật sự, người thầy đã nhóm lên ngọn lửa ước mơ trong em!

Học trò
Thúy Vân

PH QUANG LÂM

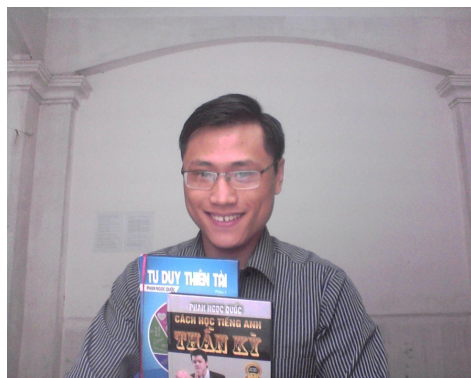
Kính gửi anh Quốc!

Là một học trò theo học phương pháp tiếng Anh thần kỳ của anh đã lâu, hôm nay em xin được gửi lời cảm ơn chân thành nhất đến người thầy vĩ đại đã làm thay đổi cả cuộc đời em.

Khi chưa biết đến cách học tiếng Anh thần kỳ, em vốn dĩ là người ghét tiếng Anh, ghét phải làm đồng bài tập ngữ pháp, phải học thuộc đồng chữ cái loằng ngoằng khó hiểu. Trong đầu em khi đó luôn ám ảnh một câu hỏi "Tiếng Anh là thứ gì vậy mà khiến mình gặp bao nhiêu rắc rối từ khi đi học đến khi đi làm, khiến mình bỏ lỡ bao nhiêu cơ hội chỉ tại không biết tiếng Anh". Nhưng cũng chính nhờ nỗi ám ảnh này đã khiến em đến với quyết tâm phải học cho được tiếng Anh bằng mọi giá.

Em lao vào tìm kiếm học thử các phương pháp nhưng cũng không ăn thua, kể cả phương pháp EE của AJ Hoge cũng chỉ kéo dài được một tháng có lẽ bởi những ảnh hưởng tiêu cực của cách học truyền thống nhồi nhét trước đây khiến em đánh mất đi tình yêu đối với môn học này. Ngọn lửa tinh thần đang trở lên mờ dần thì điều kỳ diệu đã xảy ra đưa em đến với cách học tiếng Anh thần kỳ của anh Quốc.

Đọc những bài viết của anh Quốc trên HVA như làm bùng cháy lên tinh thần học tập trong em bởi lần đầu tiên em thấy được một con người kiên trì với ý trí nghị lực sắt đá đến như vậy.

Em bắt tay vào học theo phương pháp, giai đoạn đầu vẫn chỉ như vẹt nghe sấm, phát âm khô cả giọng vẫn không giống tí nào nhưng dần dần có gì đó đã thay đổi. Em bắt đầu nghe được những câu từ đơn giản trong giáo trình nghe. Em bắt đầu cảm thấy yêu bộ phim Friends, yêu cách họ ứng xử biểu lộ cảm xúc qua những cử chỉ hằng ngày, em bắt đầu yêu phương pháp học tuyệt vời này.

Nhận thấy những tiến bộ của bản thân, em vui mừng email xin tham gia vào lớp học anh Quốc **VÀ ĐÂY LÀ QUYẾT ĐỊNH ĐÚNG ĐẮN NHẤT CỦA EM TỪ TRƯỚC ĐẾN NAY.**

Tham gia vào lớp học thần kỳ, được chứng kiến sự tiến bộ không ngừng của các bạn học trước và dưới sự chỉ dạy tận tình của anh đã mang đến cho em một niềm tin mãnh liệt vào con đường tương lai làm chủ tiếng anh làm chủ cuộc đời. Trải qua 16 tháng học tập không ngừng đến nay, em đã chứng kiến sự tiến bộ đáng kinh ngạc của bản thân từ khả năng tiếng Anh cho đến lối suy nghĩ tư duy trưởng thành.

Có ai ngờ đâu cậu bé ngày nào đến một chữ tiếng Anh còn không biết nay có thể ngồi đọc những quyển sách dày hàng trăm trang, nghe những người bản địa nói chuyện với nhau như nghe người Việt nói, đọc những đoạn văn tiếng Anh nhẹ nhàng trôi chảy.

Nhưng điều quan trọng nhất là giờ đây em được sống trong thế giới đầy những kiến thức tinh túy từ những con người tài ba nhất trên thế giới mang lại cho em một niềm đam mê mạnh mẽ, một nội lực sống ngày qua ngày.

CÓ THỂ NÓI NHỮNG KIẾN THỨC ĐƯỢC ANH QUỐC TRUYỀN DẠY CÙNG VỚI CÁCH HỌC TIẾNG ANH THẦN KỲ PHẦN HAI LÀ VIÊN NGỌC QUÝ BÁU MÀ KHÔNG Ở ĐÂU CÓ THỂ TÌM THẤY BỞI NÓ LÀ CÁNH CỔNG MỞ KHÓA ĐẾN KHO TÀNG KIẾN THỨC CỦA NHÂN LOẠI GIÚP GIẢI PHÓNG NHỮNG KHẢ NĂNG TIỀM ẨN CỦA CON NGƯỜI.

Cuối cùng em một lần nữa xin gửi lời cảm ơn đến anh, người thầy vĩ đại đã không quản ngại khó khăn tiên phong đi đầu mở ra con đường tìm đến với hạnh phúc cho bao nhiêu con người khác. Chúc anh mạnh khỏe để cùng mọi người theo đuổi lý tưởng sống cao đẹp.

Học trò của anh
Phạm Quang Lâm

PHẦN 1: TỔNG QUAN VỀ PHƯƠNG PHÁP HỌC

**YOU HAVE TO HAVE A DREAM IF YOU WANT TO MAKE
A DREAM COME TRUE**

Khi xưa AJ Hoge, người mà Doremon sẽ giới thiệu kỹ hơn ở phần sau, đã từng phải nếm trải những cảm giác rất đau khổ khi ông chứng kiến những học trò mà ông đào tạo không thu được hiệu quả như mong muốn.

AJ Hoge, giáo viên dạy tiếng anh được cử qua Nhật để làm phụ tá cho một giáo viên Nhật, trong 2 năm liền ông phải chứng kiến những gương mặt đượm buồn của những học trò nơi ông làm phụ tá. Học trò ở đây là những thợ thủ công, công nhân, đủ mọi tầng lớp trong ngôi làng nghèo nàn ở Nhật.

Hàng ngày họ phải thức dậy sớm để lao động, tối lại phải học thêm Tiếng Anh để cải thiện cuộc sống, họ luôn hăng hái trong việc học tập, bất chấp cái mệt mỏi sau một ngày dài lao động, nhưng không một ai trong họ có thể chinh phục được tiếng anh. AJ Hoge buồn phiền vì điều này rất nhiều, và nó làm ông cảm thấy xấu hổ pha lẫn chút xót xa.

Doremon cũng đã gặp không biết bao câu hỏi về cách học Tiếng Anh, biết bao thanh niên, phụ nữ tâm sự: “Mấy anh (chị), có thể giúp em tìm chỗ học tiếng anh nào đó mà giá rẻ, giáo viên dạy tốt, vì lương tháng em có 5 triệu mà phải thuê nhà...”

Đến nỗi nhiều người than rằng “Bây giờ đi đâu cũng đòi bằng Tiếng Anh, mà lương của em thì lại không đủ đóng tiền học, có anh (chị) nào đó giúp được em không?” Đương nhiên họ cũng nhận được các câu trả lời rất nhiệt tình, nhưng đa phần là trả lời cho qua chuyện, cuối cùng rồi cũng chẳng đâu vào đâu.

Doremon khi hình dung ra những gương mặt nghèo khổ, muốn học hành cái gì đó để thoát khỏi cái nghèo, để cải thiện cuộc sống, thì thật sự cảm thấy đồng cảm với họ. Rất có thể các bạn chưa gặp được những con người này, nhưng Doremon đã gặp, cho nên không đành lòng ngoảnh.

Có bao người tự hỏi: **CÁCH GIÁO DỤC TIẾNG ANH TRUYỀN THỐNG CÓ THỰC SỰ HIỆU QUẢ, CÓ DỰA TRÊN CÁC CÔNG TRÌNH KHOA HỌC ĐÃ ĐƯỢC CHỨNG MINH?** Đương nhiên là không, cho nên đó là lí do tại sao có hàng nghìn, hàng triệu và hàng tỉ học sinh, sinh viên trên toàn thế giới đều thất bại với môn học này.

Không riêng gì ở Việt Nam, mà ở bất kì đâu trên trái đất, nơi tồn tại lớp học có tên gọi “anh văn” thì 95% trong số đó bị thất bại. Số liệu này có thể bị chênh lệch, vì Doremon lấy nó từ năm 2006 của các nhà Ngôn Ngữ học.

Và các bạn hãy nhớ thành công ở đây, không có nghĩa là chúng ta đọc được vài ba câu căn

bản, nghe vài ba từ vu vơ... mà là chúng ta dùng được nó như ngôn ngữ mẹ đẻ. Và trái ngược với những điều này thì được gọi là thất bại-đây là tiêu chuẩn được đặt ra để khảo sát.

Vì chúng ta học Tiếng Anh để làm gì? Để cải thiện cuộc sống, để học các tri thức được viết bằng Tiếng Anh, để giao tiếp với người nước ngoài, để nghe họ nói và nói cho họ nghe, chứ không phải học Tiếng Anh để “nở”.

Đương nhiên để thành công như tiêu chí trên là không đơn giản, nhưng chỉ có làm được như vậy thì lúc này Tiếng Anh mới trở nên hữu dụng, mới đi vào cuộc sống của chúng ta. Và có một số qui tắc cơ bản sau đây cho những ai muốn thành công:

1. Phải học Tiếng Anh bằng chính Tiếng Anh, có nghĩa là không được dịch.

Thế tại vì sao? Khi bạn dịch đồng nghĩa với việc bạn phản xạ rất chậm, điều này không là vấn đề gì đối với việc đọc và viết, không viết khi này thì viết khi khác, không đọc quyển sách hôm nay thì ngày mai.

Nhưng nó lại có vấn đề với việc nói và nghe, có ai đủ kiên nhẫn để chờ bạn dịch sau đó bạn hiểu, sau đó bạn lại tìm từ-dịch sang tiếng anh-rồi nói, bạn cũng sẽ không có đủ thời gian để nghe...

Và một vấn đề rắc rối khác: bạn sẽ không thể hiểu hết ý nghĩa của một câu nào đó nếu bạn dịch nó sang tiếng việt, vì tiếng anh và tiếng việt là hai thứ ngôn ngữ hoàn toàn khác nhau. Thế có cách nào không dịch mà vẫn hiểu? Doremon sẽ giới thiệu nó ở những phần tiếp theo.

2. Tuyệt đối không nên học ngữ pháp

Nhận xét này đến từ các công trình của các nhà Ngôn Ngữ học, chứ không đơn thuần chỉ là nhận định cá nhân. Vì khuôn khổ của bài viết này không cho phép nên Doremon sẽ không kể về các công trình làm gì, ai muốn tò mò thì lên google gõ từ khoá Stephen D Krashen, sau đó sẽ tìm được thứ mình muốn.

Khi chúng ta học ngữ pháp thì chúng ta sẽ làm cho bộ não có sự "trễ pha" trong việc xử lí thông tin và làm cùn mòn phản xạ tự nhiên. Chúng ta là người Việt, có ai đó nói hay viết mà phải suy nghĩ để lựa đâu là chủ ngữ, vị ngữ... hay không?

Thế nhưng không ai có thể phủ nhận được, để nói giỏi và viết hay thì phải cần tới ngữ pháp. Vậy ở đây có một sự mâu thuẫn, "không được học ngữ pháp" và "phải biết ngữ pháp"- vấn đề này sẽ được giải quyết ở phần sau.

3. Trong tất cả các phương pháp học mang lại hiệu quả nhất thì chúng có chung 1 điểm: nghe, nghe và nghe.

Chúng được gọi chung bằng 1 cụm từ “listen first approach”. Khi bạn mới chào đời thì kỹ năng đầu tiên mà bạn được học là nghe, nghe và nghe, cho đến khi bạn tập nói và sau đó là lên trường để học viết.

Thế nhưng phương pháp truyền thống lại đi ngược lại-dây thật sự là một vấn đề đối với cách giáo dục như hiện nay.

4. Để nhớ 1 từ vựng thì cách tốt nhất và hiệu quả nhất là: nhớ 1 câu có chứa từ đó

Đây cũng là kết luận đến từ công trình khoa học. Thế nhưng chúng ta lại học theo kiểu, viết 1 cái list từ vựng và tụng, tụng cho đến răng rụng, chân run, tay mỏi thì cũng chẳng mang lại bao nhiêu lợi ích.

Cho nên việc học từ vựng hiệu quả nhất đến từ việc học cả một câu và đọc các câu chuyện-tức là một đoạn văn, hãy chọn những đoạn văn có các trạng thái cảm xúc sau: yêu thương, ghê sợ... Vì các cảm xúc này ta khó mà quên được.

5. Để nhớ 1 từ vựng tốt hơn thì các bạn nhớ kết luận này (đương nhiên cũng là nghiên cứu khoa học): “Bạn chỉ có thể nhớ được 1 từ khi bạn nghe và nhìn thấy (hay viết) nó 30 lần trở lên trong 1 hoàn cảnh hoàn toàn hiểu được”.

Điều này nói lên cái gì? Cách học truyền thống nên vứt thùng rác, vì nó chỉ phí thời gian, trước hết chúng ta học từ bằng cách viết từng từ đơn, thiếu phần nghe, thiếu trong 1 hoàn cảnh hiểu được (tức là phải viết thành đoạn như ý 4), và chúng ta nhìn (viết) nó không đủ 30 lần hoặc hơn, cho nên chúng ta có học cho mấy rồi cũng quên.

AJ Hoge đã tâm sự, ông muốn học tiếng Tây Ban Nha, và các bạn có thể đoán thử, vâng họ nhồi nhét AJ Hoge học càng nhiều từ mới càng tốt, mỗi tuần mỗi bài như chúng ta, chương 1, chương 2... và sau 1 năm AJ Hope nói "Tôi quên tất cả những gì mà tôi đã học".

6. Phát triển ý 5. Đây có thể là tin buồn cho các bạn, nhưng nó là sự thật. Dù các bạn có học kỹ xảo nào đi nữa, môn học nào đi nữa thì chìa khoá để mở ra cách cửa thành công đó là: repetition-sự lặp lại và distinction-sự phân biệt.

Distinction chỉ đến khi repetition đủ nhiều. Chúng ta ai cũng hiểu được những chân lí cơ bản, để giỏi trong 1 môn thể thao nào đó thì chúng ta phải tập các động tác cơ bản nhiều lần, nhiều năm. Các vận động viên quyền anh học được bao nhiêu cú đấm: khoảng 2 hay 3 cú cơ bản như đấm móc, đấm thẳng và họ thực hiện nó ngày này qua ngày nọ, năm này qua năm nọ.

Đó là lí do tại sao khi chúng ta-con người bình thường đấm người khác một cái, có thể họ bị đau hay bất tỉnh... nhưng các vận động viên quyền anh mà đấm ta một cái thì nơi ta nằm không phải là trên đường, cũng không phải là trong bệnh viện mà có thể là trong quán tài.

Đây chỉ là một ví dụ nhỏ để các bạn thấy được repetition có tác dụng ghê gớm đến cỡ nào, cũng cùng một động tác nhưng ta thực hiện nó nhiều năm thì "chất" đã khác. Đó là lí do tại sao AJ Hoge là giáo viên dạy Tiếng Anh chứ chẳng phải là tiếng khác vì ông ta đã repetition đến hơn 40 năm

Chúng ta dùng Tiếng Việt thành thạo bởi vì chúng ta đã repetition đến cũng gần 10-20 năm. Doremon sẽ nói rõ vấn đề này hơn ở phần sau, nhưng tin buồn đó các bạn: repetition-một điều mà không ai muốn, vì con người luôn có xu hướng mới hơn, nhiều

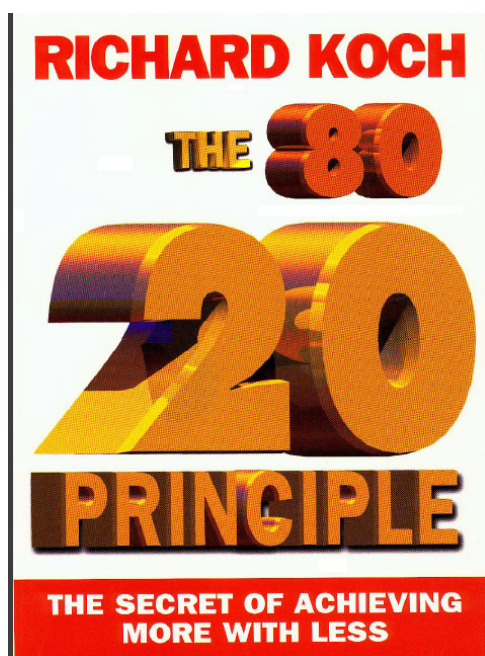
hơn, nhanh hơn-cho nên các bạn có thể bỏ cuộc ngay tại nơi này.

Các phương pháp học tiếng anh phổ biến hiện nay ngoài phương pháp truyền thống

1. 5 bước để nói được Tiếng Anh

Phương pháp này hay một chỗ là nó có giới thiệu Nguyên lý 20/80:

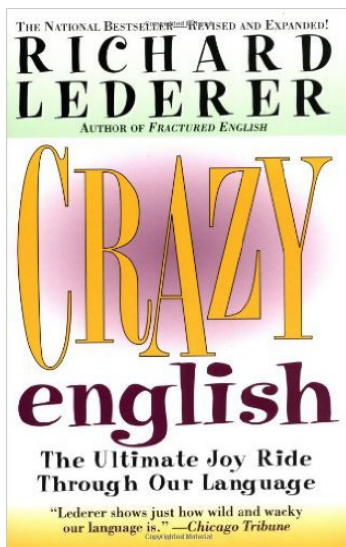
Đây là hình bìa

Đây là cuốn sách rất hay có tác dụng lên nhiều lĩnh vực. Nội dung của nó đại khái như sau: tính tổng thể trên toàn thế giới thì 20% lượng người lại chiếm tới 80% đất đai+tài sản (mấy ông tỷ phú đây), 80% lượng người còn lại thì eo hẹp với 20% còn thừa.

Trong 1 công ty thì có 20% công nhân lại làm ra tới 80% sản phẩm cho công ty... Tương tự cho tiếng anh: trong tổng thể toàn bộ từ vựng tiếng anh thì chỉ có 20% vốn từ là được dùng nhiều và phổ biến. Nhưng rất tiếc tác giả lại không chỉ rõ thế từ nào là thuộc nhóm 20% để tôi còn biết đường tôi học...

2. Crazy English của Lí Dương-Trung Quốc

Nội dung của nó là học thuộc từng câu đơn sau đó học tiếp, học đến khi nào đủ nhiều thì dừng.

Nhận định của Doremon về phương pháp này như sau:

- Phương pháp hay, nhưng nó chỉ là 1 bộ phận của phương pháp mà doremon sẽ giới thiệu kỹ càng.
- Không có các công trình khoa học làm nền tảng.

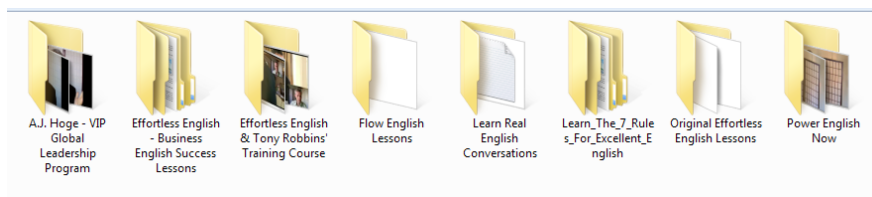
3. Effortless English

Đây là phương pháp nổi tiếng nhất hiện nay ngoài phương pháp truyền thống, với phương châm “thuận theo tự nhiên” được phát triển bởi AJ Hoge- hiện đang sống tại Mỹ. Doremon giới thiệu cho bạn đọc bởi vì:

- Phương pháp này được xây dựng dựa trên rất nhiều công trình khoa học về Ngôn Ngữ học và các mảng kiến thức khác.
- AJ Hoge không chỉ nói mà ông ta còn thiết kế 1 hệ thống để các bạn học.

Đây là toàn bộ giáo trình của AJ Hoge hiện đang bán trên mạng

Trong tất cả các phần trên thì phần quan trọng nhất là: Power English Now. Trong phần này AJ Hoge cung cấp cho chúng ta các bài đọc tuyệt vời về cách học tiếng anh. Doremon sẽ giới thiệu cụ thể ở phần sau

NHỮNG KỸ XẢO BẮT BUỘC PHẢI HỌC

1. Luyện nói

Hãy quên đi việc học tiếng anh chỉ để dịch tài liệu, mà không cần nói với nghe. Bốn kỹ năng: nghe, đọc (đọc sách bằng mắt), nói, viết có mối quan hệ tương hỗ với nhau. Theo Effortless English, **việc viết hay-đồng nghĩa với việc giỏi ngữ pháp bắt nguồn từ việc đọc nhiều**. Đây chính là câu trả lời cho các bạn về vấn đề: không cần học ngữ pháp nhưng vẫn giỏi ngữ pháp.

Việc giỏi ngữ pháp không phải là kết quả của việc mổ xẻ 1 câu nào đó để phân tích và học cấu trúc câu, mà nó là kết quả của việc đọc nhiều-đây là kết luận của nhà Ngôn Ngữ học hàng đầu thế giới Stephen D Krashen.

Ông ta viết "khi bạn đọc một ngôn ngữ nào đó thì bạn không còn cách nào khác ngoài việc phải phát triển khả năng đọc-có nghĩa là bạn phải làm quen với các dạng câu, các dấu chấm phẩy..." đương nhiên khi bạn đã quen rồi thì bạn sẽ lấy câu đó để dùng lại cho việc viết của mình, cho nên tiếp tục "chúng ta ít khi nào phát hiện được lỗi ngữ pháp từ những người đọc nhiều".

Vấn đề này sẽ được nói rõ hơn ở phần luyện đọc, khi việc đọc phát triển-dẫn tới việc viết phát triển-dẫn tới việc nghe phát triển-dẫn tới việc nói phát triển-và cắn đuôi lại là dẫn tới việc đọc phát triển. Trong 4 mắt xích này chỉ cần 1 mắt xích bị phá vỡ thì bạn không thể nào chinh phục được tiếng anh.

Doremon giới thiệu cho các bạn một số giáo trình luyện phát âm và Doremon nhắc nhở luôn để các bạn khỏi tốn thời gian, đó là Doremon đã sưu tầm rất nhiều bộ giáo trình luyện phát âm, và đã lựa ra những bộ tốt nhất, hiệu quả nhất để giới thiệu cho các bạn, bởi vậy các bạn đừng nên phí thời gian để tìm thêm tài liệu làm gì.

Các giáo trình luyện phát âm

1.1 Master Spoken English (video)

Đây là hình ảnh:

Miêu tả: chương trình này cực kì hay, nó có hình ảnh minh họa, và cực kì căn bản. Cái cần học trong chương trình này: đọc các từ căn bản và đọc các từ nối-quan trọng, vì người Mỹ-Anh ít khi đọc từng từ riêng lẻ mà họ đọc nó dính lại.

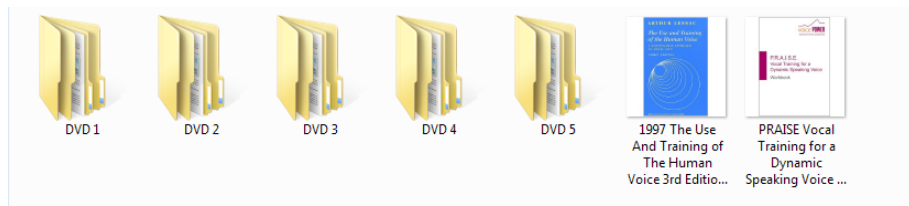
VD: Why is he.... (đọc dính is và he thành quai í she)

Trong các bài viết cũ trên HVA thì Doremon có thiếu sót sau, đó là Doremon chỉ download được phiên bản rút gọn của giáo trình phát âm trên, cho nên Doremon mới nói rằng bộ giáo trình đó chỉ dạy vài âm cơ bản, và cung cấp thêm bộ Pronunciation Workshop để các bạn học những âm còn thiếu.

Nhưng hiện tại thì Doremon mới biết được phiên bản đầy đủ của bộ giáo trình Master Spoken English là không hề dạy thiếu một âm nào, cho nên các bạn chỉ cần học mỗi bộ Master Spoken English chứ không cần học thêm bộ Pronunciation Workshop .

Phiên bản đầy đủ của nó có tên là **Master Spoken English - Feeling Phonics**, dung lượng 3.72 Gb và có hơn 250 video.

Đây là hình ảnh

1.2. Pronunciation workshop

Đây là hình ảnh

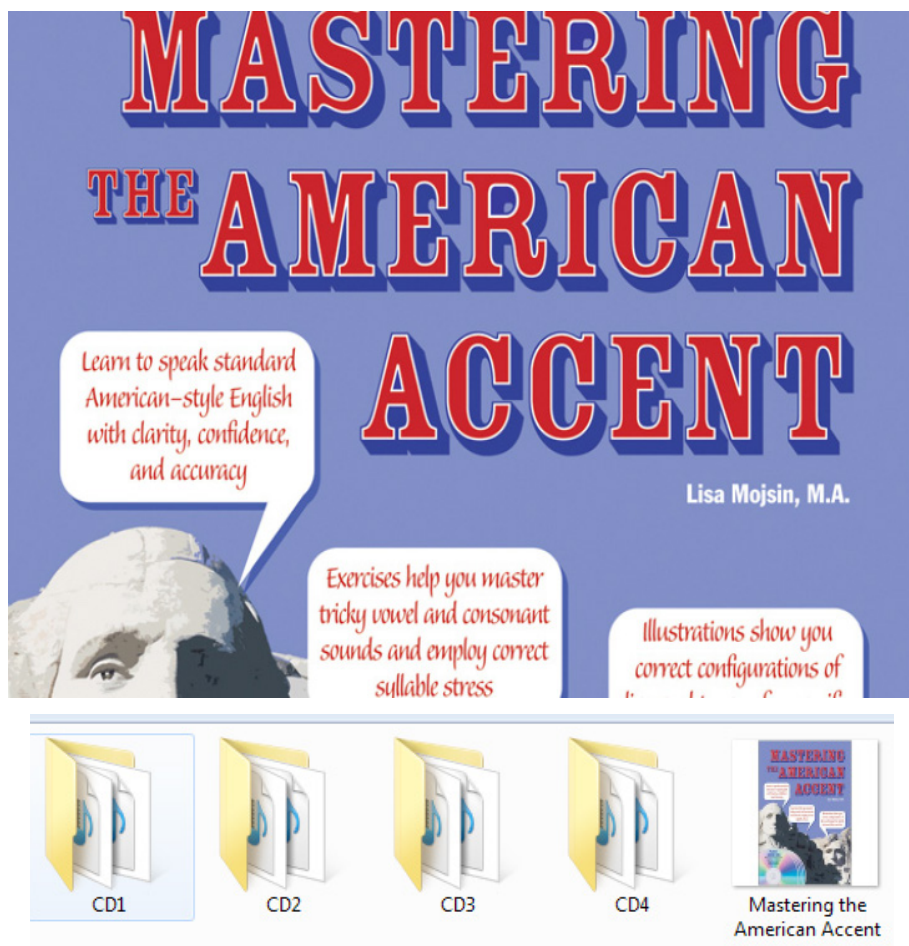

Bộ giáo trình này Doremon giới thiệu là để dùng vào mục đích sau:

- Nếu những bạn nào không download được bộ đầy đủ Master Spoken English thì có thể luyện thêm bộ này để bổ sung những âm còn thiếu
- Dành cho những bạn nào muốn luyện thêm phát âm

1.3. Mastering the American Accent

Đây là hình ảnh

Miêu tả: Bộ giáo trình này cực kì quan trọng, nó không có video-hình ảnh, nhưng bù lại nó có lượng từ rất nhiều, có nghĩa là bộ giáo trình này sẽ giúp các bạn như sau:

- Phát âm rất nhiều từ đơn
- Phát âm những câu ngắn cho đến câu dài

CHÚ Ý: NẾU CÁC BẠN MUỐN HỌC ĐÚNG THEO PHƯƠNG PHÁP CỦA DOREMON THÌ CHỈ NÊN DÙNG NHỮNG TÀI LIỆU MÀ DOREMON CUNG CẤP

2. Luyện nghe

Việc luyện nghe như đã nói ở phần đầu, nếu các bạn chịu đọc kỹ. Nghe-nghe-và nghe-đây là kỹ năng đầu tiên cần được phát triển, thiếu nó-mọi thứ đều vụt. Thế tôi nên nghe cái gì? Vì không phải cái nào cũng nên nghe.

Dù các bạn có luyện nghe như thế nào, thì hãy tuân thủ kết quả đã được kiểm nghiệm như đã nói: **"Bạn chỉ có thể nhớ được 1 từ khi bạn nghe và nhìn thấy (hay viết) nó 30 lần trở lên trong 1 hoàn cảnh hoàn toàn hiểu được"**.

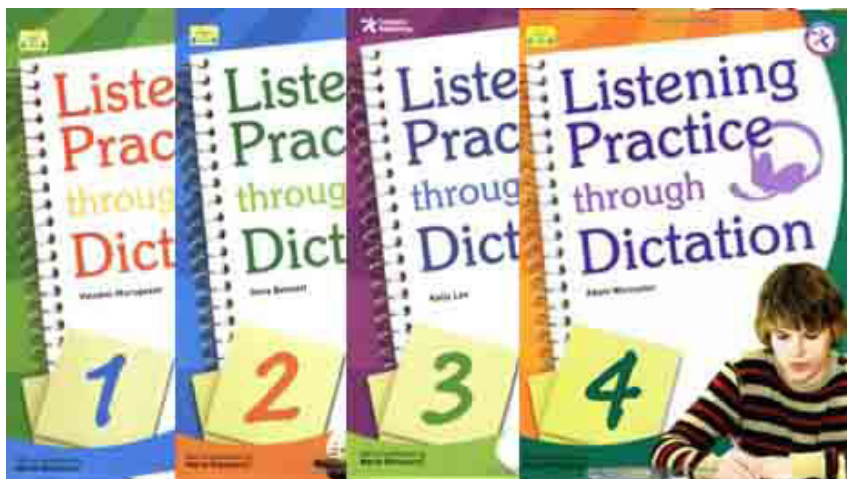

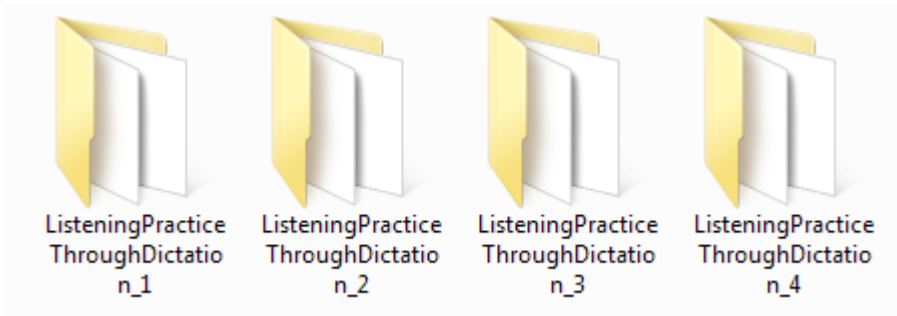
Do vậy các bạn có thể lựa chọn bất cứ giáo trình nào miễn: có file pdf + audio + đoạn văn. Có nghĩa là luyện nghe bằng cách nghe người ta đọc các đoạn văn và vừa nghe vừa nhìn vào file pdf (đồng thời các bạn cũng đang phát triển khả năng đọc như đã nói ở trên).

Các giáo trình như trên rất hiếm, và Doremon đã rất khó khăn để tìm ra nó, đa phần là đọc bài text hay các bài văn quá dài-không phù hợp với người nhập môn. Doremon giới thiệu giáo trình sau:

2.1. Listening Practice Through Dictation

Đây là hình ảnh

Gồm 4 cấp độ, mỗi cấp độ gồm 40 bài, mỗi bài có độ dài như ảnh

Unit 1 A Picnic by the River

W: This is a good spot. Let's stop and have our picnic next to the river.

M: Good idea. Walking always makes me hungry. I'm ready for lunch.

W: We can sit here on the grass. Oh no! Someone forgot to throw these empty paper bags away. There is litter everywhere!

M: Why do people always leave litter around? It's not a nice thing to do. It spoils other people's picnics.

W: I think they are lazy. Or maybe they just don't care. Look, there are some empty cans and glass bottles under that tree, too.

M: People should clean up before they leave, and not leave litter lying around.

W: That's right. Well, after our picnic, let's pick up all the litter we can and take it out of here.

M: OK! And next week, let's come back with friends and pick up some more.

W: Good idea!

Như vậy nó thoả mãn: vừa đọc pdf+ vừa nghe audio+đoạn văn ngắn+bài văn dễ hiểu không dùng slang hay idiom.

Giáo trình này nên học như sau: nên nghe mỗi bài vài lần và sau đó chuyển qua bài khác. Và mục tiêu cuối cùng là học thuộc (cái này liên quan đến phương pháp của Lí Dương). Và Doremon sẽ nhắc lại chìa khoá để thành công: **repetition and distinction**.

Đây là điều mà bất cứ một chuyên gia nào cũng phải thừa nhận, và bất cứ một người nào cũng phải ngán ngẫm. **Bạn không đủ khả năng kiên trì để repetition and distinction thì nên bỏ cuộc để khỏi thất vọng.** Distinction như đã nói chỉ đến khi repetition đủ nhiều, do vậy nó là trạng thái cao hơn của repetition.

VD: Hãy xem 2 câu sau I can not wait và I can wait. Nếu là người Anh thì can: đọc là cen, còn cannot: đọc là can. Còn người Mỹ thì can và cannot đọc như nhau, vì người Mỹ thì âm a đọc giống âm e. Vậy làm sao để ta phân biệt? Câu trả lời distinction-sự khác biệt.

Còn rất nhiều từ mà hầu như chúng đọc hoàn toàn như nhau, cho nên ta không thể nào phân biệt chúng bằng âm mà phải phân biệt chúng bằng nghĩa. Để làm được điều này thì các bạn phải đạt đến trình độ nào đó bằng cách repetition thật nhiều.

Một vị khách lạ đến thăm thành phố chúng ta, ngày đầu tiên ông ta sẽ thấy mọi thứ đều như nhau: con đường, nhà cửa.... nhưng nếu ông ta sống lâu thì ông ta sẽ dần phân biệt được đâu là nhà ông A, nhà bà B, nhà chị C và nhà em D...

AJ Hoge có hỏi bí quyết của 1 học trò-người tiến bộ nhanh nhất trong lớp, và người này trả lời như sau: vì muốn để đạt đến trình độ Master mà người này đã nghe cùng 1 bài nhưng lặp lại tới 500 lần. Có thể các bạn sẽ không tin-như Doremon ngày nào còn tập tò. Nhưng sau khi đã hiểu về chìa khoá của repetition thì: có những bài trong giáo trình trên Doremon nghe hơn 1000 lần-vẫn có thể các bạn không tin.

Nhưng Doremon cũng như người bình thường, mức nhẫn nại cũng có giới hạn, cho nên cứ ngồi đó mà đếm 1, 2... 1000 chắc điên. Vậy bí quyết là ở chỗ nào? Mỗi 1 ngày Doremon đặt mục tiêu nghe 1 bài trong giáo trình đó 5 lần, 1 bài đó ngắn khoảng 1 phút 30'. Sau đó chuyển qua nghe bài khác và cứ thế theo năm theo tháng cho đến khi nhớ toàn bộ từ vựng cũng như ý nghĩa của bài thì ngừng.

Cho nên: hãy nghe cho tới khi phân biệt được từng từ trong đoạn văn, ban đầu không cần quan tâm đến cái nghĩa, chỉ đặt mục tiêu là nghe và phân biệt các từ, kết hợp với việc luyện nói như đã trình bày, sau khi nghe đủ nhiều và luyện nói hết 3 giáo trình ở trên, thì rút chúng đi để tiến lên trình độ cao.

Đọc lại toàn bộ bài văn mà các bạn đã luyện nghe nhiều lần. Vừa đọc + kết hợp nút pause để đọc làm sao cho giống như người ta đã đọc cho mình nghe suốt thời gian qua. **Hãy nhớ, đọc to thành tiếng (không phải đọc thầm nhé), thậm chí là gào lên cũng được.**

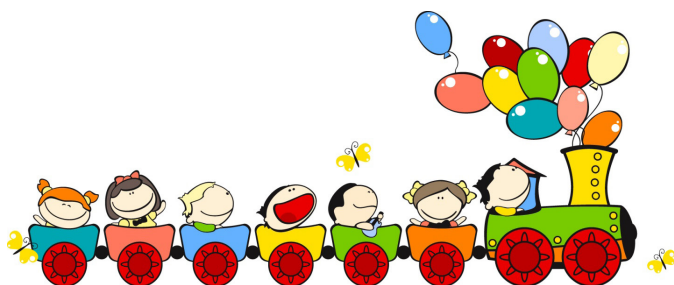
Các bạn đọc càng to thì tiếng anh sẽ ngấm vào cơ thể bạn càng nhiều. Cứ như thế khi đọc được khoảng 15 bài, thì chuyển lên nghe các bài chưa nghe, các bài đã nghe nhiều lần thì chuyển qua đọc to không nghe nữa, sau khi đọc đủ nhiều, thì lúc này bài văn đó gần như đã “ngấm” vào trong thân thể các bạn.

Và tới giai đoạn repetition quan trọng nhất: học thuộc và hiểu nghĩa. Đây là công việc đơn giản vì các bạn đã nghe và đọc nó nhiều lần thì việc học thuộc rất dễ, còn về nghĩa từ nào không biết thì cứ tra từ điển để hiểu. Sau đó đọc to lại lần nữa nhưng ở mức cao hơn, đó là các bạn biết ý nghĩa của cái câu, đoạn văn mà mình đọc.

Cứ như thế cho đến hết 160 bài của 4 cấp độ thì vốn từ vựng đã nhiều và hầu như khó có thể quên được+có thể hiểu được những câu mà mình đã gặp trong 160 bài mà không cần phải dịch: vì các bạn đã nghe và đọc và viết câu đó quá nhiều lần.

VD: câu I love you-Một câu không cần dịch cũng hiểu vì các bạn đã repetition quá nhiều.

2.2. Các giáo trình luyện nghe tiếp theo:

Xem phim thật sự là một điều phí phạm nếu bạn không luyện tiếng anh bằng cách xem phim, vì:

- Khi xem phim bạn sẽ có đủ các yếu tố: người nói+ cử chỉ+ cảm xúc... cho nên bạn sẽ phần nào nhạy bén hơn trong việc hiểu câu tiếng anh, ví dụ nhân vật nói: This is my book và ông ta chỉ vào quyển sách trên tay thì ta cũng đoán được nghĩa của cái câu.

- Khi xem phim các bạn không có đủ thời gian để dịch, để phân tích ngữ pháp... vì khi làm điều này các bạn sẽ không bắt kịp nhịp phim, cho nên nó làm cho bộ óc tăng khả năng phản xạ, có nghĩa là tăng khả năng: hiểu mà không cần dịch.

Không nên xem các bộ phim vốn chỉ dành cho dân “truyền thống” như extr@, vì các bộ phim này mục đích là nói cho chúng ta nghe, nên họ sẽ nói thật chậm và ít dùng slang hay idiom, nói tóm lại đó là “ngôn ngữ chết”.

Hãy coi các bộ phim mà họ nói cho người của họ nghe-Anh-Mỹ... nói tóm lại đây là “ngôn ngữ sống”.

Chú ý: khi xem phim không bao giờ được dịch và phải coi kèm với sub tiếng anh, không hiểu thì kệ nó đừng có pause để dịch, cứ để tiếng anh vào tai một cách tự nhiên, và theo dõi sub trên màn hình. Tự động bộ não của chúng ta sẽ thích nghi và sau thời gian dài nó sẽ hiểu.

***Cách chèn sub vào phim cho những ai chưa biết

Bước 1: Các bạn tải phim về

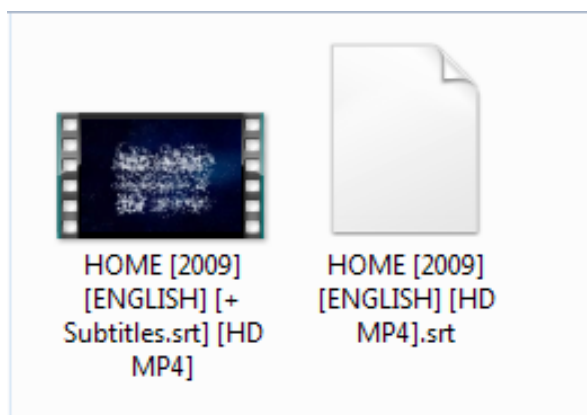
Bước 2: Các bạn vào trang <http://subscene.com/>

Bước 3: Các bạn gõ tên phim vào ô tìm kiếm

Bước 4: Sau đó các bạn sẽ download về file có đuôi srt

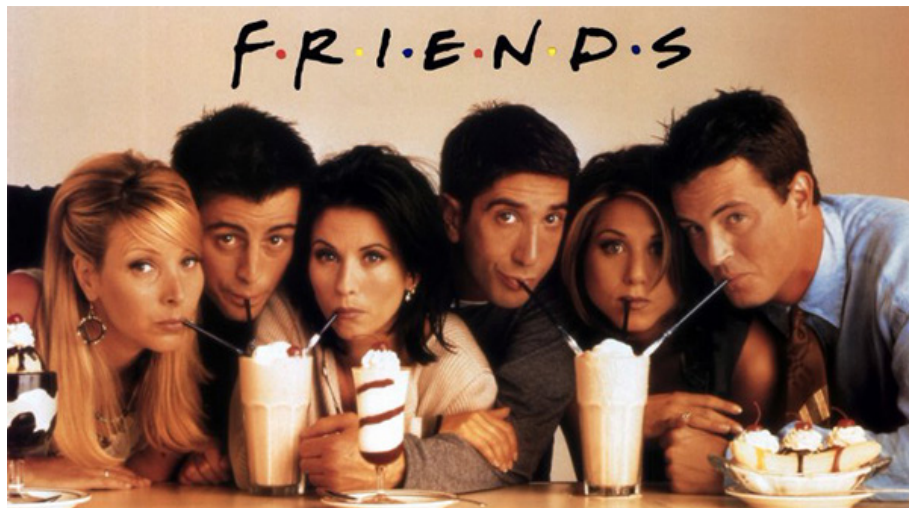
Bước 5: Các bạn đổi tên file sub với tên phim giống nhau là xong

VD:

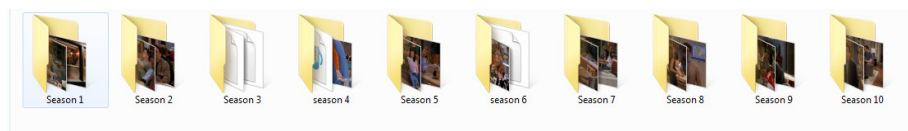

Các bộ phim nên xem

1. Friends

Không có ngôn từ nào để diễn tả sự tuyệt vời của 10 season hài Friends-đây là một bộ phim để chúng ta học tiếng anh thực sự vì: nói rất nhiều, hài tuyệt vời, diễn xuất cực hay, xem hoài không chán.

Đánh giá: 10

Bộ phim này cần xem đi xem lại nhiều lần

Lưu ý: gồm 10 season, mỗi season gồm khoảng 24 tập, mỗi tập khoảng 25 phút.

Khi nào đạt đến trình độ coi không cần sub và hiểu được lí do tại sao họ cười thì xem như bạn đã đạt đến một trình độ khá cao. Muốn làm điều này thì: phải tranh thủ luyện đọc, luyện nói, luyện viết để vốn từ vựng tăng dần.

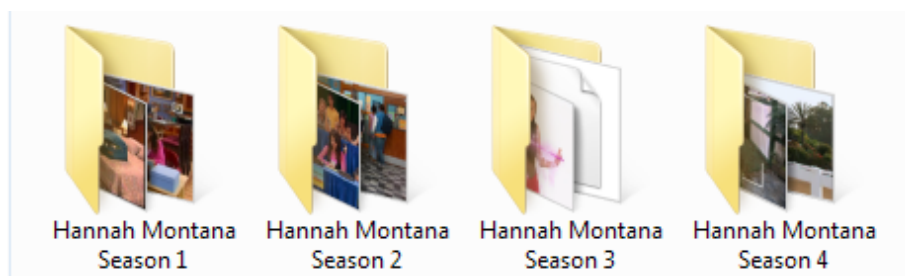
Phim chỉ có nhiệm vụ như sau: cung cấp hình ảnh để diễn tả cái từ, cái câu và bắt bộ não phải phản xạ thật nhanh. Cho nên đừng tưởng coi phim là học từ vựng. Học từ vựng là ở giai đoạn trước: nghe+đọc lại+ viết lại+ học thuộc.

Như vậy sẽ chẳng ích gì nếu bạn chỉ coi phim, trái lại nếu bạn học đi kèm với các kỹ năng kia thì có thể trong bài văn nào đó bạn không thể hiểu được vài câu, thì khi coi phim bạn gặp lại câu đó và thấy họ hành động, do vậy bạn sẽ hiểu.

2. Hannah Montana

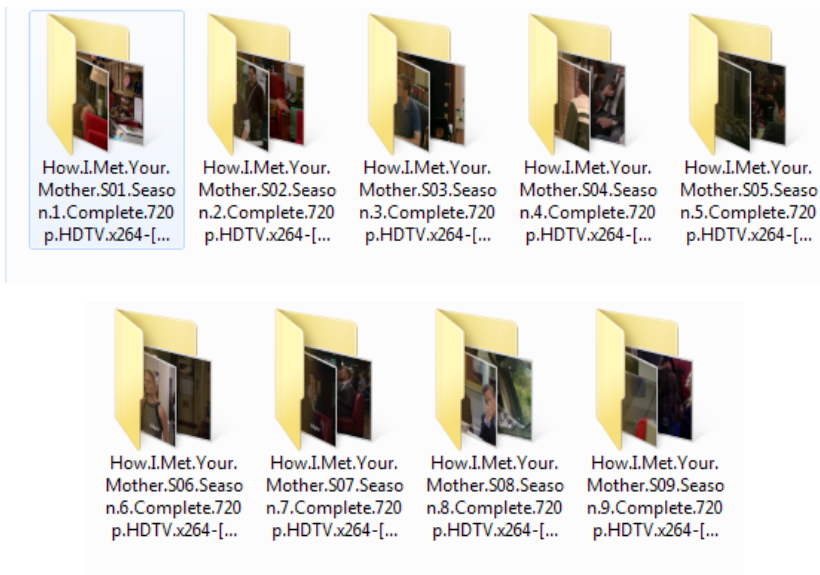
Gồm 4 season

3. How I met your mother

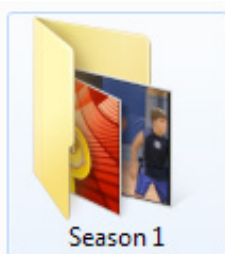
Gồm 9 season

4. The Suite Life of Zack and Cody

Gồm 3 season

Season 1

Season 2

Season 3

5. The Suite Life On Deck

Gồm 3 season

Suite Life On
Deck - Season 1
Episodes 1-17

Suite Life on
Deck - Season 2
(1-26)

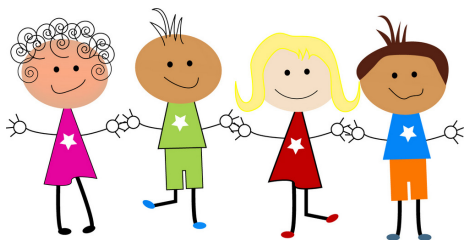
The Suite Life On
Deck Season 3

3. Luyện đọc sách

Đây là giai đoạn rất quan trọng nhất vì:

1. Có tác dụng cung cấp từ vựng
2. Có tác dụng cung cấp ngữ pháp
3. Đọc để tiếp thu tri thức của nhân loại bằng tiếng anh

Hãy đảm bảo rằng bạn đã học hết hoàn toàn lượng từ vựng của Power English Now-Effortless English và 160 bài Listening_Practice_Through_Dictation. Vì khi tới giai đoạn luyện đọc thì lúc này các bạn đã gần như tới đích: các bạn đã nghe nhiều (xem phim+nghe 160 bài+ nghe AJ Hoge...), đọc to rõ ràng không biết bao nhiêu bài và viết cũng không ít.

Chỉ khi nào làm được điều này thì các bạn mới đủ khả năng để đọc một cuốn sách bằng tiếng anh mà không cần dịch, có thể đoán được nghĩa của từ mà không cần tra từ điển. Vì đọc ở đây, **mục tiêu là để "thấm" tiếng anh, có nghĩa là thích thú về câu chuyện hài, ghê sợ không ngủ được** vì đọc Edgar Allan Poe-tác giả truyện kinh dị rất nổi tiếng, hay khóc suốt mướt về một tình yêu ngang trái nào đó... chứ không phải đọc để rồi các bạn còn phải tra từng từ-đọc như vậy thì rất nản và không thu được gì.

Đương nhiên giai đoạn đầu thì các bạn chưa thể đọc mấy ông "khủng" như Stephen King, Alan Watts, mà các bạn phải đọc câu chuyện thiếu nhi, sách dành cho các bé mẫu giáo hay lớp 1-5. Các truyện này có hình ảnh, ít trang, ít từ vựng, và giàu tính nhân văn, cho nên khi đọc sách này với lượng từ vựng hiện có thì các bạn sẽ không lo gì việc tra từ vựng mà chỉ có việc đọc để thích.

Và cứ thế ta tăng dần cấp độ, nên qua mỗi cuốn sách các bạn sẽ học được vài ba từ vựng-lúc này các bạn sẽ học từ vựng rất nhanh vì các bạn đã có vốn sẵn, hơn nữa trong câu chuyện thì nhiều từ lặp đi lặp lại rất rất nhiều lần.

VD: đọc mấy cuốn liên quan đến biển thì mấy từ như sea, wave, water.... lặp lại nhiều lắm.

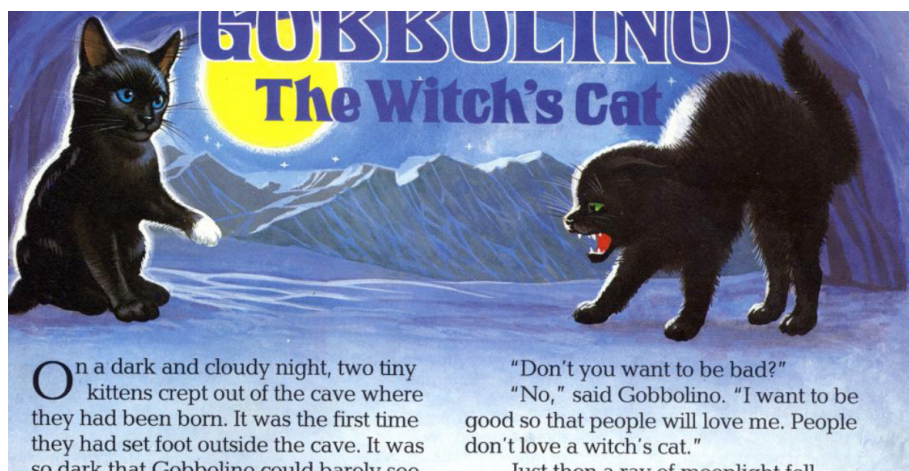
Vài cuốn:

Đọc bằng cách xem truyện tranh: đây là một cách đọc tuyệt vời.

Vd: Bộ Doremon

But it was no earthquake. It was only Morris, the otter, who was playing with a branch of Chestnut's tree.

On a dark and cloudy night, two tiny kittens crept out of the cave where they had been born. It was the first time they had set foot outside the cave. It was so dark that Gobbolino could barely see

"Don't you want to be bad?"
"No," said Gobbolino. "I want to be good so that people will love me. People don't love a witch's cat."
Just then a ray of moonlight fell

PHẦN 2: CƠ SỞ KHOA HỌC CỦA PHƯƠNG PHÁP

**TO ASK THE RIGHT QUESTION IS ALREADY HALF THE
SOLUTION OF A PROBLEM**

Ở phần này Doremon sẽ mở xẻ một cách chi tiết vấn đề, và các vấn đề này sẽ xoáy sâu vào những nội dung sau:

1. Hướng dẫn cụ thể cách học các tài liệu mà Doremon đã cung cấp
2. Cung cấp cái nhìn toàn cảnh, những yếu tố chi phối đến việc thành bại trong việc học tiếng anh

CHƯƠNG 1: WHY IS THAT IMPORTANT?

**DREAM BIG DREAMS, ONLY BIG DREAMS HAVE
THE POWER TO MOVE MEN'S SOULS**

Trước khi viết, Doremon xin nói vài điều để các bạn khỏi hiểu lầm về bài viết này cũng như các bài viết tiếp theo. Trong phương pháp Effortless English thì phần lớn **nội dung của nó hoàn toàn không liên quan gì đến cách học Tiếng Anh**, mà hầu như đó là quan điểm của AJ Hoge về cuộc sống.

Thế tại sao ông ta phải lồng các bài viết này vào? Vâng, có lí do của nó. Bởi vì những thứ này là cần thiết cho việc chinh phục tiếng anh, nên Doremon sẽ mở xẻ về nó, điều này đồng nghĩa với việc Doremon sẽ “tuyên truyền” về cách sống được cho là tốt đẹp của AJ Hoge mà Doremon cũng đồng tình.

Nhưng vấn đề đặt ra ở đây là gì? Đó là các bạn có đồng tình hay không? Không một ai biết, cho nên Doremon viết trên tinh thần tôn trọng tất cả mọi người, và **không có ý định “dạy đời” ở đây**. Nếu các bạn thấy quan điểm được trình bày là hay, là tốt thì ta tiếp thu, trái ngược lại thì đọc xong rồi cười thầm vài tiếng.

Cũng như nếu ai đó đang học tiếng anh theo phương pháp truyền thống, thấy mình có sự tiến bộ vượt bậc, thì đừng nên học theo phương pháp này làm gì và ngược lại.

Giới thiệu sơ lược về AJ Hoge

Cũng như bao giáo viên khác, AJ Hoge luôn được đào tạo theo phương pháp hàn lâm về cách giáo dục và suy nghĩ, cho nên trong những ngày tháng đầu tiên đi dạy thì ông ta cũng không nổi bật gì so với các giáo viên còn lại. Thế nhưng trong thời gian đi dạy, AJ Hoge đã thay đổi, ông phát hiện ra hầu hết các học sinh học tiếng anh luôn có biểu hiện lạ thường như: chán nản, ngán ngẫm, bỏ học... và tỉ lệ này luôn cao hơn so với các môn còn lại. Thế là ông ta tự hỏi "Nguyên nhân từ đâu?"...

"Em A, vì sao em bỏ học"

A: "Em chán học lắm thầy"

Thế em B

B: "Em ghét môn tiếng anh lắm thầy"

Còn em C

C: "Em ghét học ngữ pháp lắm thầy"

...

Thế là ông ta bắt đầu trò chuyện với học sinh, ông ta rút các giáo trình dạy học vào sọt rác, rút bảng điểm vào đồng giấy vụn... Và bắt đầu kể các câu chuyện bằng tiếng anh, ông ta la hét, khua tay múa chân...

Thật không ngờ điều này lại khiến lớp học của AJ Hoge luôn thu hút được lượng học sinh đông nhất. Thế nhưng vấn đề lại nảy sinh. Kỳ thi đã tới, làm sao đây khi mà giáo trình đã nằm trong sọt rác, suốt ngày thầy trò tán gẫu?

A J Hoge cười thầm và cho toàn bộ lớp điểm A. Sau khi bảng điểm được gửi lên thầy hiệu trưởng tại một trường học Thái Lan. Ông này nhăn nhó: "Anh không biết luật của trường à? 10% điểm A, 20% điểm B, 50% điểm C và số còn lại được nhận điểm D?"

AJ Hoge phản kháng: "Tất các học trò trong lớp học của tôi đều xứng đáng điểm A".

Thế là một cuộc xung đột xảy ra-cuộc chiến giữa cái cũ và cái mới. AJ Hoge chấp nhận rời khỏi công việc dạy học ở Thái Lan, vì ông ta đã dám **“Ném các giáo trình được bộ giáo dục cấp vào thùng rác”**.

Đến tận bây giờ AJ Hoge vẫn thường đặt câu hỏi cho các nhà giáo dục: “Tại sao anh phải sử dụng cuốn sách này, tại sao anh phải sử dụng cuốn sách kia?”.

Sau khi rời khỏi Thái Lan, AJ Hoge được ưu tiên dạy học cho một trường ở Mỹ, và ông được tự do dạy theo ý mình muốn, nhưng ông bắt buộc phải chấm điểm học sinh theo phương pháp truyền thống, và điều này làm ông ta phát “bệnh”. Thế là ông ta lại bỏ và Effortless English ra đời.

Cuộc chiến không khoan nhượng: cái cũ vs cái mới.

Theo các nghiên cứu khoa học thì 80% thành công trong tiếng anh bắt nguồn từ: “NonLinguistic Factors”. Đó là các yếu tố như tình cảm, cảm xúc, sự hưng phấn... và 20% còn lại bắt nguồn từ giáo trình ta học, cái lớp ta ngồi, phương pháp ta dùng.

Đây là lí do tại sao AJ Hoge đã viết một lượng lớn bài để làm bùng cháy lên niềm đam mê của chúng ta, để nhen nhóm lên ngọn lửa nhiệt thành về cuộc sống.

Và nội dung của bài viết hôm nay: “Why is that important?” là để Doremon tâm sự với các bạn về vấn đề này. Tất cả chúng ta hầu hết đều bỏ quên nó.

Tôi muốn học English, tôi muốn giáo trình này, tôi muốn phương pháp kia.... muốn thì nhiều lắm. Nhưng mục tiêu của cái muốn này là gì? Cái muốn này có khơi gợi lên niềm đam mê trong việc học hành của ta hay không? Không một ai chịu hỏi và cũng không một ai trả lời.

Chúng ta được sinh ra, chúng ta đến trường, chúng ta được giáo dục, chúng ta bị “nhồi nhét”, rằng phải học cái này, phải học cái kia, phải có cái bằng, phải làm lương cao, phải lấy vợ đẹp, phải đi nhanh để theo kịp thời đại... **Nhưng sau đó rồi thì sao?** Chúng ta dần trở nên vô cảm, ước mơ đã trở nên xa vời và cái còn lại chỉ là “gánh nặng của trách nhiệm”.

Nietzsche (nhà triết học hiện sinh) đã từng thốt lên: “Đối với các nhà tư tưởng của chúng ta, điều kì lạ là vấn đề thúc bách nhất không ai chịu giải quyết: công việc của họ có ích lợi gì và cho mục đích gì?”

Hầu hết chúng ta học anh văn là chỉ để qua bài test, vì “buộc” phải học, vì để có tấm bằng, để xin được việc, để làm lương cao. Nhưng vấn đề lại là ở chỗ này, khi bạn học với động cơ như vậy, đồng nghĩa với việc bạn không có niềm đam mê thực sự vào Tiếng Anh và đây là lí do lớn nhất khiến bạn thất bại.

Chúng ta hãy làm rõ chỗ này. AJ Hoge cùng với nhiều giáo viên có cùng tư tưởng như ông đã quan sát: những học sinh lạc quan, có động cơ chính đáng luôn là những người thành công và ngược lại. Cái thú vị ở đây là: **nếu bạn học để lấy tấm bằng thì sau khi đạt được tấm bằng bạn có học Tiếng Anh nữa hay không?**

Mấu chốt là ở đó: những người học vì những động cơ kể trên, luôn bỏ cuộc giữa chừng vì nản hay đã đạt được những điều họ muốn.

Cho nên không phải là vô lý khi AJ Hoge đã viết rất nhiều bài với cùng một nội dung: làm bùng cháy lên ngọn lửa đam mê học tiếng anh trong mỗi chúng ta. Hãy quên đi những động cơ kể trên, nếu bạn chỉ muốn học cho biết, cho qua bài test, cho lấy tấm bằng thì đừng nên học Effortless English.

Phương pháp này chỉ dành riêng cho những ai muốn trở thành Master-dùng tiếng anh như tiếng mẹ đẻ. Cho nên AJ Hope mới dày công nghiên cứu để cho ra đời Effortless English-thật sự là một phương pháp tuyệt vời xứng đáng với công sức mà AJ Hoge bỏ ra.

Vậy lí do chính đáng ở đây là gì? AJ Hoge đã gợi ý, hãy tưởng tượng thật tuyệt vời biết bao khi bạn chinh phục được tiếng anh, nếu bạn đã có gia đình bạn có thể giúp vợ (chồng), con cái đạt được trình độ như bạn, để rồi con bạn có được rất nhiều cơ hội trong tương lai, nếu bạn còn độc thân, bạn có thể hẹn hò với ai đó ở nước ngoài.

Bạn có thể đặt chân lên Châu Âu, được đến những nơi mà bạn chỉ được thấy qua sách vở, nếu có dịp bạn có thể qua Mỹ để gặp AJ Hoge và trò chuyện với ông ta, hay với bất kì ai nổi tiếng mà bạn được biết qua báo đài. Hay bạn có thể kết bạn ở đâu đó trên hành tinh này bằng tiếng anh qua các trang mạng xã hội, yahoo... và mời họ về nhà mình chơi....

Hay bạn có thể đọc được những cuốn sách mà ngôn ngữ của bạn không hề có... Còn nhiều lắm... Những lí do này đáng giá hơn nhiều so với việc học vì bị “buộc”, hay để làm bài test.

Khi mục tiêu đã có thì lúc này bạn mới đủ sự kiên trì để học tiếng anh qua ngày qua tháng và cuối cùng là thành công, sau đó bạn hãy thực hiện ước mơ mà mình muốn. Nếu các bạn đã đọc đến dòng chữ này thì hãy dừng lại vài phút để suy ngẫm: **“Tại sao tôi phải học tiếng anh?”**

Doremon xin tâm sự thật lòng với các bạn, dù có muốn giúp các bạn đến đâu đi nữa, nhưng các bạn không có ước mơ, không có hoài bão thì Doremon không giúp được. Rất có thể vài người sẽ cười to: “Ước mơ là gì? Hoài bão là gì? Thực tế chút đi anh bạn ơi, thế kỷ 21 rồi, thức dậy đi, đây là thời đại của kỹ thuật số, của máy tính, của xe hơi, của ngực to, mỏng bự, thời đại của ước mơ chỉ là trong mơ thôi”.

Vâng, không ai phê bình luận điểm này được, nhưng cốt lõi của AJ Hoge và Doremon là không riêng gì trong Tiếng Anh, mà ở bất kì lĩnh vực nào. Thiếu ước mơ thì bạn sẽ không có nguồn năng lượng để thức khuya, dậy sớm, để học hành từ ngày này qua tháng nọ. Súc đâu mà ngày nào Doremon cũng học 16 tiếng-từ ước mơ mà ra.

Khi bạn chọn ước mơ, hãy chọn ước mơ càng lớn càng tốt, thậm chí là điên rồ, điều này hoàn toàn có lợi-vì nó sẽ kích thích nguồn năng lượng tiềm tàng trong bản thân. Và đâu đó trong Effortless English đã nói:

“I once read that a worthy and powerful goal should both terrify and inspire you. If you don’t feel both excited and scared, it’s probably not a worthy goal. I agree. Perhaps you also have big dreams. Maybe you also dream of starting your own business or writing a book or going on a great adventure or asking out a girl or guy or studying abroad. Perhaps you’ve hesitated to try because actually pursuing the dream terrifies you. Or maybe the fear of failure scares you.

If so, you should realize that this is good. The fear is good. Your terror is a good sign, it means you have chosen a worthy goal.

My best advice to you is to accept that fear. Accept it, but don't let it stop you. Whatever your dream, be terrified, but don't give up. Be terrified, and then do it.

Because **the best antidote to fear is action**".

Các bạn hãy ước mơ đi đã, hãy mang lại cảm giác thích thú và hưng phấn khi học tiếng anh đi đã, hãy tìm ra lí do nào đó khiến ta thức khuya dậy sớm để học tiếng anh đi đã, rồi Doremon sẽ viết tiếp các phần còn lại, vì **"80% thành công trong tiếng anh bắt nguồn từ: "NonLinguistic Factors". Đó là các yếu tố như tình cảm, cảm xúc, sự hưng phấn... và 20% còn lại bắt nguồn từ giáo trình ta học, cái lớp ta ngồi, phương pháp ta dùng"**.

CHƯƠNG 2: “TAOISM” ĐẠO LÃO-TRANG

**A PERSON WITH A CLEAR PURPOSE WILL MAKE
PROGRESS ON EVEN THE ROUGHEST ROAD.**

**A PERSON WITH NO PURPOSE WILL MAKE NO
PROGRESS ON EVEN THE SMOOTHEST ROAD.**

Vì để đảm bảo tính khoa học của phương pháp Cách học tiếng anh thần kỳ, nên Doremon sẽ trình bày rất chi tiết, kèm theo đó là các mảng kiến thức liên quan làm nền tảng: **Tâm Lí học và Triết học**.

Nhưng thật sự rất khó để làm điều này vì đa phần các bạn đều lạ lẫm với những tri thức trên, bù lại nếu không trình bày thì lại vô cùng phí phạm, bởi vì các bạn có thể thành công nhanh hơn nữa nếu có các mảng kiến thức này bổ trợ.

Cho nên Doremon sẽ cố gắng đơn giản hoá trong khả năng có thể, và nếu ai đó có hỏi: **Liệu các kiến thức này có cần thiết hay không?**

Câu trả lời: Nếu bạn muốn trở thành Master thì đây là những kiến thức mà các bạn **phải** biết. Nếu học để cho vui thì **không cần** biết để làm gì. Và Doremon luôn mong muốn giúp các bạn thành Master, cho nên sẽ bỏ thời gian để viết về vấn đề này

Có mấy ai trong chúng ta đã thực sự dùng hết khả năng của bản thân? Có người thì than phiền vì sự yếu kém của mình, có người thì tự trách bản thân tại sao ta lại không thông minh, rồi tiếp theo đó là các bài ca than thân trách phận, than trời trách đất về số phận hẩm hiu của mình.

Nhưng sự thật có phải là như thế? Có phải rằng 1 ngày ta nên ngủ 8 tiếng? Ta học bao nhiêu đây là đủ rồi, giới hạn của ta chỉ tới đó....? Qua bài viết này các bạn sẽ có câu trả lời: **giới hạn của con người là do con người tự đặt ra**-tài năng của con người là không có giới hạn, nếu có đó là giới hạn về tầm nhìn, giới hạn về sự hiểu biết...

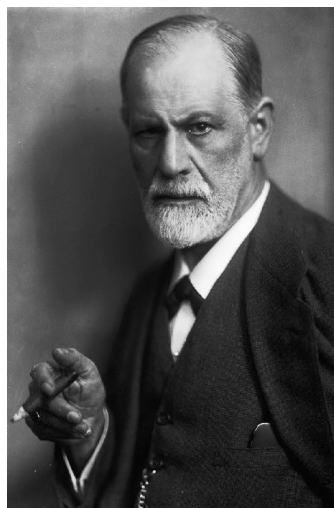
Cho nên bài viết này sẽ cung cấp cho các bạn một tầm nhìn đủ lớn, một sự hiểu biết rõ ràng về tài năng trong mỗi chúng ta, sau đó hãy tháo xích, hãy mở xiềng để tài năng đang ngủ yên của ta được tuôn chảy

1. Phân tâm học của Sigmund Schlomo Freud

Đây là một trường phái Tâm Lí học mà Doremon cực kì yêu thích, vì nó đi sâu vào việc phân tích, mổ xẻ từng góc ngách của não bộ. Nếu bạn hiểu được sự vận hành của bộ óc thì đồng nghĩa với việc bạn sẽ thay đổi nó để nó có thể vận động một cách hiệu quả nhất.

Doremon sẽ miêu tả nó đơn giản như sau: Trong bộ óc của chúng ta có 3 thành phần trí tuệ: **ý thức-tiềm thức và vô thức**.

Ý thức: là một thành phần của bộ óc có tác dụng tái tạo và xử lí thông tin mà chủ thể **biết (kiểm soát)** được.

VD: chúng ta biết mình đang làm gì, đang ăn món gì, đang đọc cái gì-đây là ý thức.

Tiềm thức: Là những hoạt động tâm sinh lí, xử lí thông tin **diễn ra bên ngoài sự kiểm soát của chủ thể**, nhưng nó lại có liên quan trực tiếp đến các hoạt động tâm lí diễn ra dưới sự kiểm soát của chủ thể ấy.

Như vậy, tiềm thức thực chất là những tri thức mang tính chất **gần như là bản năng**, và hầu như ai đó trong chúng ta cũng đã từng trải nghiệm về vấn đề này. Có những hành động khi mới ban đầu ta còn chú ý, vì ta chưa quen, nhưng sau khi ta đã thực hiện nó quá nhiều lần thì lúc này nó đã trở thành phản xạ hay bản năng, và hầu như ta đã không còn "ý thức" gì về nó nữa.

Như việc nói Tiếng Việt, hầu như từng câu từng lời “tự động” tuôn chảy ra khỏi miệng mà ta không kiểm soát...đó là nguyên nhân dẫn tới việc nói lỡ lời, nói nhầm... Trái ngược lại có ai đó nói mà phải tìm câu, tìm từ, phải ráp đúng 1 thứ tự... có, đây là trường hợp ta nói năng 1 cách thận trọng, có đề phòng... nhưng trong sinh hoạt bình thường, hầu hết việc nói đều là phản xạ tự nhiên hay bản năng.

Cái quan trọng ở đây là: Cách học tiếng anh thần kỳ được thiết kế để việc nói tiếng anh trở thành

bản năng hay là ở dạng tiềm thức. Muốn làm được điều này thì một lần nữa nhắc lại: **repetition-sự lặp lại.**

Việc lặp đi lặp lại cùng một lượng thông tin sẽ khiến nó chuyển hoá sang một dạng mới: từ ý thức-xuống tiềm thức

Phương pháp truyền thống có mấy ai repetition? Chúng ta học hết bài này sau đó qua bài khác, hết từ mới này sau đó qua từ mới khác... và cuối cùng chúng ta thất bại. Đây là điều hiển nhiên, vì bộ não đã được thiết kế như thế, bạn chỉ có thể chuyển thông tin xuống phần tiềm thức khi mà bạn đã lặp lại nó quá nhiều lần.

Vô thức: là trạng thái tâm lí nằm ở tầng đáy sâu nhất của não bộ, là **sự tái tạo và xử lí thông tin mà chủ thể không hề hay biết gì**, nó khiến người ta hành động như một cái máy. Hiện giờ ta đang sống, ta ăn, nhưng thức ăn vào bao tử của ta, nó được chế biến thành dạng nào: axit, tinh bột... ai làm điều này... đương nhiên vẫn là ta, nhưng ta hoàn toàn không hay biết.

Khi ta còn sống, bộ não luôn hoạt động, tim đập liên hồi... có ai đủ bản lĩnh để kiểm soát hay nói rằng: tim ơi mày đừng đập nữa, hay não bộ ơi đừng hoạt động nữa.

Đây là một phần biểu hiện của vô thức, nhưng cái quan trọng mà bài này muốn nói đó là: hầu hết chúng ta đều bỏ quên phần vô thức và chỉ sử dụng phần ý thức, cho nên chúng ta lãng phí tài năng của mình một cách không thể tin được.

Chúng ta sống, chúng ta làm việc, chúng ta nói luôn có chủ đích, chúng ta tư duy... đều dựa trên phần ý thức. Nhưng sự thông thái của ý thức chỉ là giọt nước trong biển rộng mênh mông của vô thức.

Bài viết này sẽ cung cấp cho các bạn một cơ sở khoa học để đánh thức dậy con người khổng lồ đang ngủ yên-vô thức, bởi vì: **“Trong mỗi một con người tiềm tàng thường của chúng ta luôn ẩn chứa một bóng hình thiên tài trong đó”**.

2. Taoism (Đạo Lão-Trang)

Chắc ai cũng biết đến Đạo Đức Kinh của Lão tử và Nam Hoa Kinh của Trang tử-tập hợp lượng tri thức liên quan đến nhiều khía cạnh, nhưng ở đây Doremon chỉ viết về khía cạnh này: con đường ngắn nhất để tới thành công: **Thuận theo tự nhiên**.

Thuận theo tự nhiên là cách xử thế của Đạo gia, là tự nhiên đi đến đâu thì ta sẽ theo đến đó. Một chiếc xuồng giữa dòng sông, chỉ cần nương theo sức gió thì vẫn ung dung băng băng trên nước như thường mà ta không cần tốn một chút sức để chèo chống làm chi.

Thuận theo tự nhiên thì “cong thì sẽ được bảo toàn, queo thì sẽ thẳng ra, trũng thì sẽ được đầy, cũ nát thì sẽ được mới”.

Thuận theo tự nhiên là cơ sở của Effortless English. Mọi sự thiết kế của AJ Hoge đều nhằm mục đích này, cho nên Doremon rất lấy làm tiếc cho những ai đã, đang và sẽ sử dụng Effortless English nhưng lại không hiểu được ý đồ của tác giả.

Thế tự nhiên ở đây là gì? Bất kì một đứa bé nào ở quốc gia nào cũng đều học ngôn ngữ mẹ đẻ một cách đơn giản mà không cần bất cứ một nỗ lực nào theo trình tự: nghe, nói sau đó mới đọc và viết. Và hầu hết không có ai đủ bản lĩnh để phân tích ngữ pháp của một câu.

Có nhiều học trò luôn hỏi AJ Hoge: tại sao phải dùng cái thì này, tại sao phải dùng cấu trúc câu kia, tại sao từ này lúc nằm ở đây, lúc nằm ở đó. AJ Hoge không trả lời, và ông nói chúng ta hãy quên các câu hỏi đó đi, vì ông ta cũng không thể nào biết. Ông ta chỉ biết rằng: trong cùng một trường hợp thì có nhiều cách diễn đạt, còn vị trí của từ thì ông ta thừa nhận: ông “bó tay”.

Tiếng Việt Nam của chúng ta, để diễn đạt ý nghĩa rằng ta thích ăn bánh, có thể:

“Mẹ ơi, cho con cái bánh

Còn bánh không mẹ

Hết bánh rồi à

Mẹ mua bánh nhé”

....

Còn về trật tự của từ thì có thể:

“Ngày mai em có đi chơi không?

Em có đi chơi ngày mai không?

Em không đi chơi ngày mai à?”

Có bao nhiêu người Việt trong chúng ta đủ bản lĩnh để lí giải: Vì sao tôi phải dùng các câu trên? Vì sao cái từ kia nó nằm ở chỗ đó? Khi nào tôi nên dùng câu này?

Thuận theo tự nhiên là ở chỗ đó, AJ Hoge đã nói, việc học theo phương pháp nào là quyền của bạn, nhưng nếu bạn học Effortless English song song với việc học ngữ pháp thì điều này hoàn toàn vô bổ, vì nếu bạn học ngữ pháp là bạn đang huỷ hoại đi công sức mà AJ Hoge đã thiết kế.

Học ngôn ngữ một cách tự nhiên thì không một ai học ngữ pháp cả. Chẳng có một người Anh, Mỹ bản xứ nào đủ khả năng phân tích cấu trúc câu như những học sinh học Tiếng Anh theo phương pháp truyền thống, ngoại trừ những người cố học để soạn sách ngữ pháp.

Nếu ai đã lỡ học ngữ pháp thì hãy ráng quên đi, còn ai chưa học thì nên mừng. Và các bạn yên tâm, AJ Hoge đã thiết kế một hệ thống để các bạn học ngữ pháp một cách tự nhiên mà không cần đến bất cứ một cuốn sách ngữ pháp nào (Doremon trình bày cái này sau).

Vì học theo tự nhiên là tự nhiên đi đến đâu, ta sẽ theo đến đó một chân lí có tác dụng lên mọi lĩnh vực của cuộc sống. Người Anh nói câu nói như thế nào, ta gặp nhiều, nghe nhiều sau đó là **bắt chước**-tự nhiên là vậy.

Một đứa bé khi mới sinh ra, vốn như tờ giấy trắng, ai dạy sao nó nghe vậy, nói gì thì bắt chước cái đó, lâu dần nó thành quen, sau đó nó dùng. Điều này cũng được Lí Dương-Trung Quốc trình bày trong phương pháp English Crazy-học từng câu đơn tiếng anh, sau đó học các câu phức tạp, xong rồi dùng.

3. Phương pháp truyền thống có vấn đề gì?

Chắc các bạn cũng đang trong tâm trạng ngờ vực về Effortless English, vì phương pháp này chỉ mới ra đời và chỉ được một bộ phận nhỏ thừa nhận. Trái ngược lại với nó là phương pháp truyền thống-một phương pháp đã, đang và sẽ còn được dùng để giảng dạy cho tất cả các trường học trên toàn thế giới, có chiều dài lịch sử cả mấy trăm năm hoặc hơn.

Thế nhưng có ai tự hỏi: **một phương pháp được thừa nhận bởi đám đông có thật sự chính xác? Một truyền thống kéo dài mấy nghìn năm có thật sự tốt đẹp?**

Hay có chăng đó chỉ là sự ngộ nhận giữa “sức ỳ” về tư tưởng với sự tiến bộ và đúng đắn, giữa thói quen được lặp đi lặp lại hàng trăm, hàng nghìn năm với sự chính xác, nếu nói mà không cần lịch sự thì có phải chăng đó là **sự nhầm lẫn giữa “sự ngu dốt” với “sự thông thái”**.

Ngày xưa chân lí của Aristoteles luôn được coi là “Thánh Kinh”, và đổ ai dám đụng nếu hấn không muốn vào chảo dầu. Ở đây Doremon không bàn về Aristoteles thật sự, vì con người này tri thức rất khủng khiếp, mà chỉ nêu lên vài ví dụ về sự sai lạc của Aristoteles đã được thừa nhận đến mấy trăm năm.

Aristoteles chỉ bằng vào trực giác đã kết luận: vật nặng rơi nhanh hơn vật nhẹ, và ai trong chúng ta cũng đồng tình. Nhưng thí nghiệm của Galie trên tháp nghiêng Pisa đã chứng tỏ kết luận trên là sai bét (Ai muốn thì đọc lại vật lí học cơ bản). Nhờ nó cơ học Newton mới ra đời.

Ngày xưa ai cũng tán dương học thuyết Địa Tâm của Ploteme (khoảng thế kỷ II sau CN)-xem trái đất là trung tâm của vũ trụ. Điều này kéo dài đến tận Copernicus (thế kỷ 15) mới bị phá vỡ bởi học thuyết Nhật Tâm-xem Mặt Trời là trung tâm.

Khi hình học Phi-Euclid của Lobasepxki chưa ra đời thì ai cũng nghĩ vũ trụ là phẳng, thế nhưng bây giờ thì vũ trụ lại cong-cụ thể là không gian cong, và khi độ cong của không gian bằng 0 thì vũ trụ đó là phẳng.

Khi thuyết tiến hoá của Charles Darwin chưa ra đời, thì ai cũng tự hào loài người có nguồn gốc từ Thượng Đế, nhưng giờ thì sao?

Vậy các bạn thấy được gì? Cái “ngu” của con người rất khủng khiếp, chúng ta cứ tin vào những thứ gì đó được thừa nhận bởi đám đông, hay những truyền thống kéo dài hàng thế kỷ được cho là quý báu. Nhưng thật sự giá trị của chúng là bao nhiêu? Doremon không dám bàn, vì điều này là vô nghĩa, cho nên các bạn hãy dựa vào trí khôn của mình để đánh giá vấn đề.

Và hiện nay những bóng ma như Aristoteles, Galen (ông tổ y học) đã trôi qua, nhưng tre già măng mọc, lại xuất hiện những bóng ma khác, mà chúng ta cũng không nên đụng vào làm gì, nếu không muốn vào nhà đá gỗ lịch. Nhưng vẫn là câu hỏi: liệu những điều mà đám đông đang thừa nhận này có đúng hay không?

4. Giải phóng tài năng

Bài viết này dựa trên cuốn sách “Walden” mà AJ Hoge giới thiệu trong Effortless English, triết lý của nó gần như là của Lão-Trang, có nghĩa là hãy thuận theo tự nhiên để giải phóng toàn bộ tài năng của con người.

Tác giả của cuốn “Walden” là Henry David Thoreau-một người đã tự nguyện rời bỏ thành phố để vào trong rừng sâu chiêm nghiệm về các chân lý của cuộc đời.

Và chân lý mà ông tìm được như sau, khi bạn chịu sống thực sự với lòng mình thì thành công sẽ vượt mức tưởng tượng, có nghĩa là bạn phải dám ước mơ và ước mơ đó càng lớn càng tốt. Ông ta dùng ẩn dụ: **“Không nên xây lâu đài trên mặt đất-mà hãy xây nó trên trời”.**

Chúng ta có ai dám ước mơ? Chúng ta sợ bị cười, bị chế nhạo, bị cho là mơ tưởng hay viễn vông, bị cho là không thực tế. Thế nhưng bù lại những người sống “thực tế” đã đạt được những gì? Họ có hạnh phúc trong cuộc sống, họ có vui vẻ về điều mình đã làm hay là trái ngược lại.

Khi bạn chấp nhận “vứt bỏ” ước mơ để quay về với thực tế, điều này đồng nghĩa với việc bạn đã hạn chế hết tài năng của mình—đây là kết luận dựa trên cơ sở khoa học và Doremon sẽ phân tích về nó.

Mấu chốt của kết luận về “sức mạnh ước mơ” là vô thức—đã trình bày ở 1. Vô thức có năng lượng và trí thông minh mà không một gì đo lường được, thế nhưng nó lại bị khoá chặt.

Tất cả mọi sự kiện trên thế giới đều xảy ra ngay tại một **thời điểm**.

Bây giờ là 3h, Doremon đang viết bài, Mod thì làm việc của Mod, Admin thì có việc của Admin, mỗi người mỗi việc. Thế nhưng phần ý thức chỉ có thể quan sát và **giải quyết sự kiện theo từng bước một**, ý thức của Doremon thì biết được Doremon đang làm gì, các bạn thì biết các bạn đang làm gì, tức là ta không thể biết được người khác đang làm gì, trừ khi ta theo dõi họ.

Và điều này đã trở nên quá đỗi bình thường, bình thường tới mức nếu một ai đó đang ngồi ở Hà Nội mà lại biết được người khác ở HCM đang làm gì mà không thấy, nghe, nhìn... cái này gọi là phi thường, hay siêu nhân hay ngoại cảm.

Chúng ta đã nhầm các bạn à, chúng ta đã nhầm lẫn đến mấy nghìn năm rồi, chúng ta cho rằng nhà ngoại cảm, thiên tài, nhà chiêm tinh... là kẻ phi thường, và tài năng của họ là do một sức mạnh siêu nhiên nào đó.

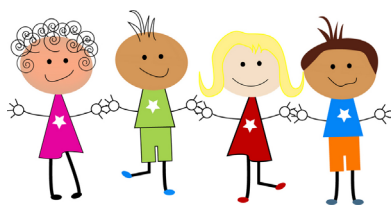
Vấn đề này liên quan nhiều đến tôn giáo, cho nên Doremon sẽ không giải thích nhiều, mà các bạn hãy dựa vào “trí khôn của mình để phán xét”, muốn hiểu được Thuyết tương đối của Albert Einstein thì phải hiểu được cơ học Newton, muốn hiểu được hình học Lobasepxki thì phải hiểu được hình học Euclid... có nghĩa là muốn hiểu được các vấn đề trên thì các bạn phải có một lượng tri thức khoa học làm nền tảng, cho nên Doremon không tranh luận.

Dựa trên các nghiên cứu khoa học từ các thiên tài, các dị nhân, cái lãnh tụ—tóm lại là từ những con người có tài năng kiệt xuất thì **mọi tài năng của họ đều bắt nguồn từ vô**

thức. Cho nên mấu chốt ở đây là làm sao đánh thức dậy phần trí tuệ khổng lồ này, có 3 con đường sau.

1. Bị sự cố, như tai nạn, mất mát, bệnh tật... Trên thế giới có rất nhiều con người thuộc dạng này, nếu bạn chịu tìm hiểu. Họ có thể không cần ngủ vẫn sống, họ có những dự đoán lạ kì, và Doremon còn nhớ là có 2 anh em “Thiên tài lịch pháp” (không nhớ tên), bị một chứng bệnh nào đó mà có thể nói ra sự kiện của bất cứ ngày nào trong quá khứ. Đây là các sự kiện thực sự chứ không phải là các tin giật gân trên báo chí, các bạn tìm hiểu về lĩnh vực này sẽ thấy.
2. Đánh thức tài năng của phần vô thức bằng Y Học. Dựa vào hiểu biết có hạn, nên Doremon chỉ biết rằng, chưa trường hợp nào thành công.
3. Cái này chúng ta làm được: đánh thức bằng sự khổ luyện và kiên trì. Dễ thấy nhất là các hành giả YOGA-những người có khả năng phi thường thông qua tập luyện YOGA ròng rã và nghiêm túc.

Quay lại vấn đề “ước mơ”. Theo Phân Tâm học thì khi chúng ta có một ham muốn đủ lớn, thì ham muốn này sẽ đánh thức được phần vô thức, vì nhiệm vụ chính của vô thức là: **tạo ra sự cân bằng trong não bộ.**

Khi bạn ham muốn một điều gì quá mức thì cơ thể bạn sẽ cảm thấy bức rức, khó chịu nếu ham muốn này không được thoả mãn, do vậy vô thức sẽ làm nhiệm vụ này.

VD: khi bạn yêu một ai đó mãnh liệt, hay có một ham muốn gì đó mà “đời thường” không chấp nhận, thì vô thức sẽ giải toả bằng cách: cho bạn “hưởng thụ” điều đó trong mơ. Cho nên giấc mơ đối với Phân Tâm học chỉ là sự giải toả những ham muốn.

VD: Một người hay nóng nảy, khi bị “chọc điên” thì người này sẽ bứt rứt, khó chịu và lúc này phần vô thức sẽ ra tay, có thể người này đánh, hay giết nạn nhân để thoả mãn. Và sau khi đánh hay giết xong, thì nhiệm vụ của vô thức đã xong và người này quay lại trạng thái ý thức như ban đầu, lúc này mới thấy hối hận, ăn năn.

Và cuốn “Walden” của Henry David Thoreau bảo chúng ta làm điều này. Hãy dám ước mơ, hãy sống hết mình, ước mơ càng lớn càng tốt và lúc này bạn sẽ đạt được ước mơ dễ dàng hơn bạn tưởng tượng rất nhiều lần.

Bởi vì ước mơ phải mạnh, phải lớn thì nó mới đủ sức “ám ảnh” chúng ta, và sự ám ảnh này sẽ “kéo dậy phần vô thức-nguồn tài năng kinh khủng đang ngủ yên”.

Newton nhìn thấy quả táo rơi thì phát minh ra định luật vạn vật hấp dẫn. Einstein nằm mơ thấy mình cưỡi lên ánh sáng-thuyết tương đối ra đời. Mendeleev-cha đẻ của bảng tuần hoàn nằm mơ thấy các chất sắp xếp theo dòng theo cột. Kakule thấy mấy con khỉ cắn vào đuôi nhau sau đó vòng Benzen ra đời. Mozart đi dạo cho tiêu com bỗng nhiên các nốt nhạc nhảy lên trong đầu... còn vô vàn ví dụ như thế nếu bạn chịu tìm hiểu

Cái mấu chốt của những con người nêu trên đó là **“SỰ ÁM ẢNH”**. Họ bị các công trình, các bài toán, các vấn đề học búa ám ảnh tới mức mà họ khó có thể ngủ, ăn không ngon...

Chìa khoá là chỗ này, các bạn phải dám ước mơ, ước mơ phải mạnh, phải lớn để rồi các bạn sẽ được tiếp sức bởi “con người thiên tài đang ngủ yên trong chúng ta-phần vô thức”. Nhưng sự ám ảnh vẫn chưa đủ, David Thoreau nói: **“bạn phải xây toà lâu đài trên trời, nhưng để nó đứng vững thì phải cần tới cái móng”**.

Có nghĩa là để biến ước mơ thành hiện thực thì ta phải hành động, hành động là cái nền móng để một toà lâu đài đứng vững chãi hiên ngang trên trời .

Các thiên tài kể trên, không ai ngồi mơ mộng để rồi thành công tự rót xuống, mà họ làm việc từ ngày này sang ngày nọ, năm này sang năm kia, sau đó họ đạt được điều mình muốn.

Vậy thông điệp của David Thoreau mà Doremon muốn gửi gắm ở đây là gì? Dù bạn có là ai, có già hay trẻ, có giàu hay nghèo, có xuất thân nghèo hèn hay cao quý, thì chỉ cần bạn dám ước mơ và dám hành động thì bạn sẽ không cô độc, luôn luôn có sự trợ giúp từ một sức mạnh siêu nhiên nào đó mà ta không hình dung được.

Đừng sợ rằng mình không đủ khả năng, ai trong chúng ta cũng thừa khả năng, có điều ta không biết sử dụng. Nếu bạn chịu học, chịu tiếp thu, lên diễn đàn sẽ có người giúp bạn, trái ngược lại bạn cứ ù lì, nản lòng thì ai muốn giúp? Quy luật tự nhiên của Lão-

Trang lại xuất hiện, cứ nương theo sức gió, cứ sống hết mình, thì thành công sẽ dễ dàng hơn những gì mà bạn tưởng.

Tương tự cho việc học Tiếng anh, hãy đặt mục tiêu cao lên, hãy quên đi học để làm bài test, học để lấy cái bằng, mà học để sau này ta đi làm ăn với quốc tế, ta hoà nhập với thế giới, ta sử dụng Tiếng Anh như một công cụ để cải thiện cuộc sống... Còn nhiều lắm, nhưng hãy nhớ: Ước mơ cho lớn-sau đó hành động.

CHƯƠNG 3: REPETITION AND DISTINCTION

**I AM THE CAPTAIN OF MY SOUL, I AM THE MASTER
OF MY FATE**

Đây là phần **quan trọng nhất** trên con đường thành công nhanh nhất. Vì quan trọng nên Doremon sẽ triển khai nó bằng Triết học và Phân Tâm học, cho nên có lẽ đây là phần **khó hiểu nhất**.

Nhưng các bạn hãy bỏ chút thời gian để suy tư về bài viết này, vì những điều mà Doremon sắp trình bày có tác dụng lên mọi lĩnh vực và ngóc ngách của cuộc sống chứ không riêng gì anh văn, và nó sẽ trả lời cho các bạn câu hỏi: **Vì sao tôi thất bại?**

Trước khi viết Doremon cũng xin nhắc vài lời, vì là triết học, nên sẽ có một số bạn không thích, do các bạn bị ám ảnh bởi thứ triết học có tên gọi "Mac-Lenin". Nhưng sau bài viết này, mong các bạn thay đổi quan điểm

Doremon luôn cố gắng tránh các loại kiến thức này, vì nó quá trừu tượng, nhưng ngay tại đây, nếu không trình bày thì các bạn sẽ không có một cơ sở nào để tin rằng: bạn không đủ kiên nhẫn để repetition-sự lặp lại, thì bạn nên bỏ cuộc sớm để khỏi thất vọng.

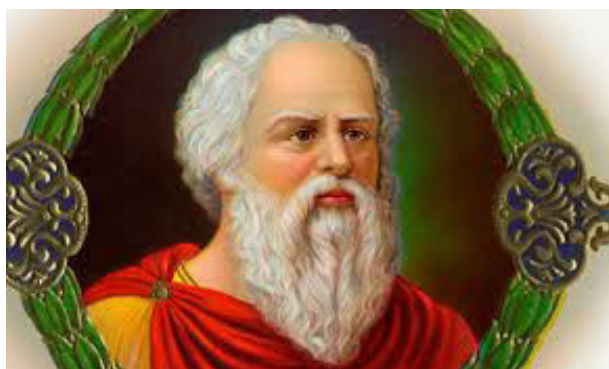
Ví dụ ngay tại thời điểm này Doremon khuyên các bạn nên nghe mỗi bài 100 lần-mấy ai đủ cam đảm để làm việc này, các bạn sẽ chán ngay lập tức, và cái chán này sẽ dẫn

đến kết quả hiển nhiên: bạn học cả đời cũng không đạt được điều mình muốn.

Nhưng nếu bạn hiểu được tầm quan trọng của repetition và bạn biết cách để repetition mà không chán, thì bạn sẽ thành công. Do vậy Doremon sẽ cố gắng trình bày thật gọn để các bạn hiểu được, nhưng các bạn phải cần “động não” thật sự, vì triết học không phải là môn học nói mấy câu là hiểu.

Giới thiệu 3 ông tổ của triết học Phương Tây

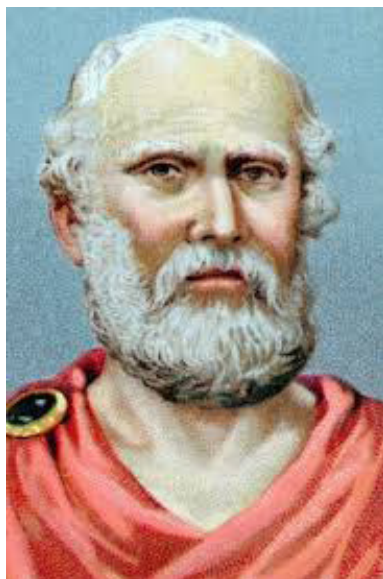
Socrates (469–399 TCN)

Platon (427-347 TCN)-học trò của Socrates

Aristoteles (384 – 322 TCN)-học trò của Platon

1. Qui luật chuyển hoá hóa từ những sự thay đổi về lượng thành những sự thay đổi về chất và ngược lại.

Doremon chỉ trình bày mấy dòng đơn giản thôi cho các bạn dễ hiểu

Bất cứ 1 sự vật nào trong tự nhiên cũng bao gồm 2 mặt: chất và lượng. Các bạn có thể không cần hiểu chất và lượng là cái gì, nhưng cái mà các bạn cần hiểu: mỗi 1 sự vật thì có chất và lượng tương ứng với nó.

Cái bàn thì có "cái thứ" tạo nên cái bàn và qui định nó là cái bàn chứ không thể là cái khác. Tương tự cái ghế thì có "cái thứ" qui định nó là cái ghế... "Cái thứ" ở đây là chất với lượng. Cũng như mỗi 1 người trong chúng ta có những yếu tố qui định ta là ta chứ không thể là ai khác.

VD: Nguyễn Văn A, sinh năm 1990, nhà xxx, quê xxx

Như vậy chỉ cần 1 yếu tố cấu thành cái bàn bị thay đổi, thì các yếu tố khác sẽ thay đổi theo từ đó dẫn tới cái bàn sẽ không còn là cái bàn nữa, mà nó là cái khác.

VD: Nước ở 25 độ C, nếu ta đun nóng nó lên tới hơn 100 độ C thì lúc này nó vẫn là nước, nhưng nước này đã ở thể khí chứ không còn thể lỏng như ban đầu.

Vì sao Doremon phải viết cái khúc khó hiểu này? Câu trả lời sẽ được Doremon trình bày trong phần dưới đây.

2. Plateaus

Bạn hãy tưởng tượng xem, còn gì kinh khủng hơn khi ta học ngày này qua ngày khác mà mọi thứ vẫn như cũ. Nguyên nhân nào? Có phải do ta lười biếng, hay ta không được thông minh? Mục này sẽ trả lời cho bạn câu hỏi đó.

Plateaus-có thể hiểu đây là trạng thái bình ổn hay trạng thái bảo toàn, nơi mà không có gì thay đổi. Đây là một điều hoàn toàn bình thường mà bạn nên chuẩn bị tâm lí để đối mặt dù bạn có học môn gì đi nữa.

Đến đây Doremon mới cho các bạn thấy sự quan trọng của: Quy luật chuyển hoá từ những sự thay đổi về lượng thành những sự thay đổi về chất và ngược lại. Hãy hình dung ví dụ về ấm nước, khi nó đang được đun từ 25 độ C lên khoảng gần 100 độ C thì nó vẫn là nước mặc dù ta cứ đun.

Trong việc học hành cũng vậy, khi bạn học anh văn sẽ tới lúc bạn nản lòng vì mình đã cố gắng nhưng vẫn không tiến bộ. Lí do không phải vì bạn sử dụng sai phương pháp, cũng không phải bạn cố gắng chưa đủ mà vì “lượng và chất” chưa chuyển hoá đủ để cái cũ biến thành cái mới.

VD: Bạn là A (với trình độ anh văn thấp) tương ứng với “lượng A và chất A”, để “lượng A và chất A” chuyển hoá thành “lượng B và chất B” (tương ứng với trình độ anh văn cao) thì **cần phải có thời gian để lượng và chất chuyển hoá**.

Trong thời gian lượng A và chất A (tương ứng với trình độ anh văn thấp của bạn) chưa chuyển hoá xong thì **dù bạn có nỗ lực mấy mọi thứ vẫn không hề thay đổi**.

Vd như ấm nước, bạn đun nó từ 0 độ C đến gần 100 độ C, mặc dù bạn cứ đun liên tục qua ngày qua tháng, nhưng nếu bạn đun không vượt qua ngưỡng 100 độ C thì nước đó vẫn ở thể lỏng, chứ không thể nào chuyển hoá qua thể khí.

Đây là chân lí cực kì quan trọng mà ít ai chịu để ý, đó là người ta hay nản lòng. Thế tại sao các bạn lại nản? Vì học hoài mà không thấy khá hơn. Thế tại sao không khá hơn?

Câu trả lời là đây: Khi bạn đã biết được trạng thái bảo toàn-trạng thái Plateaus là nơi mà ta có học mấy cũng không tiến bộ, là do nó cần thời gian để “chất và lượng cũ” chuyển hoá thành “chất và lượng mới”. Khi ta đã nắm bắt được điều này thì cái mà ta có thể làm được là: **thúc đẩy quá trình chuyển hoá lượng chất để nó xảy ra nhanh hơn.**

VD: Cũng là ấm nước với nhiệt độ 25 độ C ban đầu ở thể lỏng, nếu bạn đun chậm thì nhiệt độ nó sẽ tăng chậm và có thể bạn đun 6 tháng nó mới lên hơn 100 độ C và nước chuyển sang thể khí. Trái ngược lại nếu bạn đun một cách tốc lực ngày qua ngày thì có thể 3 tháng nó sẽ chuyển lên thể khí (hơn 100 độ C).

Nhưng câu hỏi ở đây là: **Nếu bạn vừa đun vừa ngừng thì sao?**-vấn đề này Doremon sẽ mổ xẻ ở phần Kaizen way.

Như vậy ở đây chúng ta sẽ thấy rõ được điều này, khi bạn học bất kì môn học nào, sẽ xuất hiện giai đoạn (khoảng thời gian) mà bạn nỗ lực mấy cũng không thấy nó tiến bộ, đây là điều hoàn toàn tự nhiên, không phải do bạn không đủ trí thông minh hay bạn sử dụng sai phương pháp.

Mà đó là khoảng thời gian mà “lượng cũ và chất cũ” chuyển hoá thành “lượng mới và chất mới”, cái mà ta có thể làm trong giai đoạn này là phải tăng tốc quá trình chuyển hoá từ cái cũ sang cái mới, từ trình độ thấp lên trình độ cao. Do vậy khi các bạn rơi vào giai đoạn này thì thay vì nản lòng do học không tiến bộ, ta càng phải nỗ lực hơn trước để đẩy nhanh quá trình.

Và “khoảng thời gian chuyển hoá” là phụ thuộc vào trình độ. Nếu xét về tài năng bình thường thì có rất nhiều người và càng lên cao thì càng giảm, cho lên loại trung bình thì nhiều, khá thì ít, giỏi thì chẳng có mấy ai và thiên tài thì trở thành đồ quý.

Cho nên trong giai đoạn đầu-giai đoạn chưa biết gì, các bạn học Tiếng Anh sẽ tiến bộ rất nhanh, nhưng càng về sau “thời gian để các bạn tiến bộ càng dài”, và cứ thế.

Cho nên hãy chuẩn bị tâm lí cho trạng thái Plateaus-hãy thích thú với trạng thái này, thay vì nản lòng sao ta học không tiến bộ-đây là qui luật của tự nhiên mà không một ai tránh được.

Rất có thể sẽ đến lúc bạn nghe tiếng anh đã dễ dàng nhưng lại không nói được, đọc sách không cần dịch vô tư nhưng lại không viết được. Những lúc thế này bạn phải **tiếp tục** học theo cách mà Doremon sẽ chỉ, chứ **không được nản lòng**, vì đây là sự trỗi pha, là thời gian mà “chất và lượng cũ” đang chuyển hoá. Nếu bạn cố gắng đủ mạnh, đủ nhiều, thì nó sẽ chuyển sang “chất và lượng mới”-lúc này bạn sẽ nói viết vô tư.

3. Kaizen Way

Ta quay lại câu hỏi: Liệu vừa đun vừa ngừng một ấm nước thì hậu quả ra sao? Tức là trong giai đoạn Plateaus, vì học không tiến bộ nên nản và bỏ cuộc thì điều gì sẽ xảy ra?

Khi ấm nước 25 độ C, nếu được đun, nhiệt độ sẽ tăng lên, khi không đun nữa thì nhiệt độ sẽ tụt xuống-không ai có thể phủ nhận chân lí này. Cho nên trong việc học hành, nếu bạn vừa học, vừa bỏ, hay sắp xếp lịch học theo kiểu: học 1 ngày bỏ 1 ngày, thì có thể bạn sẽ học cả đời mà không đạt được điều mình muốn.

VD: Khi ấm nước 25 độ C, đun 1 ngày nó lên 50 độ C, bỏ 1 ngày nó tụt lại 25 độ C, vậy ta đun cả đời nó cũng không lên được hơn 100 độ C để qua thể khí. Nếu bạn đun theo kiểu, nỗ lực đun 1 ngày từ 25 chuyển lên 70 độ C, sau đó bỏ 1 ngày nó tụt xuống 40 độ C. Rồi hôm sau lại đun tiếp từ 40 độ C lên 80 độ C, rồi bỏ. Rất có thể sau 1 thời gian dài nó sẽ lên hơn 100 độ C để qua thể khí, nhưng cách học này rất mất thời gian. Vậy nên học thế nào?

Kaizen Way-đây là thuật ngữ bắt nguồn từ Nhật Bản, nội dung của “Kaizen Way” tương tự như câu nói “Nước chảy đá mòn”. Để đạt được sự tiến bộ bạn sẽ có 2 con đường, thứ nhất bạn nỗ lực liên tục trong 1 thời gian ngắn và thứ 2 là nước chảy đá mòn. Và nước chảy đá mòn là phương châm của cách học tiếng anh thần kỳ và cũng là cách đun nước hiệu quả nhất.

Để đảm bảo thành công nhanh nhất: nếu bạn cảm thấy hưng phấn thì hãy học Anh Văn cực kì nỗ lực, còn không thì học vừa đủ, nhưng **không được phép bỏ ngày nào**. Lí do vì sao thì hãy nhớ lại việc đun nước.

Kaizen Way là phương châm của Nhật Bản, mỗi một ngày cải thiện một ít và cải thiện liên tục không bỏ ngày nào. Nước chảy đá mòn là như thế, nếu bạn muốn đi con đường ngắn nhất thì dựa vào tri thức triết học mà Doremon đã phân tích: Kaizen Way- đun nước liên tục không bỏ ngày nào để “lượng và chất cũ” chuyển hoá sang “lượng và chất mới” **trong thời gian ngắn nhất**.

4. Repetition And Distinction

Đây là điều mà bất kì ai cũng chán nản, đó là tại sao tôi phải cứ lặp đi lặp lại một động tác? Michael Jordan-người hùng bóng rổ đã thổ lộ cảm xúc trên, ông ta đã ném những quả bóng cơ bản đến hơn 20 năm, tức là không biết bao nhiêu lần.

Tiger Woods-người hùng sân gôn cũng lâm vào tình trạng tương tự, đó là ông ta cũng phải thực hiện các động tác đánh bóng căn bản đến hơn 20 năm. Một nhạc sĩ thiên tài ở thế kỷ 20 (quên mất tên) đã trả lời cho học trò câu hỏi:

“Tại sao ngày nào thầy cũng phải đánh lại bản nhạc này?”

“Vì mọi thứ tuyệt vời nhất đều là những thứ cơ bản”.

Cho nên đây là tin buồn nếu bạn thiếu kiên trì, việc lặp đi lặp 1 động tác, hay học đi học lại 1 bài là điều mà không 1 ai muốn. Nhưng rất tiếc, cái gì cũng có giá của nó, bất cứ 1 chuyên gia nào cũng thừa nhận: “Đó là con đường duy nhất để trở thành Master”.

Và ở đây Doremon sẽ dùng Phân Tâm học để trả lời cho các bạn tại vì sao để trở thành Master thì ta phải lặp đi lặp lại.

Như đã trình bày ở phần trước, bộ não chúng ta có 3 phần: ý thức, tiềm thức và vô thức. Trong đó nhiệm vụ chính của tiềm thức và vô thức là **giải toả sự căng thẳng của**

não bộ. Và sự căng thẳng của não bộ có nguồn gốc từ ý thức, ý thức là 1 thành phần tệ hại nhất mà chúng ta lại đi ca ngợi như: anh có ý thức không vậy? Ý thức thẳng đó kém...

Thế ý thức tệ hại ở chỗ nào? Đó là ý thức chỉ có thể quan sát và giải quyết sự kiện theo từng bước 1, và nó có giới hạn về khả năng chịu đựng. Giả sử nếu bạn suy nghĩ cùng 1 lúc quá nhiều vấn đề thì bạn sẽ thấy nhức đầu, cho nên bạn chỉ có thể suy nghĩ theo từng bước 1: tình yêu-gia đình-công việc... Cho nên không phải ngẫu nhiên mà có câu nói: “Nghĩ nhiều làm chi cho mệt óc”.

Khi ý thức đã bị “nhồi nhét” vượt quá ngưỡng chịu đựng thì người đó sẽ bị “điên”. Cho nên Phân Tâm học của Sigmund Freud không phải ngẫu nhiên mà nó thành công, bởi vì dựa theo lý thuyết của nó mà người ta đã chữa khỏi không biết bao nhiêu căn bệnh tâm thần, mất trí nhớ và Sigmund Freud được mệnh danh là Albert Einstein của Vật Lí học.

Hãy tưởng tượng ý thức có bộ nhớ 10 MB, nếu nhồi nhét vượt quá ngưỡng thì nó sẽ bị “nổ”, cho nên ai đó có cảm thấy mình bị áp lực, hay căng thẳng thì tạm thời bớt thông tin ra không khéo “nổ”.

Và khi thông tin được chuyển vào não bộ quá nhiều, thì ý thức sẽ đẩy bớt thông tin xuống tiềm thức và vô thức, và phần vô thức là “bãi rác”-có nghĩa là nếu bạn nhìn, nghe... bất cứ 1 thông tin gì thì chúng đều **lưu lại** trong bộ óc, giống như ổ máy tính ta đang dùng.

Nhưng ta tưởng rằng ta quên, vì thông tin đó đã chìm xuống vô thức, nhưng thật ra không phải vậy, chỉ cần có sự can thiệp đúng đắn và chính xác của y học thì họ có thể “mời” thông tin đó ra-nhưng tạm thời chưa ai đủ bản lĩnh, vì “không có gì bí hiểm hơn là thứ đang nằm trong não của chúng ta”.

Ý thức chỉ giữ lại những thông tin quan trọng, cần dùng, như “Mới thấy cô nàng tóc xanh, mỗ đồ thì nhớ cái tên đã”. Và cứ thế, nên trong 1 ngày bộ óc của ta thu nhận không biết bao nhiêu thông tin, và ý thức chỉ giữ lại cái cần sau đó thải hết thông tin thừa xuống tiềm thức và vô thức.

Thế nhưng chúng ta lại cần đến 1 lượng lớn thông tin để sinh tồn, tức là ổ chứa phải nhiều hơn 10 MB. Hầu như ai cũng thấy, ta nói câu nào đó thì chúng đều tùy vào hoàn cảnh mà tuôn ra chứ không phải ta “ý thức”-tức nhớ nó trong đầu như thuộc lòng, hay việc ta nhớ 1 kỷ niệm nào đó, lúc cần thì ta mới nhớ, không thì quên.

Những lượng thông tin “cần thiết” này được cất giữ ở phần tiềm thức, và ý thức có thể “mời” thông tin đó lên khi cần thiết. Và để “mời” được lên thì: lượng thông tin được cất giữ ở phần tiềm thức phải được lặp đi lặp lại quá nhiều lần, hay nó có liên quan đến các trạng thái cảm xúc đặc biệt.

Điều này có nghĩa là, tất cả mọi thông tin đi vào bộ óc chúng ta sẽ được sàng lọc: Nếu thông tin nào được lặp đi lặp lại quá nhiều lần, hay gắn liền với sự kiện đặc biệt gì đó, thì nó sẽ được cất giữ ở phần tiềm thức-lúc cần ý thức có thể “mời” lượng thông tin này lên, còn các thông tin không thoả mãn những điều kiện trên sẽ tuột hết xuống vô thức-nơi mà ta chả biết gì.

Quá trình sàng lọc thông tin diễn ra khi ngủ, cho nên khi ta mới ngủ dậy thấy đầu óc mình mẫn, sáng khoái, do nó đã loại hết thông tin, và sau 1 ngày lao động mệt nhọc thì lại đầy-phải ngủ...

Và đây là lí do tại sao: nếu 1 bài học hay 1 động tác bạn làm chưa đủ nhiều lần thì nó hoàn toàn vô bổ. Có nghĩa là muốn dùng thì bạn phải ráng nhớ, nhưng bộ nhớ của ý thức có hạn, phải chuyển hết thông tin đó xuống tiềm thức bằng cách lặp đi lặp lại nhiều lần, để rồi thông tin cứ “đọng” ở tiềm thức, và khi cần dùng thì “mời” lên-hay là bản năng hay phản xạ.

Như vậy **nếu bạn không repetition thì đồng nghĩa với việc “học lỗ tai bên trái sau đó đó ra lỗ tai bên phải”**. Cho nên đây là điều bắt buộc dù có muốn hay không vì bộ não chúng ta được thiết kế như thế, và Doremon chỉ có thể giúp các bạn bằng cách: làm thế nào để repetition ít chán nhất? Cái này dành cho bài sau.

Nhân tiện ở đây nói thêm về “Con người thiên tài trong mỗi chúng ta”, vì cái này bổ ích. Như đã nói là mọi thông tin không cần thiết đều bị đẩy xuống hết vô thức, thế các bạn có bao giờ tự hỏi: ý thức-phần ta cho là trí tuệ, thông thái đến cỡ nào?

Cùng lắm để giải quyết 1 vấn đề, chúng ta chỉ “ý thức” được vài sự kiện, sau đó tích phân, tổ hợp, đạo hàm... rồi cho ra

kết quả và ta tin rằng kết quả này tuyệt vời. Thế nhưng theo phân tâm học, thì giờ ta thấy: vô thức chứa đựng 1 lượng thông tin lớn đến cỡ nào, mọi thông tin từ lúc ta ra đời, nghe thấy và nhìn đều chứa hết chỗ này.

Vậy nếu có 1 vấn đề rắc rối nào đó, chỉ dựa vào lượng thông tin ít ỏi mà ta “ý thức” được, thì ta có đủ khả năng để giải quyết? Nếu không giải quyết được thì ta bó tay và chấp nhận “giới hạn ta tới đó”, “tài năng ta chỉ vậy”.

Nhưng nếu dựa vào lượng thông tin khổng lồ chứa ở phần “vô thức” thì vấn đề có thể giải quyết hay không? Giải quyết tốt ấy chứ, vì vô thức chứa thông tin nhiều hơn ý thức đến vô cùng lần.

VD: Để tìm ra kẻ trộm ta chỉ có vài thông tin mà ta nhìn, thấy, nghe... mà chưa chắc đã thấy rõ, nghe rõ... thế nhưng chỉ cần ai đó cung cấp cho ta vài thông tin về kẻ trộm nữa thì thằng trộm này đổ mà thoát.

Do vậy hãy giải phóng thiên tài ra đi, muốn làm điều này thì nhắc lại: Ước mơ cho lớn để bị ám ảnh, sau đó cứ học hành, và rồi một ngày nào đó khi thông tin tích lũy đủ nhiều, sự ám ảnh đủ mạnh thì vô thức sẽ giúp chúng ta một tay. Và: **Khi thiên tài đã thức dậy thì không có gì là không thể.**

PHẦN 3: CÁCH DÙNG GIÁO TRÌNH EFFORTLESS ENGLISH

**THE QUALITY OF LIFE WILL BE DETERMINED BY
THE DEPTH OF YOUR COMMITMENT TO EXCELLENCE,
NO MATTER WHAT YOUR CHOSEN FIELD**

1. Bao nhiêu là đủ?

Trước khi học có lẽ chúng ta nên bỏ chút thời gian để xem xét về vấn đề này: một ngày học Tiếng Anh bao nhiêu là đủ? Câu trả lời tùy thuộc vào điều kiện và hoàn cảnh của mỗi người, thế nhưng thành công không phải là 1 kết quả ngẫu nhiên, đó không phải là 1 sự may rủi như khi ta chơi 1 ván bài, mà nó bắt nguồn từ các quy luật, từ cách làm việc khoa học có thứ tự và nghiêm túc.

Thế khoa học ở đây là gì? Như bài trước Doremon có nói về Quy luật chuyển hoá lượng chất, đó là thời gian để “chất và lượng cũ” chuyển hoá sang “chất và lượng mới” **phụ thuộc** vào trình độ của mỗi cấp bậc.

Nếu bạn đang ở trình độ thấp thì để lên trình độ cao thời gian chuyển hoá sẽ ngắn, nhưng từ trình độ cao này để chuyển hoá lên trình độ cao nữa thì thời gian càng dài.

Do vậy hãy quyết định mình muốn lên trình độ nào thì đầu tư lượng thời gian tương ứng với nó.

Giả sử nếu 1 ngày bạn học 3h, thì kết quả mà bạn đạt được sẽ tương xứng với 3h, đó là trong giai đoạn đầu bạn sẽ tiến bộ rất nhanh, nhưng sau khi lên đến 1 trình độ nào đó (tương ứng với 3h được đầu tư cho mỗi ngày) thì bạn sẽ **không bao giờ tiến lên được nữa**.

Điều này là do quy luật chuyển hoá lượng chất qui định. Nếu bạn muốn đun ấm nước thì để nó từ 25 độ C lên 50 độ C ta chỉ cần vài cục than, dăm ba thanh củi, và khi lên đến 50 độ C thì nhiệt độ sẽ không tăng nữa-nhiệt độ này tương xứng với nguồn nhiệt (than, củi) mà bạn đã đầu tư.

Do vậy hãy dành thời gian suy nghĩ về vấn đề này, có thể là 1 ngày, vài ngày thậm chí là vài tháng. Và nếu thật sự các bạn hiểu về bài viết Repetition ở trên, thì các bạn sẽ không bao giờ có câu hỏi: vì sao tôi thất bại. Vì bài viết trên đã trả lời về vấn đề này. Muốn trở thành Master thì có cái giá của nó, và cái giá này cao hơn nhiều so với cái giá của trình độ bình thường. Vậy một ngày nên học bao nhiêu là đủ?

Doremon đề nghị: các bạn 1 ngày nên học **ít nhất** là 4h. Thế nhưng ở đây lại nảy sinh vấn đề khác: tôi không đủ thời gian, tôi có công việc... Rất nhiều lí do, nhưng các lí do này hoàn toàn không có cơ sở để tồn tại nếu bạn chịu đặt câu hỏi: thời gian mà tôi đầu tư cho các lĩnh vực khác **có giá trị hơn** thời gian tôi đầu tư cho Tiếng Anh? Và Doremon sẽ nêu lên một vài giá trị để các bạn tự so sánh.

Mỗi một người chỉ có một cuộc đời duy nhất, các bạn có muốn suốt cuộc đời mấy chục năm này ta quanh đi quẩn lại vẫn và “cái xó”. Và các bạn có biết đây là thời đại của kỹ thuật số, của sự phát triển và thay đổi đến chóng mặt, cho nên đừng vì sự thiếu hiểu biết mà chỉ đặt câu hỏi: **Ta nên làm nghề gì?**

Câu hỏi này được hình thành do kết quả của sự trì trệ về tri thức ở nơi mà ta đang sống. “Con muốn làm nghề gì? “Em muốn làm nghề gì?” “Mày muốn học cái gì?”...

Và những con người này luôn cho rằng: họ chỉ làm mỗi một nghề cho tới khi chết. Và đây là câu hỏi cực kì giá trị của những chuyên gia dự báo về tương lai, của những con

người có bộ óc sắc bén và tầm nhìn vượt lên trên đám đông, đó là: **Ta nên làm nghề gì đầu tiên?**

Ta nên làm nghề gì đầu tiên? Vâng, có nghĩa là để sinh tồn thì ta bắt buộc phải làm tới cái nghề thứ 2 và thứ 3... Khi thế giới đã chuyển mình qua thời đại kỹ thuật số, thì **không có cái nghề nào là bền vững và cố định.**

Cho nên nếu bạn không muốn bị xã hội đào thải thì hãy thuận theo tự nhiên-Đạo Lão-Trang, xã hội đi đến đâu ta sẽ theo đến đó. Rất có thể bạn chưa đủ tầm nhìn để thấy được điều này, nhưng hãy cứ dùng bản thân của mình để trải nghiệm, sẽ tới một lúc nào đó mà cái nghề bạn đang học, công việc bạn đang làm, “cái ghế” bạn đang ngồi sẽ không một công ty nào cần nữa.

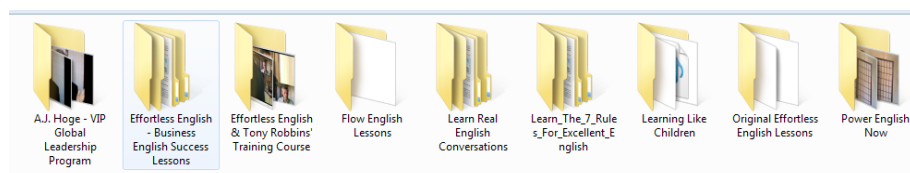
Lúc này số phận bạn sẽ như thế nào? Bạn sẽ bị đào thải, có nghĩa là bị thất nghiệp và phải chấp nhận con đường làm công nhân để kiếm sống, vì tri thức mà bạn được học đã không còn hợp với thời đại nữa.

Cho nên để đảm bảo ta không bị đào thải, thì ta phải có “cái thứ” mà xã hội luôn luôn cần. “Cái thứ” này là khả năng học tập tri thức mới. Và công cụ để đạt được mục đích trên là: Tiếng Anh-vì sao thì chúng ta nên tự nghiên ngẫm.

Chỉ cần bạn sở hữu Tiếng Anh thì cũng đủ để bạn sinh tồn mà không cần bất cứ một tri thức chuyên ngành nào, bạn sẽ tin nếu bạn chịu lật các mục việc làm đang in đầy trên báo. Nhưng chúng chỉ là sự thật khi bạn đạt đến trình độ Master. Vấn đề này muốn viết thì còn dài lắm.

Khi bạn đã đạt đến một trình độ nào đó về Tiếng Anh thì lúc này bạn sẽ không còn “học” nữa, vì đây là lúc bạn ứng dụng nó vào cuộc sống, bạn đọc sách tiếng anh, bạn xem phim tiếng anh... Cho nên trong giai đoạn đầu, bạn phải hi sinh thời gian ở các hoạt động khác cho môn này, và đây là giai đoạn khó khăn nhất.

2. Effortless English

Nhìn vào ảnh ta thấy nó gồm nhiều phần, và phần mà các bạn nên học là Power English Now, vì:

1. Các phần khác chỉ là “bản nháp” của phần trên.
2. Là phần mở rộng.
3. Chưa đầu tư nhiều.

Trong Power English gồm 30 bài, mỗi bài có nội dung như ảnh

include in library ▾ Share with ▾ Burn New folder				
Name	Date modified	Type	Size	
 1_Intro_MAIN	5/14/2009 8:29 AM	MP3 File	10,861 KB	
 2_Intro_VOCAB	5/14/2009 8:29 AM	MP3 File	5,946 KB	
 3_Intro_MINI_STORY	5/14/2009 8:29 AM	MP3 File	14,326 KB	
 Intro Main Text	5/7/2009 7:28 PM	Adobe Acrobat D...	55 KB	
 Intro MS Text	5/7/2009 7:30 PM	Adobe Acrobat D...	88 KB	
 Intro Vocab Text	5/7/2009 7:32 PM	Adobe Acrobat D...	45 KB	

Riêng từ bài 9 trở lên, có thêm POV text

include in library ▾ Share with ▾ Burn New folder			
	Name	Date modified	Type
ices s	 1_Kaizen_MAIN	5/14/2009 8:29 AM	MP3 File
	 2_Kaizen_VOCAB	5/14/2009 8:29 AM	MP3 File
	 3_Kaizen_MINI_STORY	5/14/2009 8:29 AM	MP3 File
	 4_Kaizen_POV	5/14/2009 8:29 AM	MP3 File
ts	 Kaizen Main Text	5/17/2009 6:28 PM	Adobe Acrobat D...
	 Kaizen MS Text	5/17/2009 6:31 PM	Adobe Acrobat D...
	 Kaizen POV Text	5/17/2009 6:34 PM	Adobe Acrobat D...
	 Kaizen Vocabulary Text	5/17/2009 6:29 PM	Adobe Acrobat D...

Và dưới đây là nội dung của từng phần:

1. **Main text:** Đây là phần AJ Hoge trình bày về các bài viết có liên quan đến phương pháp học, hay cách sống của ông ta để làm khơi dậy ước mơ người học-quan trọng: đây là bài viết **có ý nghĩa**.

VD:

Those things are important, but Tony Robbins talks about the fact that psychology is 80% of success. And I think he's right, based on my experience with many, many English students. Psychology is 80% of success, so 20% are the methods you use to study. 20% are the schools you go to, the teachers you have, the books you use. Those are important, we talk a lot about them. But the other 80% is psychology, your motivation, your emotions, how you manage your time. All of these things are in fact much, much more important.

What I saw in my classes were that the enthusiastic students, the energetic students, the optimistic students always learned much faster. They succeeded. The ones who failed, the ones who dropped out and quit, the ones who struggled had the opposite mentality. They had a very negative mentality. Their motivation was low. They tended to be pessimistic. They felt that they weren't good at English. They had ideas that English was very tough, very difficult, they struggled. They didn't have enthusiasm for English. They didn't love English.

2. **Vocab text:** Phần này AJ Hoge giải thích ý nghĩa của các từ vựng mà ông ta cho là khó hiểu trong bài Main text-đây là **phần vô nghĩa**, tức là nó không có ý nghĩa gì hết, chỉ là để giải thích từ A có nghĩa là gì.

VD:

So non-linguistic factors means things not about language. Things not related to language. So in the talk I'm talking about, for example, two different things. One are emotional factors, emotional elements, emotional things. And then the other is linguistic factors. So, for example, study method, that's a linguistic factor. It's connected to language learning very directly. It's a linguistic factor. It's a language related thing. On the other hand emotion is not directly related, is not directly connected to language learning. At least most people don't think so, so it's a non-linguistic factor. Alright great, so that's linguistic and factor.

3. **MS text:** Đây là phần quan trọng nhất và dựa theo hiểu biết của Doremon thì trên thế giới chưa hề có 1 tài liệu nào như thế này. Đây là nơi mà **AJ Hoge đã cố tình thiết kế để ta học ngữ pháp một cách tự nhiên mà không cần đến bất cứ một cuốn sách ngữ pháp nào.**

VD:

Who was Vanilla?

Vanilla was a beautiful, intelligent woman.

What kind of woman was Vanilla?

She was a beautiful, intelligent woman.

And what did she want?

She wanted to be rich.

She said “Show me the money.”

What did she say?

She said “Show me the money.”

Who wanted a lot of money?

Vanilla, Vanilla wanted a lot of money.

Nhìn vào ảnh ta thấy:

- Bài MS text là 1 câu chuyện có ý nghĩa.
- Toàn là câu ngắn, dễ hiểu.
- AJ Hoge cố tình sử dụng các từ vựng được cho là khó hiểu trong bài Main, và được diễn tả lại trong Vocab text để tạo nên câu chuyện-mục đích là repetition-cái này quan trọng ra sao các bạn đã biết.
- Các dạng câu rất cơ bản, và được sử dụng đi sử dụng lại rất rất nhiều lần-với mục đích vẫn là repetition. Cụ thể trong ảnh AJ Hoge sử dụng câu để diễn tả những việc xảy ra trong quá khứ. Các bạn không cần biết cấu trúc câu của thì quá khứ như thế nào, các động từ, tính từ... nằm ra làm sao.

Mà các bạn chỉ cần hiểu cái câu trong bài MS text là được. Và đương nhiên, không phải nghe và nhìn 1 lần là hiểu và thuộc mà phải nhiều lần. Tất cả các câu trên đều

được dùng lặp đi lặp lại rất rất là nhiều lần-1 bài MS text dài hơn 8 trang pdf. Hơn nữa 30 bài MS text đều sử dụng cùng loại câu này, cái khác là động từ, là chủ ngữ...

VD: bài MS text khác

There was a beautiful woman named Sophie. Sophie had to play Tiger Woods in golf in just one month.

Who had to play Tiger Woods in golf in just one month?

Well, Sophie. Sophie had to play Tiger Woods in golf in just one month.

What kind of woman was Sophie?

Sophie was a beautiful woman.

Who did she have to play?

Tiger Woods, she had to play Tiger Woods.

Who had to play Tiger Woods?

Sophie, Sophie had to play Tiger Woods.

Do vậy ở đây chúng ta thấy rằng: AJ Hoge đã thiết kế ra cái khung, là các dạng câu để nói về quá khứ mà Người Anh-Mỹ dùng. Cho nên các bạn phải sử dụng tốt cái này: nếu các bạn muốn đạt được trình độ ngữ pháp mà không học ngữ pháp thì các bạn phải nghe đi nghe lại MS text rất rất nhiều lần.

Khi lặp đi lặp lại đủ nhiều thì như Phân Tâm học chúng sẽ được lưu trữ ở phần tiềm thức, và đến 1 lúc nào đó "lượng và chất cũ" đã chuyển hoá sang "lượng và chất mới" thì các bạn có thể dùng lại các câu này cho việc nói viết của mình mà không cần phải "ý thức"-tức là thành phản xạ hay bản năng. Điều này các bạn hãy dùng bản thân mình để kiểm chứng.

Khi từ bài 9 trở đi AJ Hoge thêm vào POV-là các câu diễn tả tương lai, diễn tả ý khác chứ không là quá khứ.

VD:

Since she was a child Jan has always been very rude. Since she was a child Jan has been rude.

How long has Jan been rude?

She's been rude since she was a child.

Was she rude when she was a baby?

No, no, no, not when she was a baby. Not in the very beginning, no. Just since she was a child, maybe since she was five years old. So since she was a child she has been very rude, very harsh.

And who, who has been very rude and harsh since she was a child?

Nhìn vào ảnh ta thấy những câu đó là để diễn tả ý: **kể từ khi... A (B hay C...) đã làm cái gì...**

VD: **Since** she was a child Jan has always been very rude.

Đương nhiên những cấu trúc câu này cũng được lặp đi lặp lại rất nhiều lần, nên các bạn sẽ quen. Các bạn không cần biết cấu trúc nó ra sao, vị trí từ... chỉ cần hiểu cái nghĩa và dùng nhiều thì “bộ óc” sẽ tự động sắp xếp sao đó, và ta sẽ lấy lại mấy câu này để dùng cho ta. Điều này chỉ xảy ra khi và chỉ khi: lặp đi lặp lại quá nhiều lần-vẫn phải nhắc lại điều này.

Tương tự cho câu ở tương lai

She'll be very rude. She'll be very harsh.

What will her name be, this woman in the future?

Her name will be Jan.

Her name will be Jan. And Jan will be very, very rude. She'll give rude comments to her friends all the time. She'll give rude zingers to her friends all the time. Her friends will cry and cry and cry. They'll be very unhappy. But one day she's going to change. One day she's going to summon all her friends to her house. She'll cough up compliments to each one. She'll say "Oh, you're very nice and you're very intelligent." Of course, this will be very tough for her in the beginning. She'll have to cough up the comments. But she'll continue to be nice and kind over the course of two more years. She'll always be kind. She'll be super friendly during that time. And, of course, at the end of those two years everyone will love Jan. They're going to give her kisses. They're going to give her money. They're going to give her love. She'll feel very, very fulfilled.

Nhưng việc nghe đi nghe lại vẫn chưa đủ, còn đủ thì như thế nào, Doremon sẽ mô tả chi tiết sau, đây là giới thiệu sơ lược.

3. Nên học Effortless như thế nào?

AJ Hoge có hướng dẫn sử dụng các phần trên, nhưng Doremon dùng nó theo cách khác. Lí do là AJ Hoge có góc nhìn riêng của ông ta, đó là góc nhìn của một nhà sư phạm có mấy chục năm kinh nghiệm giảng dạy, một người đã đọc không biết bao nhiêu công trình Ngôn Ngữ học và là tác giả của Effortless English.

Nhưng Doremon cũng có góc nhìn riêng của mình dựa vào các mảng tri thức khác, và hơn nữa: các bạn chỉ có thể hiểu Effortless English khi mà các bạn đọc bài Main text cho nên AJ Hoge nói đây là phần đầu tiên phải học, riêng Doremon vì đã giảng giải cho các bạn ý nghĩa của phương pháp này nên Doremon đề nghị bạn học MS text trước.

Tức là ở đây có sự khác biệt về thứ tự sử dụng bài học giữa Doremon và AJ Hoge. Vấn đề còn lại: các bạn nên học theo ai? Đây là quyền tự do lựa chọn của các bạn, các bạn có thể học theo Doremon hay AJ Hoge hay là theo con đường riêng của mình.

AJ Hoge trình bày cách học thứ tự như sau:

- Học Main text trước, học đi học lại nhiều lần.
- Với Vocab text, học đi học lại nhiều lần để biết các từ vựng khó trong Main text.
- Học MS.

Doremon chỉ trình bày sơ bộ thôi, ai muốn cụ thể thì cứ đọc Main text sẽ rõ.

Doremon trình bày cách học của mình theo thứ tự như sau:

- Học MS trước, và học hết 30 bài MS (từ bài 1-30 Power English gồm 30 bài). Mục đích là cung cấp cho các bạn 1 lượng lớn repetition về các câu ở quá khứ.
- Học POV, và học hết 22 bài (từ bài 9 trở đi mới có POV). Mục đích là cung cấp cho các bạn 1 lượng lớn repetition về các câu ở tương lai và hoàn thành.

– Học Main text và học hết 30 bài.

– Cuối cùng là Vocab text.

Lí do vì sao Doremon lại xếp như vậy là vì:

1. Đa phần các bạn trình độ là nhập môn, nên làm sao các bạn có thể hiểu được bài Main text gồm 5 trang pdf dày đặc chữ, với các cấu trúc câu phức tạp? Nếu muốn hiểu các bạn phải tra từ điển, phải dịch... và làm điều này rất chán, dễ nản lòng và các bạn cũng chưa đủ khả năng để thực sự hiểu bài Main Text.

Trái ngược lại là bài MS-câu chuyện có ý nghĩa, toàn là câu ngắn, hơn nữa từ vựng chỉ vài ba từ lặp đi lặp lại cho tới hơn 8 trang pdf. Cho nên Doremon nói học cái này trước vì nó sẽ cung cấp cho bộ não các bạn 1 lượng lớn các câu căn bản, lặp đi lặp lại, cho nên nếu học xong thì có gặp lại những câu này trong Main text các bạn không cần dịch cũng hiểu.

Tiếp theo từ vựng ít, nên các bạn có thể “hốt hết” từ vựng của MS mà không gặp khó khăn gì vì nó cứ lặp đi lặp lại. Toàn những câu căn bản và giống nhau về cấu trúc, nên chỉ cần bạn hiểu được 1 câu thì các câu sau tốc độ xử lý thông tin sẽ nhanh hơn, và cứ thế cho đến 1 lúc nào đó các bạn sẽ không cần dịch mà vẫn hiểu câu đó như thường.

Vì câu ngắn, gắn liền với câu chuyện của MS, nên nếu các bạn không hiểu câu nào thì: chỉ cần dựa vào câu trước nó và câu sau nó thì các bạn cũng phần nào đoán ra cái nghĩa của nó mà không cần đến từ điển. Và từ vựng chính trong MS là các từ khó trong Main text, nên nếu thuộc hết các từ này thì khi đọc Main text các bạn sẽ không còn thấy khó khăn, lúc này ta chỉ quan tâm đến nội dung của Main text.

Tương tự cho POV.

2. Sau khi học hết 30 bài MS và 22 bài POV thì các bạn đã có 1 lượng lớn từ vựng và cấu trúc căn bản. Cho nên lúc này các bạn có thể học Main text mà không khó khăn gì.

3. Sau khi học hết 30 bài MS, 22 bài POV và 30 bài Main text thì ta sẽ quay lại để tiến lên trình độ mới. Lúc này các bạn mới có lí do để học Vocab. Vì trong bài Main, MS, POV các bạn sẽ bắt gặp những câu hay từ vựng mà dù các bạn có tra từ điển cũng không thể nào hiểu được, đó là các từ quá nhiều nghĩa, hay các câu slang...

Cho nên nếu trong quá trình học MS, POV hay Main mà có câu hay từ nào đó ta không hiểu từ cứ kệ nó, **đừng cố gắng hiểu** mà hãy cứ để nó vào tai và mắt tự nhiên.

Vocab sẽ giúp ta làm điều này: gọt giũa khả năng hiểu từ, hiểu câu. Doremon khuyên dùng nó sau cùng, vì lúc này ta mới có lí do để dùng, nếu dùng trước thì rất chán, vì cả đoạn văn dài chả có ý nghĩa gì hết, chỉ giải thích từ A có nghĩa... từ B là...

Nhưng nếu dùng sau thì lại khác, vì sau khi học đi học lại nhiều lần MS, POV, Main mà ta vẫn chưa thực sự hiểu hết cái bài đó thì "tức" lắm, lúc này muốn hiểu thì Vocab.

4. Nên học Effortless khi nào?

Như Doremon đã trình bày ở bài số 1, chỉ nên học Effortless English sau khi đã học xong Listening_Practice_Through_Dictation, vì:

- Bài nào của Effortless English cũng dài, nên các bạn sẽ ngán liền khi va vào nó, vì việc lặp đi lặp lại 1 bài dài hơn 8 trang pdf không phải ai cũng làm nổi. Doremon muốn các bạn làm quen với English trước đã, và Doremon đã giới thiệu **Listening_Practice_Through_Dictation**.

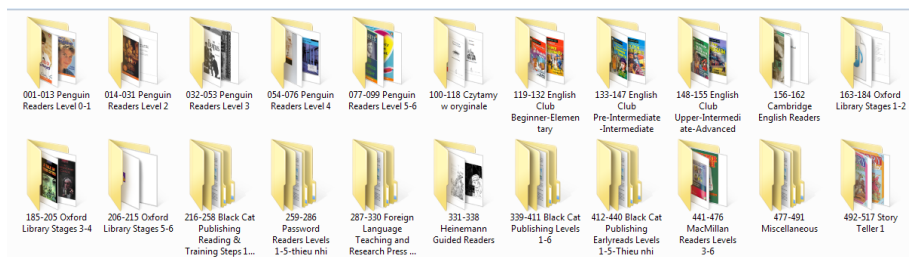

Lí do đã trình bày: bài này ngắn, 1 bài khoảng 1 phút 30'... nên việc lặp đi lặp lại cũng dễ dàng hơn nhiều. Sau khi học hết 4 cấp độ thì lúc này các bạn sẽ cảm thấy dễ dàng hơn với việc lặp đi lặp lại 1 bài dài 15 phút.

Sau khi học hết Listening_Practice_Through_Dictation thì các bạn đã có 1 lượng từ vựng để có thể hiểu dễ dàng MS mà không cần dùng tới từ điển (trừ những từ khó như đã nói), lúc này ta chỉ chú tâm vào **Distinction**

5. Các giáo trình tập đọc

Hiện nay có rất nhiều giáo trình tập đọc, nhưng trong khuôn khổ chương trình học mà Doremon thiết kế thì Doremon đề xuất giáo trình English Graded Readers Mega Collection-các bạn lên google tìm, tới hơn 30 GB

Đặc điểm của giáo trình này là: độ dài khoảng 30 trang/câu chuyện, trình độ thấp cho tới cao và có audio. Chỉ cần học hết Effortless English và “hốt hết” từ vựng của nó thì đọc mấy cái này vô tư và không cần dịch.

Lưu ý: chỉ nên nghe mấy giáo trình có audio trước, vì trong đó có cái có cái không.

6. Phim

Tác dụng ra sao thì các bạn đã biết, và nó còn có tác dụng đó là: Nếu lúc nản hay chán mà vẫn phải đun nước thì phim.

Hãy nhớ rằng sự phân biệt là kết quả của việc lặp đi lặp lại quá nhiều lần. Cho nên giai đoạn đầu các bạn cứ lặp đi lặp lại, sau đó bắt đầu chú ý vào cái câu, cái từ, xem thử chúng giống nhau và khác nhau ở chỗ nào. Distinction là giai đoạn cao nhất và cuối cùng, ai làm được điều này thì coi như là đã tới đích, nhưng nó là kết quả của việc **lặp đi lặp lại** quá nhiều lần.

Kết luận: Theo phương pháp mà Doremon giới thiệu thì các bạn sẽ không thấy chán, vì không phải học ngữ pháp, không làm bài test, không chọn đáp án A,B,C,D... Mà ta học Tiếng Anh đi vào đời sống, đọc sách tiếng anh có ý nghĩa với ta chứ không phải mấy bài "cùi bắp" trong giáo trình giảng dạy, chán thì coi phim vừa học vừa giải trí. Và trong này có 3 cột mốc:

1. Chỉ cần bạn chinh phục được Listening_Practice_Through_Dictation thì đã khoẻ, vì sao thì đọc lại. Ráng 6-12 tháng là hết.
2. Sau đó đến Effortless English, ráng phần đầu thì 6-12 tháng là hết. Sau khi hết cái này thì **bạn sẽ không còn học Tiếng Anh nữa**. Vì lúc này bạn đã đủ dùng nó vào cuộc sống, bạn đọc sách thiếu nhi mà Doremon giới thiệu để giải trí, xem phim để thư giãn và cải thiện Tiếng Anh...
3. Đọc 1 lượng sách thiếu nhi khổng lồ, sau đó tăng dần cấp độ.

PHẦN 4: CÁCH HỌC TIẾNG ANH THẦN KỲ PHẦN 1

**THE MORE YOU LEARN, THE MORE YOU REALIZE
WHAT YOU DON'T KNOW**

BẠN CÓ BIẾT CHÍNH XÁC NGUYÊN NHÂN NÀO DẪN ĐẾN THẤT BẠI TRONG VIỆC HỌC TIẾNG ANH ?

Có người cho rằng do mình không đủ điều kiện để đi nước ngoài, hay do mình không được học với người bản xứ, hoặc cũng có thể mình vào trung tâm dạy dở... Nếu các bạn quan niệm như thế này thì các bạn đã hoàn toàn sai lầm.

Nếu có thời gian các bạn hãy lên forum của Effortless English-có 2 loại forum: một là dành cho mọi người và hai là loại forum đặc biệt chỉ ai đóng tiền và có đam mê thì mới được vào sinh hoạt, và đây là forum mà AJ Hoge làm việc.

Hoặc các bạn có thể sang các forum khác ở nước ngoài, bất cứ nơi nào có bàn về English, thì các bạn sẽ phát hiện ra 1 điều rằng: có rất nhiều người gặp khó khăn trong tiếng Anh, **mặc dù họ đang sống tại Anh, Mỹ...**

Có rất nhiều học trò của AJ Hoge hiện đang làm việc tại Mỹ và muốn cải thiện tiếng Anh của mình. Trước khi đến với AJ Hoge thì họ cũng đã trải qua 1, 2 năm học tập với người bản xứ-học ngay tại Mỹ, vừa học vừa đi làm... thế nhưng kết quả thì sao?

Sau 2 năm học thì họ phát điên lên, vì họ vẫn không thể nào giao tiếp được với người bản xứ, ngoài nói những câu đơn giản, thế là họ đón máy bay để lên San Francisco-nơi AJ Hoge làm việc (không biết nhớ đúng không).

Vậy các bạn nhận ra được điều gì? Đó là dù các bạn có học với người bản xứ, có sống ngay tại Mỹ mà học không đúng cách thì mọi thứ vẫn vậy.

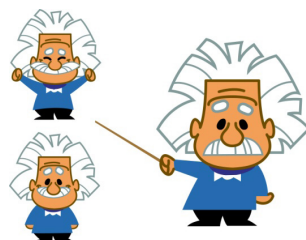
Thế lí do cụ thể là gì? Doremon sẽ trả lời cho các bạn.

Tri thức mà chúng ta thu nhận được thì gồm 2 loại: **Tri thức thông thường (hay tri thức kinh nghiệm)** và **Tri thức khoa học**:

– Tri thức kinh nghiệm là loại tri thức được hình thành qua quá trình làm việc của con người, nhờ “cày cuốc” tích lũy mà có được, loại tri thức này mang tính chất cá nhân và không có điều gì đảm bảo rằng nó đúng.

– Tri thức khoa học là loại tri thức được hình thành do các thí nghiệm khoa học, các kết luận đã được chứng minh là chính xác.

Trong tri thức khoa học thì lại gồm nhiều loại, như đối với các bộ môn khoa học chính xác như lí, hoá thì nó đảm bảo đúng 100% (theo tính toán lí thuyết), như Định luật vạn vật hấp dẫn của Newton, quả táo chỉ có thể rụng từ trên cây rơi xuống đất mà không thể nào bay lên trời được, cho dù cây táo này có trồng ở vị trí địa lí nào trên Trái Đất. Còn loại tri thức khoa học đối với các bộ môn như Tâm lí học, Xã hội học, thì chỉ cần trong 100 người, nó đúng được 90 người thì đã là tri thức khoa học...

Ví dụ một người nông dân, nếu chỉ dựa vào tri thức kinh nghiệm thì kết quả gì sẽ ra sao? Cụ thể để tìm ra loại cây thích hợp trồng trên mảnh đất A, thì ông ta phải dùng kinh nghiệm, có nghĩa là thử hết loại cây này đến loại cây khác cho đến khi nó đúng thì thôi, nếu may mắn thì trong lần lựa chọn đầu tiên ông ta đã tìm được, còn không thì có khi trồng đến cái cây 100 mới tìm ra kết quả.

Trái ngược lại nếu ông ta chịu dùng tri thức khoa học thì mọi việc sẽ khác. Ông ta có thể tìm đến nhà sinh vật học, nhờ họ giúp đỡ bằng cách cho ông ta biết: loại cây nào thì sinh tồn được trên mảnh đất A, với nhiệt độ là B, phân bón là C...

Tương tự cho việc học Tiếng anh, dù các bạn có lên trời và học với mức tiền cũng ở trên trời, nhưng nếu các bạn học theo phương pháp do các “kinh nghiệm” của những người đi trước tích lũy lại được, thì bạn có thể thành công hoặc không, có thể thành công nhanh hay chậm, điều này hoàn toàn may rủi giống như ví dụ về người nông dân trồng cây.

Trái ngược lại nếu bạn học tập theo phương pháp do các tri thức khoa học mang lại thì xác suất để bạn thành công sẽ gần như là 100%, các trường hợp cá biệt như không có khả năng học tập... thì không tính.

Doremon nói lên điều này chỉ để các bạn thấy được rằng: **chỉ có Doremon là đủ sức để đưa các bạn đến thành công trong việc học Tiếng Anh, vì phương pháp mà Doremon đưa ra được xây dựng dựa trên các cơ sở khoa học.** Còn cơ sở nào thì Doremon sẽ nhắc lại sau.

Nhưng trước hết Doremon cũng xin nói thẳng, người viết bài này không có lí do gì để tuyên bố cho to, cho lớn về phương pháp vì sau khi các bạn thành công Doremon cũng không nhận lại được một đồng nào, cũng như Doremon không hề có ý định tuyên truyền hay quảng cáo làm lợi cho bất kì ai. Thế lí do tại vì sao?

Doremon viết những điều này không phải dành cho tất cả mọi người, mà chỉ dành riêng cho những người có ước mơ, những người muốn thoát khỏi cuộc đời nghèo khổ của mình.

Chúng ta cũng đều là con người với nhau, ai cũng muốn nỗ lực nỗ lực với đời, muốn có nhà có cửa. Thế nhưng có những con người vì điều kiện gia đình cũng như hoàn cảnh, mà họ không có tiền để lên trung tâm, hay học với giáo viên bản xứ, họ phải tiết kiệm từng đồng, từng xu mới đủ tiền học... và sau khi đủ tiền học thì học xong lại chẳng thu được gì.

Nếu bạn đọc là người kể trên thì cuốn sách này dành riêng cho bạn, các bạn không cần đóng 1 đồng 1 xu nào, mà vẫn đảm bảo được học 1 cách khoa học nhất.

Doremon xin nhắc lại các cơ sở khoa học dùng để xây dựng nên phương pháp này:

Cách Học Tiếng Anh Thần Kỳ - nó là sự phát triển và hoàn thiện phương pháp Effortless English, do AJ Hoge chỉ là giáo viên Tiếng Anh, cũng như chỉ biết về Ngôn ngữ học, còn Phân Tâm học hay Triết học thì AJ Hoge hoàn toàn không biết gì.

1. Triết học Lão-Trang: thuận theo tự nhiên. Trẻ em học ngôn ngữ mẹ đẻ như thế nào thì ta học theo thế đó: nghe nói trước tiên và sau đó là đọc viết.

Đây là một điều mà không ai phủ nhận được, vì quá trình nghe nói trước, đọc viết sau, là quá trình mà bất cứ một đứa trẻ nói ngôn ngữ bản xứ đều trải qua, và không một ai bị thất bại nếu chịu học theo quá trình này.

Trái ngược lại nếu các bạn học theo phương pháp thông thường đang được giảng dạy là học ngữ pháp, làm bài tập... **có cơ sở nào để khẳng định rằng nó thành công?**

Điều này không 1 ai biết, giống như ông nông dân trồng cây, may rủi rơi vào ai đó. Cho nên trong 1 triệu người học theo cách ngữ pháp, bài tập thì có khoảng vài chục, hay vài người thành công là chuyện bình thường.

2. Các kết luận của Ngôn ngữ học:

- Bạn chỉ có thể nhớ 1 từ khi nghe và thấy (hay viết) nó từ 30 lần trở lên và trong 1 hoàn cảnh hoàn toàn hiểu được.
- Thành công trong Tiếng Anh là kết quả của 80% các yếu tố như niềm tin, sự hưng phấn, sự kiên trì... 20% còn lại là cái lớp ta ngồi, giáo trình ta học.
- Việc giỏi ngữ pháp là kết quả của việc đọc sách nhiều.

3. Phân tâm học: Nếu bạn muốn dùng Tiếng Anh như 1 phản xạ tức là nói mà không cần suy nghĩ, viết mà không cần tìm từ... thì bạn phải nghe đi, nghe lại, đọc đi đọc lại... cùng 1 lượng thông tin để nó in xuống tiềm thức.

4. Triết học duy vật biện chứng: chuyển hoá lượng chất và phương pháp Kaizen Way. Càng lên cao thì sự tiến bộ càng chậm lại, và muốn tiến bộ nhanh nhất thì bạn phải học mà không bỏ ngày nào

Dựa vào các cơ sở khoa học đã được trình bày cụ thể trong phần trước, nên Doremon cung cấp cho các bạn những giáo trình như đã biết, và cách dùng nó như sau:

1. **Coi phim có sub** có tác dụng giúp các bạn tắt Tiếng Anh. Mặc dù không hiểu vẫn cứ kệ, vì đây là giai đoạn giúp các bạn làm quen dần với tiếng anh, để não bộ thích nghi được với các tần số âm thanh của tiếng anh... cho nên đừng đòi hỏi tại sao ta nghe mà không hiểu vậy nghe để làm gì?

Hãy nhớ là phải có sub, vì có nhiều bạn đòi xem không sub, hãy ghi nhớ đây là giai đoạn đầu cho nên phải có sub để mỗi lần ta nghe diễn viên nói câu gì thì mắt ta nhìn thấy cái câu đó, làm cho các bạn nhận biết các từ đó dễ dàng, và lần sau khi nghe lại câu đó thì trong bộ óc của ta lại hiện cái câu đó.

Coi phim còn có tác dụng giúp các bạn thấm được tiếng anh bằng cảm xúc, tức là có những từ ngữ liên quan đến cảm xúc thì nhờ diễn viên mà ta thu nhận được, ví dụ những từ ngữ thô tục hay chửi rủa thì nhờ họ gào to chửi nhau trong phim mà ta có cảm xúc cái từ, cái câu chửi...

2. **Luyện 3 cái phát âm.**

3. **Học 160 bài Listening_Practice_Through_Dictation.** Đây là bài học chính cho các bạn, có nghĩa là tiến bộ hay không là nhờ cái này. Nếu ai chơi thể thao thì cũng biết, có những động tác chính và động tác bổ trợ.

Cái chính là cái này, còn cái coi phim là cái bổ trợ, và bổ trợ như thế nào thì đã trình bày. Cho nên những bạn lười học cái này mà chỉ chăm chú coi phim thì các bạn nên học theo cách khác, vì có coi phim cả đời đi nữa thì cũng không đạt được trình độ như Doremon đã nói. Và học cái này như thế nào?

Nghe đi nghe lại và vừa nghe vừa nhìn vào transcript. Tới đây có một câu hỏi rất hay: Cứ nghe đi nghe lại mà không biết nghĩa của cái câu, cái bài thì nghe làm gì? Nếu ai đó vừa nghe, vừa dừng lại để tra từ điển thì kết quả Doremon không dám đảm bảo. Còn Doremon sẽ nhắc lại cụ thể như sau:

Việc nghe đi nghe lại mà vẫn không hiểu cái bài (tức là không cần tra từ điển) có tác dụng cho các bạn tắt tiếng anh (giống như phim) hãy để Tiếng anh vào tai, và mắt tự nhiên.

Và nhiệm vụ mà các bạn phải làm cho được đó là: **phải biết được cái từ, cái câu, cái bài ta nghe nó phát âm như thế nào và nó được viết ra làm sao.**

Có nghĩa là các bạn chỉ cần làm được điều này: nghe được cái từ đó đọc như thế nào và biết hình dạng nó như thế nào (tức cái chữ đó viết ra làm sao), còn cái nghĩa thì không cần quan tâm.

Lí do: đừng làm cùn mòn phản xạ tự nhiên bằng cách đừng lại tra từ điển để hiểu, và nó có tác dụng giúp các bạn nhớ cái từ cái câu đó rất dai. Hãy cứ nghe đi nghe lại và nhìn vào transcript mặc dù không hiểu, sẽ có những câu nhờ các bạn nghe nhiều mà tự động bộ não nó hiểu (các bạn cứ yên tâm, rồi sẽ gặp các trường hợp thế này).

Vậy nếu nghe quá nhiều lần mà vẫn không hiểu nữa thì sao? Doremon lại phải trình bày cụ thể hơn nữa:

Trong quá trình nghe Listening_Practice_Through_Dictation thì các bạn phải ráng học phát âm. Khoảng 2 tháng kể từ lúc nghe Listening Practice Through Dictation thì các bạn đã học được phát âm quá nhiều từ, và lúc này tiến hành đọc lại những bài đã nghe, có nghĩa là:

Trong 2 tháng đầu (tùy vào thời gian của các bạn) thì các bạn chỉ học phát âm song song với nghe Listening Practice Through Dictation và xem phim.

Cái Listening_Practice thì gồm 160 bài, cứ mỗi bài nghe khoảng 100 lần (10 lần 1 ngày) sau đó chuyển lên cái khác, cứ như thế... Trong 2 tháng thì ráng nghe khoảng 40 bài thôi, cứ nghe đi nghe lại và nhìn vào transcrip (**tuyệt đối không tra từ điển**) và sau đó thì **bắt đầu đọc lại mấy cái bài vừa nghe**

Các bạn sẽ làm điều này dễ dàng vì: các bạn đã tập phát âm hơn 2 tháng và nghe mấy cái bài đó rất nhiều lần. Và lúc này lại tiếp tục tập phát âm + đọc lại mấy cái bài đã nghe nhiều lần + nghe thêm vài bài mới, cứ làm như thế cho tới hết 3 tháng (tới lúc này vẫn tuyệt đối chưa đụng tới từ điển).

Sau khi hết 3 tháng (tùy vào thời gian của mỗi người) thì lúc này viết lại mấy cái bài đã nghe đi nghe lại, đọc đi đọc lại, và **bây giờ chỗ nào không hiểu thì hãy tra từ điển.**

Nếu các bạn chịu theo lộ trình này, thì các bạn sẽ đạt được kết quả sau: giúp bộ óc thích nghi được với Tiếng Anh 1 cách tự nhiên và nó là nền tảng để sau này các bạn dùng nó như phản xạ, và đọc sách không cần dịch văn hiểu, giống như đọc sách Tiếng Việt, hơn nữa nó giúp các bạn nhớ từ rất là dai.

Nếu ai đó vì thấy không hiểu đã vội tra từ điển, thì các bạn có đảm bảo rằng sau 1 tháng không gặp cái từ đó, các bạn có còn nhớ được nó hay không?

Hãy xác định lại mục tiêu: nếu ai đó muốn dùng Tiếng Anh như Tiếng Việt thì mới nên học theo phương pháp này, vì nó rất đòi hỏi sự kiên trì. Đừng nên học theo kiểu hôm nay tôi học bài 1,2 thì biết được hết các từ vựng, hôm sau học xong bài 3,4... thì bắt đầu rơi rụng các từ ở 1,2.. Và chỉ cần 1 tháng tôi không gặp lại nó là quên sạch. Hãy đi chậm nhưng mà chắc, học được 1.000 từ thì nó phải tồn tại 1.000, học 10.000 thì phải vận dụng và nhớ hết 10.000 từ.

Tóm tắt lại cách học Listening_Practice_Through_Dictation:

Bước 1: Nghe đi nghe lại mà vẫn không được tra từ điển.

Bước 2: Đọc đi đọc lại mà vẫn không được tra từ điển.

Bước 3: Viết lại và tra từ điển để hiểu nghĩa

Bước 4: Học thuộc lòng, có nghĩa là đọc lại bài văn đó mà không cần nhìn vào transcript và biết được nghĩa của cái câu mà ta đọc.

4. Cách học tương tự cho Effortless English của AJ Hoge nhưng không cần phải học thuộc vì các bài đó quá dài.

*****Tóm tắt lại 1 lần nữa các tác dụng của những tài liệu mà Doremon đã cung cấp**

1. Xem phim có tác dụng là tắm Tiếng Anh và thấm Tiếng Anh nhờ các cảm xúc được truyền đạt bởi các diễn viên.
2. Học phát âm để phát âm đúng được từ đơn, các câu ngắn gồm 2, 3 từ...
3. Học Listening_Practice_Through_Dictation để làm quen với repetition, để có được 1 lượng từ vựng căn bản, để đọc được các đoạn văn ngắn, học thuộc các đoạn văn ngắn.
4. Học Power English Now của EJ Hoge và các bạn nhớ chú ý điểm này: hãy học cho thật kỹ và thật sâu cái MiniStory và POV trong Power English Now, vì đây là nơi AJ Hoge đã thiết kế để các bạn học ngữ pháp 1 cách tự nhiên mà không cần đến cuốn sách ngữ pháp nào.

Cái Listening_Practice_Through_Dictation chỉ là để các bạn làm quen với Tiếng Anh thôi, còn MiniStory và POV trong Power English Now sẽ cung cấp cho các bạn cái khung ngữ pháp trong Tiếng Anh.

5. Đọc 1 đồng sách thiếu nhi, khoảng hơn 300 cuốn chứ không ít đâu, hãy nhớ là chọn cái cuốn nào có audio (trong cái đồng đó có cái không có audio), với mục đích là khi nghe audio và nhìn vào sách thì các bạn không có thời gian để dịch (và nhớ đừng có dừng lại để tra từ điển)

Và nó còn giúp cho các bạn thấm được các cảm xúc trong Tiếng Anh, như những cuốn liên quan đến chuyện kinh dị, thì khi đến mấy cái từ liên quan đến máu me.. thì giọng đọc audio sẽ run rẩy... mấy cuốn biển thì các bạn sẽ được nghe âm thanh của biển...

Mỗi cuốn sách đó các bạn nên nghe đi nghe lại 2 lần

Và tác dụng của việc đọc sách thiếu nhi là giúp các bạn làm quen dần với những câu chuyện có ý nghĩa thực sự, thay vì các bài văn ngắn... Và giúp tăng thêm khả năng thấm Tiếng Anh.

Các bạn nên nhớ việc đọc sách không hề có tác dụng là tăng từ vựng (theo cái nghĩa là nhớ dai luôn), cho nên nếu trong quá trình đọc sách, có những từ các bạn gặp đi gặp lại nhiều lần và muốn tra từ điển để hiểu thì cứ làm, nhưng sau khi đọc xong vài ngày mà quên mất cái từ đó thì cũng bình thường, vì mục đích của nó không phải giúp các bạn tăng thêm từ vựng theo cách học của phương pháp này.

Vậy từ vựng (theo nghĩa là nhớ dai luôn) ở đâu ra?

Ở cái Listening Practice Through Dictation và Power English Now, vì 2 cái này cái bạn đã nghe đi nghe lại, đọc đi đọc lại... quá nhiều lần, hoàn toàn khác với đọc sách, chỉ nghe 1 lần, vì nó quá dài, ai muốn đọc sách nhiều lần thì càng tốt.

Tóm Tắt:

Thời gian để học hết chương trình trên: khoảng 1.5- 2 năm (tùy theo khả năng của mỗi người).

Sau khi học xong tất cả những cái này các bạn sẽ đạt đến trình độ sau:

- Có 1 lượng từ vựng không quên được (là từ vựng của Listening Practice Through Dictation và Power English Now) kèm theo các từ vựng có được do xem phim, đọc sách, nhưng các từ này chỉ mang tính chất cười ngửa xem hoa thôi, tức là không gặp lại nó khoảng 1 tháng là có thể quên tuốt
- Đọc sách cơ bản không cần dịch vô tư, thậm chí đọc sách cấp cao cũng khá dễ dàng, nghe người bản xứ nói chuyện cũng khá dễ dàng (cái quan trọng là do từ vựng mà họ dùng), đọc các bài tiếng anh gần như người bản xứ nếu chịu học theo đúng thứ tự đó là ngày nào cũng tập phát âm từ đơn, sau đó đọc lại bài văn và nhớ là đọc phải càng to càng tốt, thậm chí là gào.

Cái hạn chế sau khi học xong hết chương trình trên: chỉ có thể tự nói mà không cần suy nghĩ (phản xạ) được những câu cơ bản, viết được các bài văn cơ bản, các câu thông thường, hiểu được cái bài nhưng vẫn còn mơ hồ.

Vì các hạn chế nêu trên cho nên phương pháp này sẽ còn tiếp phần 2. Phần 2 này sẽ cung cấp tài liệu và phương pháp để người học đạt đến cấp độ:

- Hiểu sâu, hiểu chính xác, và hiểu hết
- Viết hay, viết tốt và viết rõ ràng
- Nói theo phản xạ một cách vô tư mà không chỉ dừng lại ở những thứ cơ bản như phần một.
- Đọc sách Tiếng Anh cấp cao dễ dàng

Nếu ai đó có bảo, đã tốn 1.5-2 năm mà vẫn không đạt được kết quả như các trung tâm giới thiệu... Thì Doremon xin nói với các bạn rằng: **nhờ thì cũng phải có mức độ thôi.**

Những người đã qua Mỹ sống hơn 5 năm mà vẫn còn khó khăn với Tiếng Anh thì đừng nói chi là học ở Trung Tâm này thì chỉ cần 6 tháng đến 1 năm là dùng được như người bản xứ. Thậm chí là các giáo viên đứng lớp hơn 10 năm kinh nghiệm, các bạn hãy bảo họ tâm sự 1 cách thật lòng, rằng họ có đủ khả năng đọc mà hiểu hết những cuốn sách viết bằng tiếng anh ở dạng cấp cao chưa, có viết được bài văn nào ở dạng cấp cao chưa hay là chỉ viết được những thứ cơ bản.

PHẦN 5: HƯỚNG DẪN CHI TIẾT VỀ CÁCH HỌC

Phần này Doremon sẽ tóm tắt và hướng dẫn cụ thể từng bước một cách dùng tài liệu theo phương pháp Cách học tiếng anh thần kỳ.

Trước hết Doremon nhắc lại: **CÁCH HỌC TIẾNG ANH THẦN KỲ CÒN ĐẾN PHẦN HAI.**

***** Tóm tắt tài liệu dùng cho phần một**

MỘT: VỀ PHÁT ÂM

Gồm: Master Spoken English - Feeling Phonics, Pronunciation Workshop và Mastering the American Accent.

Trong đó Master Spoken English và Pronunciation Workshop là có video.

Cách học:

Các bạn chỉ cần làm như sau: nhìn vào video thầy giáo hướng dẫn đọc như thế nào thì các bạn đọc như thế đó. Có nghĩa là mấy cái video nói giới thiệu thì các bạn bỏ qua, chỉ học video nào mà thầy giáo dạy phát âm.

Sau khi học xong 2 bộ đó thì các bạn học tiếp tới bộ Mastering the American Accent. Đặc điểm của bộ này là nó không có video, nhưng nhiều từ. Có nghĩa là sau khi học xong 2 bộ kia các bạn sẽ biết cách uốn lưỡi, đọc âm gió... các từ đơn, để sau đó qua bộ Mastering the American Accent thì các bạn sẽ tiếp tục luyện đọc từ đơn và các câu căn bản.

Yêu cầu:

Ráng luyện cho nó dẻo cơ miệng để phát âm được tốt-nhìn vào video thầy giáo uốn lưỡi, đọc như thế nào thì các bạn đọc y như thế đó, và không có nhớ đâu là nguyên âm hay phụ âm hay âm nuốt...

Doremon nhắc lại là các bạn chỉ cần làm điều sau: **NHÌN VÀO VIDEO THẦY GIÁO ĐỌC NHƯ THẾ NÀO THÌ CÁC BẠN ĐỌC NHƯ THẾ ĐÓ.**

Mỗi bộ phát âm phải học ít nhất 3 lần.

Và học theo thứ tự sau:

- Master Spoken English: học xong lần 1 rồi đến lần 2 sau đó đến lần 3.
- Sau khi xong được bộ 1 thì nếu thích các bạn có thể qua bộ Pronunciation Workshop bộ này không quan trọng-lí do thì đọc lại.
- Sau khi xong 2 bộ đó thì lại tiếp tục học bộ Mastering the American Accent: cũng học 3 lần.

CÁC BẠN PHẢI HỌC ĐÚNG NHƯ DOREMON YÊU CẦU THÌ CÁC BẠN PHÁT ÂM MỚI GẦN GIỐNG NGƯỜI BẢN XỨ ĐƯỢC.

HAI: GIÁO TRÌNH LUYỆN NGHE

Listening_Practice_Through_Dictation.

Cách học: gồm 4 giai đoạn như đã biết. Doremon sẽ viết cụ thể hơn

Bước 1: Nghe đi nghe lại không được tra từ điển. Có nghĩa là các bạn chỉ cần nghe audio và nhìn vào pdf để biết được cái từ, cái câu đó nó đọc làm sao, viết như thế nào.

Cụ thể:

- LPTD1: mỗi bài nghe ít nhất 100 lần.
- LPTD2: mỗi bài nghe ít nhất 120 lần.
- LPTD3: mỗi bài nghe ít nhất 150 lần.
- LPTD4: mỗi bài nghe ít nhất 170 lần.

Càng về sau thì số lần nghe tăng lên do bài dài. Ai tẻ quá thì có thể nghe nhiều lần hơn để tiến bộ.

Về số bài nghe trong ngày tức là một ngày nghe mấy bài thì tùy vào thời gian của các bạn, nhưng phải đảm bảo là nên nghe 1 bài lặp đi lặp lại 5-10 lần/ngày, sau đó mới qua bài mới.

Bước 2: Đọc đi đọc lại cái bài sau khi đã nghe xong hơn 100 lần. Tức là chỉ khi nào các bạn nghe xong 40 bài của LPTD1 chẳng hạn, thì lúc này mới tiến hành đọc lại.

Cách đọc: Các bạn nghe audio đọc xong 1 câu nào đó thì nhấn pause để đọc lại câu đó và hãy nhớ là: **Cố gắng đọc giống như audio, có nghĩa là chỗ nào lên giọng, chỗ nào xuống giọng, chỗ nào kéo dài...**

Các bạn cứ đọc như thế cho đến khi hết bài. Và chỉ đọc vậy 1-2 lần thôi, mục đích là để các bạn bắt chước giọng đọc mẫu của audio.

Sau đó các bạn không có nghe audio đọc nữa mà tự nhìn vào file pdf để đọc.

Cụ thể:

- LPTD1: mỗi bài tự nhìn vào pdf và đọc ít nhất 15 lần/bài.
- LPTD2: mỗi bài tự nhìn vào pdf và đọc ít nhất 20 lần/bài.
- LPTD3: mỗi bài tự nhìn vào pdf và đọc ít nhất 25 lần/bài.
- LPTD4: mỗi bài tự nhìn vào pdf và đọc ít nhất 30 lần/bài.

Yêu cầu: phần đầu đọc làm sao cho nó giống với audio. Muốn làm được điều này thì các bạn phải học cho xong phát âm.

Có nghĩa là: **CÁC BẠN CHỈ NÊN BẮT ĐẦU GIAI ĐOẠN ĐỌC LPTD KHI NÀO ĐÃ HỌC XONG PHÁT ÂM, HOẶC HỌC PHÁT ÂM ÍT NHẤT 2 THÁNG TRỞ LÊN.**

Bước 3: Viết lại những bài đã nghe đi nghe lại và đọc đi đọc lại.

Bước 4: Học thuộc lòng.

Doremon gộp 2 bước viết lại + học thuộc cho nó dễ.

Cách viết lại các bài đã nghe: sau khi bạn đã đọc đi đọc lại thì lúc này viết lại cái bài đó như là bạn chép phạt. Có nghĩa là nhìn vào pdf và đọc rồi chép-giống như bạn chép bài bằng Tiếng Việt.

Doremon lấy ví dụ như bạn chép đoạn văn này:

B : Mom, can I get a puppy?

W: No, Billy. Taking care of a pet is a big responsibility.

B : I promise to take good care of him, and you won't have to remind me to do things for him.

W: A dog isn't a toy that you play with for awhile. He will be part of our life for the next 10 or 20 years. He is a living creature.

Cách chép hiệu quả như sau:

1. Đọc câu đầu tiên thành tiếng "Mom, can I get a puppy?" - bạn sẽ đọc được do bạn tập đọc rồi.
2. Chép lại câu đó lên giấy. Từ nào không hiểu thì tra từ điển từ đó và chép nó nhiều hơn, khoảng 20 lần.
3. Cứ làm như thế cho đến khi chép hết bài.

Yêu cầu:

Đây là giai đoạn để các bạn hiểu nghĩa của bài nếu như giai đoạn nghe và đọc các bạn chưa hiểu, **cho nên các bạn có thể dịch sang tiếng việt nếu muốn.**

VD câu: Mom, can I get a puppy?

Theo phương pháp thì Doremon đã nói là học mà không được dịch, nhưng giai đoạn viết nếu như câu đó các bạn không cần dịch vẫn hình dung ra được ý nghĩa của nó thì tốt, còn nếu không thì các bạn cứ dịch qua Tiếng Việt là: Mẹ, con có thể có một con cún con được không?

Sau khi các bạn dịch lần 1 như thế thì qua lần hai sau khi các bạn đọc câu: Mom, can I get a puppy? Thì các bạn sẽ phần nào hình dung ra nghĩa của nó trong đầu mà không cần dịch nữa.

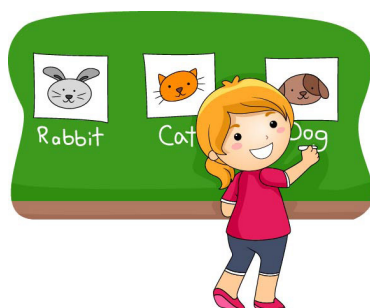
Cụ thể:

- LPTD1: mỗi bài các bạn chép ít nhất 5 lần sau đó học thuộc luôn.
- LPTD2: mỗi bài các bạn chép ít nhất 7 lần sau đó học thuộc luôn.
- LPTD3: mỗi bài các bạn chép ít nhất 8 lần sau đó học thuộc luôn.
- LPTD4: mỗi bài các bạn chép ít nhất 10 lần sau đó học thuộc luôn.

Yêu cầu của việc học thuộc: Chỉ cần bài văn nào mà các bạn có thể tự đọc thuộc lòng mà không nhìn pdf là đạt yêu cầu, sau khi học xong vậy thì quên bài đó luôn đi.

Doremon lấy thước đo của học trò do Doremon dạy trực tiếp để các bạn làm tiêu chuẩn: **KHI NÀO CÁC BẠN CÓ THỂ ĐỌC THUỘC LÒNG BÀI LPTD MÀ HIỂU 80% KHÔNG CẦN DỊCH TRỞ LÊN THÌ KHI ĐÓ MỚI ĐẠT YÊU CẦU.**

Còn những bạn nào hiểu kém hơn thì các bạn phải tăng số lần chép lên-các bạn chép càng nhiều chừng nào thì việc hiểu không cần dịch nó càng tăng lên đến chừng đó.

BA: GIÁO TRÌNH EE CỦA AJ HOGE

Cách học cũng tương tự nhưng nó chỉ gồm có 3 bước là:

- Nghe đi nghe lại: mỗi bài của EE các bạn chỉ cần nghe 30-40 lần là đủ.
- Đọc đi đọc lại: mỗi bài đọc từ 15 lần trở lên.
- Chép lại: mỗi bài chép lại 3 lần.

Tương tự cho LPTD thì Doremon yêu cầu như sau: **KHI NÀO CÁC BẠN CÓ THỂ HIỂU KHÔNG CẦN DỊCH MAIN TEXT CỦA EE HƠN 90% TRỞ LÊN THÌ MỚI ĐẠT YÊU CẦU.**

BỐN: NGHE+ ĐỌC TRUYỆN THIẾU NHI.

Nó là bộ truyện English Graded Readers Mega Collection.

Khi nào các bạn hoàn thành cả LPTD với EE như yêu cầu thì các bạn có thể nghe truyện và đọc truyện hiểu từ 80% trở lên.

NĂM: XEM PHIM.

Gồm các phim đã giới thiệu mà phim chính là Friends.

Khi nào học gần xong phần 1 thì các bạn xem phim có sub tậ gì phải đạt 70% trở lên. Sau đó chuyển sang không sub tậ gì phải 60% trở lên.

PHẦN 6: LỊCH HỌC CƠ BẢN CHO NGƯỜI MỚI BẮT ĐẦU

COMING TOGETHER IS A BEGINNING, KEEPING TOGETHER IS PROGRESS, WORKING TOGETHER IS SUCCESS

Doremon thiết kế cho các bạn một lịch học cơ bản, nhưng các bạn phải hiểu rằng lịch học này chỉ là thiết kế dựa trên cái chung, còn tùy thuộc vào bản thân các bạn thì các bạn phải tự biết cách xếp lịch cho mình.

Như những học trò học trực tiếp với Doremon chẳng hạn, mỗi người thì có khả năng khác nhau, thời gian học khác nhau, trình độ khác nhau... cho nên Doremon phải xếp cho mỗi bạn lịch học khác nhau.

Tương tự cho các bạn, các bạn sau khi đọc xong toàn bộ cuốn sách thì các bạn phải biết được trình độ mình đang ở đâu, mình học được mấy giờ... mà tự xếp lịch học cho mình.

Đương nhiên việc các bạn tự xếp lịch học cho riêng mình nó sẽ không chính xác bằng Doremon xếp cho các bạn, cho nên việc các bạn tự học thì các bạn phải chấp nhận là tiến bộ lâu hơn và không chất lượng bằng học trò học trực tiếp với Doremon.

Học trò của Doremon học với 6h/ngày và đều đặn như thế thì sẽ kết thúc cả phần một và phần hai của Cách học tiếng anh thần kỳ trong 3 năm. Còn các bạn tự học cũng 6h/ngày thì có khi mất 4 năm.

LỊCH HỌC CƠ BẢN CHO NGƯỜI BẮT ĐẦU VỚI THỜI GIAN 4H/NGÀY.

Nếu ai đó có hỏi: Tôi có thể học 6h, hoặc 8h, hoặc 10h... thì nên học thế nào?

Câu trả lời: Các bạn nên tự xếp lại lịch chứ không nên dựa vào lịch 4h/ngày. Bởi vì nếu các bạn biết cách cân bằng thời gian học của mình thì nó sẽ tiến bộ rất nhanh.

VD: Nếu ai đó học 8h/ngày thì Doremon xếp lịch cho các bạn như sau: với điều kiện là các bạn chưa biết gì.

- Học phát âm 4h/ngày-chia làm 2 lần là sáng và tối, mỗi lần 2h.
- Nghe LPTD 3h/ngày-cũng chia làm 2 lần.
- Xem phim có sub 1h/ngày.

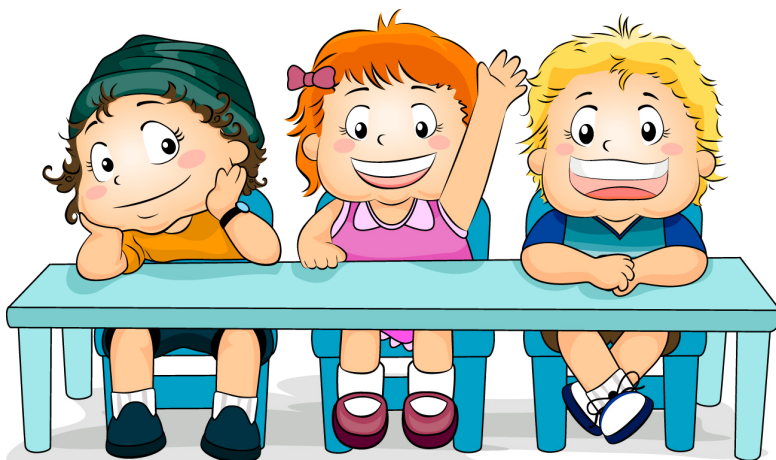
Có nghĩa là khi các bạn chưa biết gì thì các bạn ưu tiên cho việc phát âm với nghe.

Còn nếu ai đó học 8h mà trình độ tốt thì lại có lịch khác.

Khi nào các bạn học xong phát âm hoặc nghe xong LPTD1 mà vẫn học được 8h thì lại có lịch khác nữa. Có nghĩa là lịch học của các bạn nó phải hay đổi liên tục phụ thuộc vào trình độ và thời gian.

Cho nên học trò học trực tiếp với Doremon học tiến bộ nhanh hơn các bạn tự học là do nguyên nhân sau:

- Doremon xếp lịch cho họ.
- Sau một tháng học thì họ lại báo cáo kết quả để Doremon biết được họ học tới đâu, tiến bộ thế nào, sau đó xếp lịch cho tháng tới.
- Cứ như vậy sau khoảng 1 năm thì họ có thể tự xếp lịch tốt nhất cho mình.

VD: Một bài báo cáo tình hình học tập của học trò Doremon-bạn này mới học được 5 tháng và trình độ từ số 0, với thời gian học là 5-6h/ngày.

“Quốc ơi! Mình xin báo tình hình học tập và lịch học tháng tới như sau:

*** Tình hình học tập hiện tại:**

Nghe:

- Đến unit 15 LPTD 4: khả năng hiểu không cần dịch 80%

Học phát âm:

- Hoàn thành bộ phát âm MSE 3 lần và MAA 4 lần

Đọc lại LPTD:

- Đến Unit 35 của LPTD3, mỗi bài 10 lần hoặc hơn

Chép và học thuộc LPTD:

- Đến Unit 4 – LPTD3

Xem phim Friends:

- Xem đến SS6 có sub lần 1, khả năng hiểu khoảng 40%

*** Lịch học cho tháng 9: học 6h/ ngày**

- Nghe LPTD – 2h: mục tiêu là hoàn thành nghe LPTD4 trong tháng 9
- Đọc lại LPTD – 1h: mục tiêu là đọc 3 bài trong 3 ngày, mỗi bài 15 lần
- Chép và học thuộc LPTD- 2h: mục tiêu là viết và học thuộc 3 bài trong 2 ngày
- Xem phim Friends 1h”

Doremon chỉnh lại lịch học cho bạn này như sau:

“Bạn chỉnh lại lịch nhé

- Nghe LPTD 1.5h
- Đọc lại LPTD 1.5h
- Chép và học thuộc LPTD 2h
- Xem phim 1h”

Hoặc một bài báo cáo của bạn học trò khác

“Em chào anh Quốc và tất cả các bạn.

Em xin được báo cáo tình hình học tập của tháng 8 và lịch học sắp tới trong tháng 9 của em như sau:

Tiến độ hiện tại

- Nghe lại Main Text: Tháng 7 em nghe lại 5 lần có nhìn vào tài liệu nhưng sang tháng 8 em tập là nghe không nhìn vào tài liệu (mỗi bài 5 lần) thì em thấy hầu như mức độ hiểu đạt trên 90%. Cái này em nghĩ em nghĩ không phụ thuộc vào nhìn hay không nhìn mà là vì em nghe cái này thấy rất hay, có cảm giác em nhớ luôn giọng

điều họ nói từng câu trong đó thế nào. Nên em thấy khi em học MainText em thấm cảm xúc rất nhiều.

- Đọc hết Vocab- mỗi bài 8 lần- giống khoảng 75%
- Viết đến bài 20 của Vocab mỗi bài 2 lần
- Nghe đến phần của 231-258 Black Cat Publishing Reading & Training Steps 1-6 mức độ hiểu trên 80%. Đây là bài những bài em thấy mức độ hiểu của em bị giảm xuống vì có nhiều từ mới em không biết.
- Xem MasterChef.US Season 5. Đầu tiên là em xem có phụ đề, lần đầu em thấy chỉ nghe được 60-70%, có nhiều từ mới về ẩm thực em không biết. Sau khi nghe lần 2 của cả Season 5 không Sub thì mức độ hiểu lại tốt hơn trung bình khoảng 70%. Em nghĩ các từ mới về ẩm thực nhưng có hình ảnh cứ lặp đi lại nên cũng hiểu.

Lịch học tháng 9/2014

- Nghe truyện thiếu nhi (khoảng 20 tập) từ 259-280 259-286 Password Readers Levels 1-5
- Đọc lại MainText, mỗi bài thêm 2 lần
- Viết tiếp 10 bài Vocab cuối cùng (từ bài 21 đến bài 30 của Vocab)

Lịch học trong ngày

Mỗi ngày em có thể học tiếng anh từ 6 tiếng (Thực ra các ngày trong tuần em – từ thứ 2 đến thứ 6 em chỉ học được 5 tiếng, còn 2 ngày cuối tuần em duy trì học tiếng 9 tiếng) như vậy em sẽ sắp xếp như sau:

Nghe tiếp truyện thiếu nhi 2h

Đọc 1 h

Viết 2h

Xem phim 40phút: 1 tập MasterChefUS Season 5 không Sub.

Mong anh Quốc góp ý về lịch học của em. Em cảm ơn anh!"

Doremon xếp lại như sau:

“Em học vậy là tốt. Lịch học em chỉnh lại nhé

- Nghe thiếu nhi 2h
- Đọc 1.5h
- Viết 1.5h
- Còn lại xem phim

Qua tháng 10 là em bắt đầu đọc truyện thiếu nhi với học giáo trình tăng từ vựng của phần 2

Cố gắng lên”

*** LỊCH HỌC 4H/NGÀY

- Dùng cho cách học tiếng anh thần kỳ phần 1
- Thời gian: 2 năm là hoàn thành.
- Xem phim có sub đều đặn, ngày nào cũng xem-cái này Doremon không viết trong lịch học nhưng các bạn phải nhớ.

Hai tháng đầu tiên (1-2)

- Phần đầu hoàn thành 3 bộ phát âm
- Nghe xong LPD1, mỗi bài ít nhất 100 lần
- Nếu dư thời gian thì có thể nghe tiếp LPTD2

Ba tháng tiếp theo (3-5)

- Học lại phát âm nếu như học chưa xong hoặc phát âm chưa tốt
- Bắt đầu đọc lại + chép lại + học thuộc LPTD1: lúc này hoàn thành xong LPTD1
- Nghe xong LPTD2 + bắt đầu đọc lại + chép lại + học thuộc LPTD2
- Nghe xong LPTD3

Ba tháng tiếp theo (6-8)

- Đảm bảo hoàn thành tốt 3 bộ phát âm
- Đã hoàn thành xong LPTD1
- Nếu chưa hoàn thành LPTD2 thì tiếp tục
- Tiến hành đọc lại + chép lại + học thuộc LPTD3
- Nghe LPTD4

Ba tháng tiếp theo (9-12)

- Đã hoàn thành xong LPTD2
- Nếu chưa hoàn thành LPTD3 thì tiếp tục
- Tiến hành đọc lại + chép lại + học thuộc LPTD4

Như vậy sau 12 tháng đầu thì các bạn phải đảm bảo

- Hoàn thành xong 3 bộ phát âm
- Hoàn thành xong LPTD
- Xem phim liên tục 1 năm

Yêu cầu:

- Phải phát âm cho đúng và tốt
- Phải hiểu không cần dịch LPTD từ 80% trở lên
- Xem phim có sub phải hiểu ít nhất 40-50% trở lên

Nếu sau 1 năm các bạn không đạt được yêu cầu trên thì phần đầu dành ra 1-2 tháng ôn lại cho nó đạt yêu cầu

Sau khi hoàn thành tốt yêu cầu đó thì các bạn qua tiếp học EE, cách học cũng tương tự, nhưng không học thuộc thôi vì các bài nó quá dài

Yêu cầu sau khi học xong EE (thời gian khoảng 9 tháng)

- Hiểu không cần dịch bài Main Text phải 90% trở lên
- Xem phim có sub phải đạt ít nhất 60-70% trở lên

Sau khi học xong EE thì các bạn lại tiến lên giai đoạn cuối cùng của phần 1 là nghe truyện thiếu nhi sau đó mới đọc truyện thiếu nhi

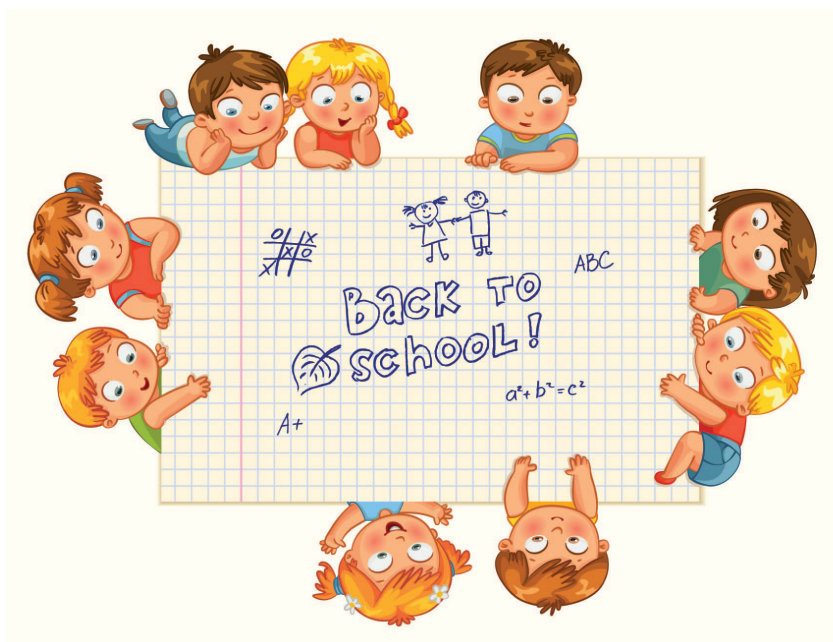
Yêu cầu sau khi nghe truyện thiếu nhi được 3 tháng

- Nếu các bạn học đúng như Doremon hướng dẫn thì có thể hiểu truyện thiếu nhi không cần dịch từ 80% trở lên
- Xem phim có sub hiểu từ 80% trở lên
- Sau đó bắt đầu chuyển qua xem không sub

NHỮNG BẠN NÀO HOÀN THÀNH TỐT PHẦN MỘT NHƯ THẾ THÌ SẼ BẮT ĐẦU ĐƯỢC HỌC PHẦN HAI CÁCH HỌC TIẾNG ANH THẦN KỲ

PHẦN 7: NHỮNG CÂU HỎI THƯỜNG GẶP

CONTINUOUS LEARNING IS THE MINIMUM REQUIREMENT FOR SUCCESS IN ANY FIELD

Câu hỏi 1

Bạn có thể chia sẻ phương pháp luyện phát âm được không, một âm nên học bao lâu?

Trả lời 1

Trong 3 cái luyện phát âm mà Doremon đã cung cấp, thì có 2 cái có video và như đã nói là học 2 cái này trước. Cách học là nhìn vào thầy giáo trong video phát âm như thế nào thì ta làm theo thế đó, và chú ý đặc điểm sau:

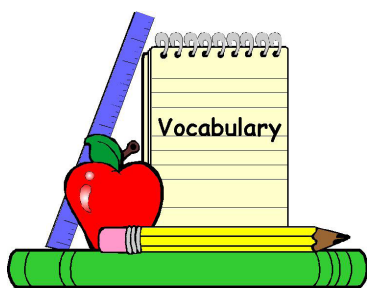
- Cách uốn lưỡi trong Tiếng Anh hoàn toàn khác với Tiếng Việt. Nếu ai đó có xem phim thì hãy so sánh, khi nói thì cái miệng của người Việt khác với người Anh, Mỹ. Cho nên để đạt được sự hoàn hảo thì hãy tập uốn lưỡi, trong video có chỉ.

VD: âm th là âm khó uốn lưỡi nhất như math, teeth, tooth... Nếu các bạn không uốn lưỡi đúng thì khi nói người Anh, Mỹ họ vẫn nghe được từ này, nhưng nó dở thôi... Còn muốn cho hay, muốn cho giống người bản xứ thì cái miệng khi nói từ đó như thế nào, vị trí lưỡi ra làm sao thì trong video có chỉ rất rõ.

- Chú ý các qui luật về đọc âm nối trong Tiếng Anh

Vd: who is he? đọc y chang là who is she? vì họ đọc từ is nối với he= i she. Còn làm sao phân biệt được thì lên cao mới biết.

Vd: I like her (tạm đọc ai lai kơ) vì họ đọc nối= I li ker (bỏ âm e và h).

Cho nên các bạn phải biết các qui tắc đọc các âm nối, vì ít khi nào người Anh, Mỹ đọc 1 câu giống như là từ đơn. Còn nối như thế nào thì trong mấy cái phát âm có chỉ.

Vd: I like them (đọc từng từ đơn là ai lai them), còn khi đọc nối lại thì có người đọc là ai lai kùm (I li kem).

Còn khi nào đọc nối, khi nào đọc đơn thì tùy vào mỗi người, ai thích sao đọc vậy.

- Một từ trong tiếng Anh có nhiều cách nói

VD: I will-có 3 cách đọc, our: có 3 cách đọc.

Còn đọc như thế nào thì học nhiều mới biết

- Câu hỏi nào thì đọc lên giọng, câu hỏi nào thì đọc bình thường...

Còn nhiều cái chú ý nữa, tất cả những điều này đều có nói hết trong 3 cái phát âm. Còn họ chỉ như thế nào thì người học phải tự tìm hiểu.

Lưu ý: Đây là 1 điều mà hầu hết các giáo viên không phải bản xứ đều đáng bị phê bình, câu nói này không phải của Doremon, mà là của các giáo viên bản xứ: họ yêu cầu học sinh quá cao-kết quả của việc học ngữ pháp là đây.

Có rất nhiều học trò của AJ Hoge luôn than phiền về việc phát âm cũng như ngữ pháp của mình. Mỗi lần nghe tới điều này thì AJ Hoge bảo chúng ta hãy gào to câu thần chú này: **THIS IS BULLSHIT.**

Chúng ta là con người chứ không phải là thánh, cho nên việc gặp phải sai lầm là hoàn toàn bình thường. Ngay cả bản thân AJ Hoge cũng thừa nhận, có nhiều từ ông ta nói

nhánh thì thế nào cũng bị vấp, viết sai chính tả hay ngữ pháp là hoàn toàn bình thường, đọc bài văn nào đó có hiểu sai thì cũng là bình thường.

Thế nhưng các giáo viên không phải bản xứ luôn phê bình học trò rằng phải đặt cái từ này đúng ở chỗ này, chỗ này là phải thêm s, chỗ này phải dịch như thế này- Không ai có được cảm giác tự tin cũng như ham học khi suốt ngày cứ bị nhồi nhét những thứ vớ vẩn như thế.

Bởi vậy trong quá trình học các bạn hãy chú ý: các bạn là người nhập môn, nên việc phát âm có không đúng, có dở, việc nghe mà không hiểu, việc viết sai ngữ pháp, việc hiểu không đúng bài văn... **là điều hoàn toàn bình thường**, không có gì mà phải nản lòng hay tự trách mình yếu, mình dở ở đây.

Cái mà các bạn phải làm được là: phương pháp Kaizen way-nước chảy đá mòn. Hôm nay tôi phát âm dở, tôi nghe không đúng, tôi hiểu bị sai... thì phấn đấu để rồi 2, 3... tháng sau mọi thứ sẽ tốt hơn 1 chút và cứ thế cho tới suốt đời.

Cho nên câu hỏi 1 âm đọc trong bao lâu thì tùy các bạn, muốn giỏi nhiều, muốn đọc cho giống người bản xứ thì tập nhiều, còn không thì vừa phải-điều này là tự do cá nhân không ai ép buộc.

Câu hỏi 2

Người Việt bị kẹt khi nói và khi phát âm ở 3 điểm sau:

1. Không xác định trọng âm cho nên nói hay đọc cứ bị đều đều, phẳng lý. Ví dụ, chữ incredible người VN mình đọc là "in cò rê đi bô" nhưng thật ra trọng âm nằm ở "cò rê" cho nên phải đọc là "in cò rê đi bô".

2. Không phát âm rõ âm đuôi cho nên người bản xứ không hiểu mình nói cái gì. Ví dụ: paint (sơn) và pain (đau). Người Việt thường lờ âm đuôi "t" và "n" kia cho nên dân bản xứ không biết mình "đau" hay mình "sơn".
3. Không phát âm rõ các âm "th" (this, that, then...), "qu" (require, request...), "pr" (price, prize....) ...v.v...

Cấu trúc lưỡi hay miệng là một chuyện nhưng luyện vẫn được. Những đứa bé sang Mỹ, Úc, Anh.... từ nhỏ mặc dù sinh ở VN và có cha mẹ là người Việt vẫn phát âm chuẩn 100%.

Trả lời 2

Những lo lắng trên hoàn toàn không có cơ sở nếu các bạn học theo phương pháp này. Doremon phải khẳng định điều này để bạn đọc hoàn toàn yên tâm, cũng như lạc quan trên con đường thành công của mình.

Các bạn hãy nhớ đến kết luận 80% là niềm tin, sự hưng phấn, sự kiên trì... cho nên nếu trình bày các khó khăn ra thì các bạn đã có phần nhụt chí.

Đương nhiên không phải muốn bác bỏ cái gì cũng được nếu nó không có cơ sở. Và đây là cơ sở để phủ nhận các khó khăn trong việc nói mà câu hỏi trên đưa ra:

1. Các bạn học 3 cái phát âm mà Doremon giới thiệu thì họ cũng có hướng dẫn rất cẩn thận và nhiệm vụ của các bạn là không cần biết trọng âm nó nằm như thế nào (vì phiên phức), cái mà các bạn cần làm là ráng đọc cho giống người bản xứ là được.

Đương nhiên chẳng người bản xứ nào đọc incredible là "in cò rê đi bô" cả. Doremon nhắc lại, các bạn phải đọc cho giống họ, có nghĩa là chỗ nào lên giọng,

chỗ nào xuống giọng, chỗ nào nhấn mạnh... từ nào, câu nào đọc rên rĩ, từ nào câu nào đọc buồn thảm... Thuận theo tự nhiên là như thế, chẳng cần nhớ những cái không đáng nhớ.

2.2. Có rất rất là nhiều từ mà người Mỹ khi đọc ở dạng đơn thì nó có rõ âm đuôi, còn khi đọc trong 1 câu thì hoàn toàn không có, cho nên các bạn sẽ phát hiện ra được, có nhiều từ họ đọc hoàn toàn như nhau.

Lúc này cái cách để các bạn phân biệt là dựa vào cái nghĩa, dựa vào các từ đi kèm với nó... và các bạn yên tâm, các bạn diễn tả thì người bản xứ họ sẽ hiểu, chẳng ai hiểu nhầm đâu mà lo, còn ta mà không muốn hiểu nhầm họ thì như đã nói.

VD: pain (đau) và paint (son)

I'm in pain (tôi bị đau)

I'm painting (tôi đang sơn, vẽ...)

Các bạn thấy 2 câu này đọc hoàn toàn khác nhau, bởi vì nó không đứng 1 mình, mà nó còn đi kèm với những từ mà chỉ có nó mới đi được.

Cao cấp hơn nữa là dựa vào ngữ cảnh, dựa vào cảm xúc người nói, dựa vào công việc họ đang làm.

Như đã nói tiếng Mỹ thì can (có thể) và can't (không thể) đều đọc là cen, có những người họ cố tình đọc để ta phân biệt được thì không nói làm gì. Cho nên muốn phân biệt thì phải dựa vào tình huống.

Vd: Ai đó nói I cen believe it (thì cái cen này là can't-Tôi không thể tin được), bởi vì chưa bao giờ mà Doremon gặp cái câu đó mà cen là can=có thể-cái này người bản xứ của Mỹ họ giải thích đấy nhé).

Hoặc dựa vào cảm xúc

A: *Can you do it?* (Câu hỏi này đọc lên giọng: cen you đừu ít? bạn có thể làm nó được không?)

B: *I cen*

Nếu B nói I cen mà kèm theo sự tự hào, tự tin... thì câu này là tôi có thể.

Ngược lại nếu B nói I cen mà mặt buồn thiu... thì câu này là tôi không thể.

Đây là 1 vài ví dụ để các bạn thấy. Có rất nhiều từ người Mỹ khi đọc trong 1 câu thì nó giống nhau, cho nên để phân biệt được thì phải dựa vào từ đi kèm, hoàn cảnh cụ thể... Mà để làm điều này thì các bạn cứ nghe nhiều, học nhiều thì tự nhiên nó phân biệt được thôi. Cho nên chẳng có gì mà phải khó khăn ở đây cả.

Còn trường hợp không phân biệt được, như can và can't, thì người bản xứ họ cũng giải thích, các bạn nhầm lẫn là chuyện bình thường vì họ cũng vậy, cho nên không hiểu thì cứ hỏi lại câu này:

What do you mean? Can or can not?

Lúc này họ mới nói rõ: đọc là cen not hay cen

3.3. Cái khó khăn số 3 như trình bày, thì Doremon có nói, các bạn luyện nhiều thì giỏi nhiều, còn không thì nó dở, nhưng yên tâm người bản xứ họ sẽ hiểu. Vì đã trình bày rồi, trong 1 câu thì còn có các từ đi kèm với nó, hoàn cảnh...

Câu hỏi 3

Sau khi em nghe xong mà chẳng nhớ gì trong đầu, vậy phương pháp có vấn đề hay không ?

Trả lời 3

Ai hỏi câu này là vẫn chưa hiểu được các bài viết, cụ thể là ở Nguyên lý chuyển hoá lượng chất.

Hãy nhìn vào những đứa bé mới ra đời, ngày nào nó cũng nghe cha mẹ, người thân của nó nói chuyện, nhưng nó có hiểu, có biết được chút gì không?

Phương pháp này cũng vậy, các bạn nghe xong mà chẳng động lại trong đầu chút gì là chuyện bình thường, nhưng cái mà các bạn có được là: bộ não sẽ thích nghi dần với các tần số âm thanh của Tiếng Anh.

Còn những cái bài mà các bạn nghe đi nghe lại, mặc dù không nhớ được gì, nhưng yên tâm nó vẫn nằm hết trong não chứ không mất đâu mà lo-cụ thể là nằm ở phần tiềm thức. Khi nào các bạn nghe, nói, viết đủ nhiều thì lúc đó ý thức mới đủ sức "mời" nó lên. Đọc lại bài Repetition and Distinction giùm.

Giống như 1 đứa trẻ, nó cứ nghe người ta nói, rồi khi thời gian trôi qua, đến 1 lúc nào đó thì "tự nhiên" nó bắt đầu bi bô nói được những thứ cơ bản, sau đó cứ lớn lên dần rồi nói được mấy thứ phức tạp.

Lấy ví dụ về bản thân mỗi người đọc bài này. Nếu ai chưa được học Triết học thì các bạn nghe người ta bàn về chủ đề này, các bạn có "biết và hiểu" được cái gì không? Muốn biết và hiểu thì cũng cần thời gian để thấm từ từ .

Nếu ai đó bảo rằng tại sao tôi học theo phương pháp này vài tuần thậm chí là vài tháng mà vẫn chưa tiến bộ thì hãy hỏi lại câu này: **Mình đã hiểu hết được nội dung chưa?** Và ở bài Repetition and Distinction có trả lời cho các bạn câu hỏi: vì sao tôi thất bại?

Câu hỏi 4

Anh có thể nói rõ hơn về điều này được không ạ:

“Nếu các bạn cố gắng dịch để hiểu sát nghĩa như ở Trường Học hay Trung Tâm, thì các bạn đã đi ngược lại phương pháp: hiểu Tiếng Anh bằng chính Tiếng Anh.”.

Vậy em phải hiểu theo cách nào? Em cảm ơn anh.

Trả lời 4

Giả sử các bạn đọc được đoạn văn bằng Tiếng Anh này:

Richard Bandler (1 trong những người sáng lập ra NLP) wrote: "... Looking back on what you've read so far, what I have presented here is a variety of ways of organizing your internal world so you have more control over what your brain does.

It's essential that you have more control over how you feel and so more control over what you do. If you change the way you think, it changes the way you feel, which changes the way you act...

Your brain runs all the time, and it's either going to run in the direction you want it to go or it's going to run all over the place. If you don't do things to control your thoughts and control what pictures you make, then you won't be feeling as good as you can be feeling. It's important to organize and manage your thoughts, your time...

The more you learn to put volume controls on your internal voices and to place pictures methodically, to choose what you're going to believe and what you're not going to believe, the more you're in charge of your own mental processes, the more you'll be in charge of your life....

This book is simply this: my suggestions to control yourself, in a good way, not so controlled you can't do what you want, but so you aim your life. If you aim your thoughts and you aim your feelings and you aim your conscious and your

unconscious desires in the same direction, **there's literally nothing that humans can't accomplish**"

Đoạn văn này có thể nói là đã bộc lộ tất cả những gì mà môn NLP-Neuro Linguistic Programming muốn làm.

Bây giờ để hiểu được đoạn văn này thì theo những gì các bạn học trên trường hay trung tâm:

1. Hiểu được nghĩa của từng từ.
2. Hiểu được cấu trúc của câu.
3. Dịch qua Tiếng Việt (đương nhiên ai dịch càng hay càng đúng thì việc hiểu sẽ càng chính xác dễ dàng).

Nhưng việc hiểu như vậy không phải là mục đích của phương pháp này

Riêng Doremon, Doremon hiểu đoạn văn này theo đúng những gì mà ngôn từ Tiếng Anh diễn đạt (đương nhiên trình độ Tiếng Anh càng cao thì việc hiểu sẽ càng sâu, càng đúng.... giống như Tiếng Việt).

Cho nên đối với các bạn nếu như các bạn không có được lượng từ vựng căn bản, hiểu các câu căn bản... **thì các bạn không thể nào hiểu được đoạn văn này ngoài cách dịch sang tiếng Việt**, nhưng Doremon như đã nói: không khuyên các bạn làm điều này. Có nghĩa là các bạn phải chấp nhận: **hoàn toàn không hiểu gì về đoạn văn này hoặc hiểu sai, hiểu mơ hồ...**

Cho nên lịch học Doremon đã xếp cho các bạn: từ thấp lên cao, từ căn bản đến phức tạp:

1. Đầu tiên luyện phát âm-để đọc đúng từ.
 2. Nghe Listening_Practice_Through_Dictation-toàn các bài ngắn và đơn giản, và việc học cái này cũng nhắc lại.
- Nghe đi nghe lại không được tra từ điển -mục tiêu là để biết được các từ, các bài... đọc như thế nào mà không cần quan tâm đến cái nghĩa và để thấm được phần nào cảm xúc của Tiếng Anh thông qua việc nghe.

- Đọc đi đọc lại không được tra từ điển-mục tiêu là để bắt chước người ta và thẩm phần nào cảm xúc của Tiếng Anh-tới lúc này các bạn vẫn có thể là không hiểu gì hoặc hiểu rất mơ hồ về cái bài.
- Viết lại những bài đã nghe đi nghe lại, đọc đi đọc lại và chỗ nào không hiểu thì hãy tra từ điển-mục tiêu là để các bạn hiểu được cái bài-có thể là mơ hồ hoặc rõ ràng, nhưng đảm bảo là phải hiểu, và hiểu sai hay hiểu đúng thì chưa cần quan tâm.
- Hoặc thuộc lòng cái bài đó-đọc lại mà không cần nhìn vào transcript và biết phần nào cái nghĩa của bài.

3. Xem phim có sub để thẩm được các cảm xúc trong Tiếng Anh...

Và sau khi học xong phần 1 thì các bạn đã đạt được trình độ như đã nêu.

Cho nên những ai học theo phương pháp này khá lâu các bạn sẽ gặp hiện tượng: xem phim hay nghe đoạn văn gì đó thì các bạn hiểu được phần nào hay ý chính... mà không cần dịch qua Tiếng Việt-những đứa trẻ bản xứ (nói Tiếng Anh...) thì giai đoạn đầu nó cũng như thế-nó hiểu được ý của người khác muốn nói nhưng ở mức độ mơ hồ.

Ví dụ nếu các bạn nói bằng Tiếng Việt cho 1 đứa bé Việt Nam khoảng 5-7 tuổi thì đưa nhiên các bạn phải nói chậm, rõ ràng, dùng các từ đơn giản dễ hiểu.

Quá trình học theo phương pháp này cũng tương tự: **Các bạn phải hiểu Tiếng Anh bằng chính Tiếng Anh** và quá trình tiến bộ của các bạn sẽ như thế này:

1. Biết được cái từ đó đọc thế nào và hoàn toàn không biết gì về cái nghĩa.
2. Đọc được cái từ đó như người bản xứ và cảm nhận dần cảm xúc của cái từ-có thể lúc này vẫn chưa hiểu được nghĩa.
3. Đọc được cái từ, cái bài, có được phần nào cảm xúc của nó và hiểu được cái từ, cái bài ở mức độ nào đó.
4. Hiểu mơ hồ, hiểu sai...
5. Hiểu rõ ràng hơn chút nữa, hiểu đúng hơn chút nữa...

..... Và cứ thế cho tới khi nào các bạn dùng được Tiếng Anh như tiếng mẹ đẻ (Tiếng Việt).

Doremon phải trình bày cụ thể để các bạn khỏi phải băn khoăn, vì rất có thể các bạn học theo phương pháp này được 6 tháng hay 1 năm nhưng các bạn vẫn không thể nào hiểu được chính xác nghĩa của 1 câu hay 1 đoạn văn nào đó.

Trong khi đó những người học theo phương pháp cũ họ hiểu được chỉ trong vòng 1 ngày lên trường hay Trung Tâm (vì nhờ dịch Tiếng Anh sang Tiếng Việt).

Ví dụ đoạn này:

“There is a science of getting rich, and it is an exact science, like algebra or arithmetic. There are certain laws which govern the process of acquiring riches, and once these laws are learned and obeyed by anyone, that person will get rich with mathematical certainty”

Doremon tạm dịch nó sang Tiếng Việt để các bạn hiểu bởi vì hồi giờ Doremon rất ghét việc dịch, và Doremon không dịch theo nguyên nghĩa của từng chữ đâu:

“Có 1 bộ môn khoa học về làm giàu và nó chính xác như là 1 môn khoa học, tương tự toán học... Có những qui luật chi phối quá trình làm giàu và một khi ai đó phát hiện ra và làm theo nó thì người đó sẽ đạt được sự giàu sang”.

Việc dịch như thế sẽ giúp cho 1 người không biết gì về Tiếng Anh có thể hiểu được những đoạn văn ở dạng cấp cao-nhưng Doremon vẫn nhắc lại: **đây không phải là mục đích của phương pháp.**

Vì tai hại của kiểu học đó thì không cần bàn cũng biết, cho nên Doremon có thể nói với các bạn rằng: hầu hết những người được thừa nhận là giỏi Tiếng Anh cũng như đang đứng lớp hay trung tâm đều có vấn đề trong việc dùng Tiếng Anh.

Cụ thể các bạn học Tiếng Anh để làm các gì: nếu chỉ để làm mấy bài test, lấy được cái bằng thì Doremon không có gì bàn cãi.

Còn phương pháp này cũng như Doremon không phải học Tiếng Anh để làm mấy cái thứ đó, vậy để làm thứ gì: tiếp thu tri thức nhân loại bằng Tiếng Anh-vì hầu như những tri thức cao cấp và có giá trị nhất đều bằng Tiếng Anh.

Cụ thể nếu các bạn học theo phương pháp cũ thì việc các bạn muốn nghe thời sự thế giới bằng Tiếng Anh hay nghe Anthony Robbins động viên tinh thần... thì Doremon đảm

bảo rằng các bạn không làm được điều này, vì những người này họ nói là cho dân bản xứ nghe chứ không phải họ cố tình nói để cho dân học Tiếng Anh nghe, cho nên các bạn phải đạt đến cấp độ bản xứ thì may ra-ai không tin thì dù các bạn có là giáo viên hay gì gì đó thì cứ thử download mấy audio của Anthony Robbins về nghe thử có hiểu cũng như nghe kịp tốc độ nói của ông ta hay không.

Đọc sách bằng Tiếng Anh-nếu các bạn đọc mà phải dịch qua Tiếng Việt thì 1 ngày các bạn đọc được mấy cuốn và các bạn sẽ rất nản bởi vì các bạn không cảm nhận được cái hay, cái đẹp của ngôn từ Tiếng Anh.

Không biết các cao thủ Tiếng Anh khác như thế nào, riêng Doremon nếu dư thời gian thì 1 ngày Doremon có thể đọc xong 1 cuốn bằng Tiếng Anh dày khoảng 300 trang. Còn giả sử người khác đọc 1 cuốn sách Tiếng Anh dày khoảng 300 trang trong bao lâu? Hay là chỉ đọc được mấy cái hội thoại cũng như tin tức khoảng vài dòng hay vài trang sau đó cho rằng mình giỏi Tiếng Anh.

Đương nhiên Doremon nêu ra như thế không phải để tự cho rằng mình là giỏi và hạ thấp người khác, bởi vì thông qua những gì Doremon đã viết thì các bạn cũng biết Doremon không phải là người có tính cách này. Cái mà Doremon muốn nhấn mạnh: chỉ có lên tới trình độ dùng Tiếng Anh như người bản xứ-hiểu Tiếng Anh bằng chính Tiếng Anh thì các bạn mới thực sự biết được giá trị của nó.

Câu hỏi 5

Anh Mon à, hiểu nghĩa từ ở đây là dịch sang Tiếng Việt để hiểu hay là hiểu bằng Tiếng Anh ạ?

Trả lời 5

Doremon viết rõ chỗ này, trong phương pháp của Doremon thì nó gồm 4 giai đoạn:

1. Nghe đi nghe lại không tra từ điển để làm quen với âm thanh và mặt chữ Tiếng Anh.
2. Đọc đi đọc lại không tra từ điển để luyện nói Tiếng Anh.
3. Viết lại và chỗ nào không hiểu thì tra từ điển **để dịch nó sang Tiếng Việt**. Có nghĩa là đây là công đoạn duy nhất mà các bạn dịch Tiếng Anh sang Tiếng Việt-dịch đúng hay sai thì chưa cần quan tâm. Giai đoạn này là cầu nối giữa 2 ngôn ngữ: Tiếng Anh và Tiếng Việt. Để đảm bảo các bạn phải hiểu được cái bài đó ở cấp độ cơ bản.
4. Học thuộc lòng-hoàn toàn không dịch qua Tiếng Việt, giống như các bạn học thuộc bài Tiếng Việt. Mục đích là để tăng khả năng hiểu Tiếng Anh mà không cần dịch.

Có nghĩa là các bạn cứ đi như thế thì theo thời gian khả năng hiểu Tiếng Anh mà không cần dịch nó cũng tăng theo. Đến 1 lúc nào đó khi các bạn thấy 1 từ mới Tiếng Anh **thì các bạn cũng phần nào hiểu được cái nghĩa của nó** nhờ những từ đi kèm hay hình ảnh mà không cần phải tra từ điển để dịch sang Tiếng Việt.

Để làm điều này thì cần phải có thời gian cho nên:

1. Đối với phần 1 thì các bạn còn dùng từ điển nhiều.
2. Sang phần 2 khi đã có được lượng từ vựng cơ bản thì lúc này các bạn sẽ ít dùng từ điển hơn.

Như những câu căn bản hay gặp: How are you? What the hell are you doing?-

Những câu như thế này các bạn có cần dịch để hiểu không?

1. Có, phải dịch nếu như các bạn ít gặp.
2. Không cần dịch nếu như các bạn đã dùng nhiều.

Tương tự cho nên mục đích của phần 1 là giúp các bạn học những câu căn bản nhiều lần đến 1 lúc nào đó thì các bạn không cần dịch nó mà vẫn hiểu. Nhờ những câu, từ căn bản đó mà các bạn có thể hiểu nghĩa của những từ mới mà không cần tra từ điển.

TRẢ LỜI THẮC MẮC CHUNG

Các bạn hỏi về việc tại sao phải nghe và nhìn vào transcript cùng 1 lúc trong khi nếu học theo tự nhiên thì đứa bé nó chỉ có nghe và nghe thôi, có nghĩa là nó nghe bằng tai.

Doremon trước hết nói cho các bạn cái này:

- Việc những phương pháp mà các bạn đề cập như nghe mà không nói trong 1 năm...
- Những nhân vật nói đến 6 hay 8 thứ tiếng mà các bạn giới thiệu...

Tất cả những thứ này Doremon đã biết trước khi viết, cho nên:

- Những phương pháp của họ là hay đối với những ai chưa biết về phương pháp này. -Việc “nở” thì nó cũng có giới hạn của nó. Việc 1 người nói được 6 thứ tiếng thì theo các bạn họ nói như thế nào? Như các bạn nói được vài câu Tiếng Anh, đọc được vài dòng... hay viết được vài câu cơ bản thì đó cũng được xem là các bạn nói được Tiếng Anh.
- Doremon cũng có tìm hiểu về vấn đề “một người nói 6 thứ tiếng”-nở thì cũng vừa thôi. Rất có thể bản thân họ không nở nhưng người khác thì nở giúp họ. Mỗi một thứ tiếng họ biết một chút thì cũng được xem là biết đến 6 thứ tiếng rồi. Nhưng việc biết như thế nó có giúp ích gì cho các bạn trong việc cải thiện đời sống ngoài việc “nở” là ta biết 6 thứ tiếng.

Cho nên Doremon nhắc lại:

- Doremon chẳng là gì cả nhưng dù cho đó có là giáo sư hay những người nói tới 6 thứ tiếng cũng không thể nào giúp các bạn thành công trong Tiếng Anh nhanh bằng phương pháp này.
- Lí do của nó và vấn đề về việc vừa nghe vừa nhìn vào transcript: **nếu các bạn thật sự học theo tự nhiên như 1 đứa bé thì các bạn có biết mình tốn bao nhiêu thời gian để bắt đầu có thể dùng được Tiếng Anh một cách tạm ổn?**

Một đứa bé từ khi mới ra đời thì lợi thế của nó như sau:

- Bộ óc của nó như tờ giấy trắng cho nên tốc độ học của nó sẽ nhanh hơn chúng ta nhiều lần.
- Cả 1 ngày 24h nó chỉ học 1 ngôn ngữ chính là tiếng mẹ đẻ trong khi các bạn học được bao nhiêu giờ?
- Nó nghe nghe nghe... liên tục cho đến khi bi bô và đọc được cuốn sách là gần 8 tuổi-lúc này nó chỉ mới nói được mấy câu cơ bản và đọc được mấy cuốn sách thiếu nhi.

Vậy Doremon hỏi các bạn: **các bạn có muốn ngày nào cũng học Tiếng Anh liên tục cho tới 8 năm mới dùng được Tiếng Anh ở cấp độ trung bình?** Nếu muốn thì các bạn nên theo nguyên văn là học theo tư nhiên-học giống đứa bé là nghe nghe nghe... liên tục giống như những người khác đã chỉ hay những người cho là mình dùng được 6 thứ tiếng.

Một lần nữa Doremon nhắc lại:

- Các bạn vẫn chưa biết được giá trị thực sự của phương pháp và vẫn không nhận thấy sự khác biệt trong phương pháp của Doremon với người khác.
- Một công thức nấu ăn chỉ cần thay đổi 1 nguyên liệu thì kết quả nó hoàn toàn khác cho nên ai đó đừng nên vì sự thiếu hiểu biết của mình mà phát biểu rằng: **phương pháp này ai chả biết hay cái này đã có người khác làm rồi Doremon chỉ tóm tắt lại.**
- Doremon chỉ các bạn là phải **vừa nghe, vừa nhìn vào transcript và vừa luyện phát âm cùng lúc** mặc dù các bạn chỉ mới nhập môn với mục đích: **rút ngắn thời gian thành công cho các bạn.**

Còn vì sao lại vậy thì Doremon không giải thích nữa, bởi vì các bạn luyện song song như thế thì mỗi 1 thứ nó sẽ giúp thứ kia: như vừa nghe và vừa nhìn vào transcript thì nó giúp việc nghe rõ ràng và tốt hơn chỉ nghe và nghe rất nhiều lần, vì lúc này các bạn biết mình nghe từ nào, nó có hình dạng nào...

- Nếu các bạn học đúng như Doremon đã chỉ thì Doremon cam đoan sau 1 năm 6 tháng các bạn có thể đọc được sách Tiếng Anh ở dạng thiếu nhi và hiểu mà không

cần dịch-có mấy ai làm được điều này. Hay những người giỏi Tiếng Anh họ vẫn phải dịch mới hiểu...

Cái này Doremon cũng đã nói:

1. Việc dùng được Tiếng Anh nhưng dùng được ở cấp độ nào mới là vấn đề.
2. Việc các bạn thông thạo 2 ngôn ngữ thế nhưng thông thạo chúng ra sao thì lại khác. Có người được cho là giỏi Tiếng Anh nhưng không dùng được nó để cải thiện cuộc sống thì giỏi để làm gì, hay việc học này chỉ để khoe? Việc các bạn có bằng giỏi làm bài 10 điểm Tiếng Anh thế nhưng không dùng nó vào cuộc sống thì để làm gì?
3. Việc biết với việc làm được là hai thứ khác xa nhau.
4. Việc các bạn làm được, nhưng là được trong thời gian bao lâu thì nó cũng là thứ nên bàn.

Tóm lại phương châm của Doremon và cũng là của phương pháp này:

1. Đã học thì phải học cho nó tới bến có nghĩa là sau khi học xong nó thì các bạn dùng được để cải thiện cuộc sống của mình.
2. Phải thành công trong thời gian ngắn nhất, vì nếu để dùng được Tiếng Anh như Tiếng Việt mà mất 10 năm thì chắc cũng không ai đủ kiên trì, mặc dù các bạn biết rằng mình sẽ thành công.

Cho nên: các bạn hãy nhớ điều này

Những phương pháp, những công thức được người ta rao giảng mặc dù nó có đúng, có hay mà không dùng vào được thực tế thì tốt nhất cũng đừng nên bàn nếu như các bạn không muốn phí thời gian.

PHẦN 8: LỜI NHẮN NHỦ CỦA BAN BIÊN TẬP

Như vậy chúng ta đã cùng nhau đi hết cuốn sách này. Chúng tôi mong rằng bạn đọc có thể phần nào thấu hiểu những gì mà Doremon muốn truyền đạt và chúng tôi muốn làm.

Nếu các bạn cảm thấy rằng cuốn sách này đã mang lại hi vọng sống cho các bạn, đã cung cấp cho các bạn một định hướng trong tương lai thì chúng tôi chỉ xin các bạn một điều: **hãy tặng cuốn sách này cho những người mà các bạn quan tâm nhất.**

Đây là một món quà đầy ý nghĩa mà các bạn có thể làm được cho người khác, giống như chúng tôi đang làm cho các bạn và Doremon đã làm cho chúng tôi.

Hãy cùng chung sức để mang lại hi vọng cho mọi người, mang lại niềm tin về một cuộc đời tốt đẹp cho người khác. Hãy cho đi để rồi được nhận lại, hãy dành những thứ tốt đẹp nhất cho người thân yêu của mình.

.....

Xin cảm ơn tất cả các bạn đã đọc và cùng chia sẻ cuốn sách vô giá này, mong rằng mọi thứ tốt đẹp nhất sẽ đến với tất cả chúng ta, mong rằng mọi ước mơ của các bạn sẽ được thành hiện thực.

Một lần cuối cùng xin thay mặt tất cả bạn đọc gửi lời cảm ơn chân thành nhất đến tác giả của nó là Phan Ngọc Quốc.

BAN BIÊN TẬP

